

Ocena programowa
Profil ogólnoakademicki

Raport Samooceny

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

Akademia Pomorska w Słupsku
ul. Bohaterów Westerplatte 64
76-200 Słupsk

Nazwa ocenianego kierunku studiów: historia

1. Poziom/y studiów: studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia
2. Forma/y studiów: stacjonarne
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek¹
historia

W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny:

- a. Nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

Studia pierwszego stopnia

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Historia	180	100

Studia drugiego stopnia

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Historia	120	100

- b. Nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

L.p.	Nazwa dyscypliny	Punkty ECTS	
		liczba	%
-	-	-	-

¹Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. 2018 poz. 1818).

Na studiach prowadzone jest kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela

TAK NIE

W przypadku zaznaczenia opcji TAK, proszę wskazać rodzaj zawodu nauczyciela, w zakresie którego prowadzone jest kształcenie (można zaznaczyć więcej niż jedną opcję):

- nauczyciel przedmiotu: historia²
- nauczyciel teoretycznych przedmiotów zawodowych²
- nauczyciel praktycznej nauki zawodu²
- nauczyciel prowadzący zajęcia²
- nauczyciel psycholog
- nauczyciel przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej
- nauczyciel pedagog specjalny
- nauczyciel logopeda
- nauczyciel prowadzący zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

Studia pierwszego stopnia

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się [Absolwent studiów pierwszego stopnia:]
WIEDZA: absolwent zna i rozumie	
K1_W01	Zna i rozumie w stopniu zaawansowanym zjawiska i procesy historyczne łączące przeszłość z teraźniejszością.
K1_W02	Ma uporządkowaną wiedzę na temat różnych wydarzeń historycznych, które odegrały czołową rolę w procesie dziejowym.
K1_W03	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu sfragistyki, heraldyki, chronologii, genealogii i innych nauk pomocniczych historii, niezbędnych do rozumienia zjawisk historycznych.
K1_W04	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą przyczyn, przebiegu zdarzeń i wielopłaszczyznowych skutków w zakresie historii.

² Należy podać nazwę przedmiotu/zawodu/zajęć

K1_W05	Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie pojęć i terminów historycznych, pozwalającą na naukowe rozumienie historii i interpretowanie zjawisk. Zna takie pojęcia jak m. in. renesans karoliński, uniwersalizm chrześcijański, humanizm, reformacja, wiosna ludów, rewolucja przemysłowa. Łączy elementy wiedzy historycznej z wiedzą współczesną.
K1_W06	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu nauk pokrewnych, takich jak geografia historyczna i polityczna, pozwalających na kompleksową analizę procesów historycznych i wyjaśnianie zjawisk z wyszczególnieniem ciągów historycznych.
K1_W07	Ma uporządkowaną wiedzę o prawidłowościach w systemach politycznych (od wspólnoty plemiennej poprzez monarchie do demokracji) obecnych w historii oraz o ich źródłach, naturze, specyfice i wpływie na teraźniejszość.
K1_W08	Ma uporządkowaną wiedzę o prawidłowościach w historii, zna ciągi genetyczne i rolę źródeł historycznych, pisanych i materialnych w rozumieniu historii.
K1_W09	Ma uporządkowaną wiedzę o znaczeniu ciągłości zmian w historii, zna historyczne przyczyny współczesnych wydarzeń.
K1_W10	Zna i rozumie zasady związane z ochroną własności intelektualnej i praw autorskich. Zna pojęcia „prawa autorskie”, „prawa pokrewne”. Orientuje się we wkładzie legislacyjnym Unii Europejskiej w ochronę praw własności.
K1_W11	Zna zasady przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu.
UMIEJĘTNOŚCI: Absolwent potrafi	
K1_U01	Prawidłowo interpretuje i wyjaśnia zjawiska społeczne, wyjaśnia rolę grup społecznych w kontekście zmian historycznych, zarysowując ich ciągłość.
K1_U02	Wykorzystuje wiedzę historyczną i źródła historyczne do prawidłowego i krytycznego formułowania ocen i opinii w wyjaśnianiu zjawisk. Rozumie prawo jednostki do samodzielnych ocen zgodnie z zasadą wielości prawd historycznych.
K1_U03	Potrafi posługiwać się we właściwy sposób pojęciami historycznymi w celu rozwiązywania wybranych problemów i interpretowania zjawisk.
K1_U04	Wykorzystuje wiedzę z zakresu historii do formułowania i rozwiązywania problemów typowych dla działalności zawodowej historyka.
K1_U05	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy historycznej.
K1_U06	Posiada umiejętność samodzielnego proponowania rozwiązań konkretnych wątpliwości i niejasności historycznych, szczególnie w odniesieniu do krytyki tekstu lub źródła historycznego.
K1_U07	Wykorzystuje język naukowy z zakresu historii i archiwistyki w dyskusji naukowej i w pracach badawczych. Przedstawia oceny historyczne, broni swojego stanowiska.
K1_U08	Posiada umiejętności językowe zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego

K1_U09	Sprawnie sporządza opracowania historyczne w oparciu o warsztat naukowy historyka, także w języku obcym, przy użyciu specjalistycznej terminologii.
K1_U10	Posiada umiejętność wystąpień naukowych z zakresu historii, także w języku obcym. Bierze udział w konferencjach i debatach, popularyzuje historię.
K1_U11	Samodzielnie planuje i realizuje własne uczenie się przez całe życie.
K1_U12	Posiada umiejętności planowania i organizowania pracy indywidualnej oraz w zespole.
K1_U13	Współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych, również o charakterze interdyscyplinarnym.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: Jest gotów do:	
K1_K01	Krytycznego odnoszenia się do posiadanej wiedzy i odbieranych treści.
K1_K02	Jest gotów do inicjowania działania na rzecz interesu publicznego.
K1_K03	Pełnienia odpowiedzialnej roli zawodowej historyka, w tym poprzez przestrzeganie zasad etyki zawodowej oraz poprzez dbałość o dorobek i tradycję zawodu.
K1_K04	Inspirowania i inicjacji działań w środowisku społecznym, m.in. poprzez rozwiązywanie problemów, zasięgając opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.
K1_K05	Uzupełniania swoich kompetencji; korzysta z różnych form uczenia się, także w zakresie nauk społecznych, wykorzystując tę wiedzę w pracy zawodowej.
K1_K06	Myśli i działa w sposób przedsiębiorczy. Działaniem tym inspirowuje innych.
K1_K07	Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się.
K1_K08	Jest gotów do współpracy w grupie.
K1_K09	Jest gotów do inspiracji innych do nauki i organizacji procesu efektywnego uczenia się.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla ścieżki kształcenia nauczycielskiego	Efekty szczegółowe
	WIEDZA zna i rozumie:	
SN1_W01	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;	B2.W3 C.W2

SN1_W02	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;	B1.W1 B1.W2 B1.W4 B2.W3 C.W1 C.W2 C.W3 C.W4 C.W6 D1.W5
SN1_W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;	B2.W2 B2.W3 B2.W4 B2.W7 D1.W4 D1.W12 D1.W13 D1.W15
SN1_W04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);	B2.W7 B3.W1 B3.W2 B3.W3 D1.W6 D2.W1 D2.W2 D2.W3
SN1_W05	Zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji	B2.W4
SN1_W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	B2.W4 B2.W5 B2.W6 C.W5 C.W7 D1.W6
SN1_W07	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej;	B1.W5 B2.W5 B2.W6 D1.W10 D1.W12

SN1_W08	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;	B2.W1 B3.W1 D1.W1 D2.W2 D2.W3
SN1_W09	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;	B2.W1 B3.W1 C.W6 D1.W11 D1.W3 D2.W3
SN1_W10	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;	B2.W4
SN1_W11	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;	B3.W3
SN1_W12	Procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia	B1.W3 B1.W4 B1.W5 C.W7 D1.W4
SN1_W13	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;	C.W7
SN1_W14	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;	C.W3
SN1_W15	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	C.W3 C.W4 C.W6 D1.W3 D1.W5 D1.W6 D1.W7 D1.W8 D1.W9 D1.W10 D1.W11 D1.W14 D2.W1
UMIEJĘTNOŚCI		

potrafi:		
SN1_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;	B1.U1 B1.U2 B1.U3 B1.U4 B1.U5 B1.U7 B2.U3 B2.U5 B3.U1 B3.U2 B3.U3 B3.U4 B3.U6 D1.U10 D1.U11 D2.U1 D2.U3
SN1_U02	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;	B2.U1 B2.U5 B2.U6 B3.U5 C.U1 C.U3 C.U4 D1.U1 D1.U2 D1.U3 D1.U5 D1.U4 D1.U7 D2.U1
SN1_U03	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;	B1.U6 C.U1 C.U3 C.U5 D1.U3 D1.U5

		D1.U7
SN1_U04	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;	B2.U6 C.U2 D2.U2 D1.U7 D1.U5 D1.U1
SN1_U05	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;	B2.U4 B2.U5 B2.U6 B3.U5 D1.U1 D1.U2 D1.U6 D1.U7 D2.U2
SN1_U06	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;	B2.U6 C.U3 D1.U5
SN1_U07	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;	B1.U6 B2.U7 C.U5 D1.U5 D1.U7
SN1_U08	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;	B1.U6 D1.U5 D1.U7
SN1_U09	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;	C.U3 D1.U5 D1.U7 D1.U8
SN1_U10	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;	C.U6 B2.U7 D1.U8 D1.U9 D1.U10

		D1.U11 D2.U1
SN1_U11	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;	C.U6 D1.U9 D1.U11
SN1_U12	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;	B2.U6 C.U1 D1.U7
SN1_U13	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;	C.U3
SN1_U14	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;	B2.U7
SN1_U15	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;	C.U8 D1.U4
SN1_U16	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;	C.U7
SN1_U17	udzielać pierwszej pomocy;	B2.U5
SN1_U18	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.	B2.U2 B1.U7 B1.U8
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:		
SN1_K01	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;	B2.K1 C.K2 D1.K4 D1.K6 D1.K5
SN1_K02	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;	B2.K1 B2.K2 C.K1 D1.K2 D1.K5 D1.K9
SN1_K03	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;	B2.K1 B2.K2 B1.K2

		D1.K5 D1.K6 D1.U4
SN1_K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;	B2.K1 B2.K4 C.K1 D1.K1
SN1_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;	B2.K4 D1.K2
SN1_K06	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;	B1.K1 B2.K3 B2.K4
SN1_K07	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.	B2.K4 B3.K1 B3.K1 D2.K1 D1.K3 D1.K7 D1.K8 D1.9

Studia drugiego stopnia

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się [Absolwent studiów drugiego stopnia:]
WIEDZA: absolwent zna i rozumie	
K2_W01	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zjawiska i procesy historyczne łączące przeszłość z teraźniejszością.
K2_W02	Ma pogłębioną i szczegółową wiedzę na temat różnych wydarzeń historycznych, które odegrały czołową rolę w procesie dziejowym.
K2_W03	Ma pogłębioną i szczegółową wiedzę z zakresu sfragistyki, heraldyki, chronologii, genealogii i innych nauk pomocniczych historii, niezbędnych do rozumienia zjawisk historycznych.
K2_W04	Ma zaawansowaną i pogłębioną wiedzę dotyczącą przyczyn, przebiegu zdarzeń i

	wielopłaszczyznowych skutków w zakresie historii.
K2_W05	Ma zaawansowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie pojęć i terminów historycznych, pozwalającą na naukowe rozumienie historii i interpretowanie zjawisk. Samodzielnie łączy elementy wiedzy historycznej z wiedzą współczesną.
K2_W06	Ma zaawansowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu nauk pokrewnych, pozwalających na samodzielną, kompleksową analizę procesów historycznych i wyjaśnianie zjawisk z wyszczególnieniem ciągów historycznych.
K2_W07	Ma pogłębioną i zaawansowaną wiedzę o prawidłowościach w systemach politycznych obecnych w historii oraz o ich źródłach, naturze, specyfice i wpływie na teraźniejszość.
K2_W08	Ma pogłębioną i zaawansowaną wiedzę o prawidłowościach w historii, zna ciągi genetyczne i rolę źródeł historycznych, pisanych i materialnych w rozumieniu historii i interpretacji źródeł historycznych.
K2_W09	Ma pogłębioną i zaawansowaną wiedzę o znaczeniu ciągłości zmian w historii i procesie historycznym, zna historyczne przyczyny współczesnych wydarzeń, jak i tendencji rozwojowych w historii.
K2_W10	Zna i rozumie zasady związane z ochroną własności intelektualnej i praw autorskich. Zna pojęcia „prawa autorskie”, „prawa pokrewne”. W pogłębionym stopniu orientuje się we wkładzie legislacyjnym Unii Europejskiej w ochronę praw własności.
K2_W11	Zna zasady rozwoju różnych form przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu historyka.
UMIĘTNOŚCI: Absolwent potrafi	
K2_U01	Prawidłowo interpretuje i wyjaśnia złożone i nietypowe problemy społeczne, wyjaśnia rolę grup społecznych w kontekście zmian historycznych, zarysowując ich ciągłość.
K2_U02	Wykorzystuje pogłębioną wiedzę historyczną i źródła historyczne do prawidłowego i krytycznego formułowania ocen i opinii oraz rozwiązywania problemów w wyjaśnianiu zjawisk. Rozumie prawo jednostki do samodzielnych ocen zgodnie z zasadą wielości prawd historycznych.
K2_U03	Wykorzystuje posiadaną wiedzę oraz formułuje i rozwiązuje złożone i nietypowe problemy, jak i innowacyjnie wykonuje zadania w nieprzewidywalnych warunkach w zakresie właściwego doboru źródeł i informacji, dokonywania ocen, krytycznej analizy i syntezy, twórczej interpretacji informacji oraz jej prezentacji.
K2_U04	Prawidłowo wykorzystuje pogłębioną i szczegółową wiedzę w zakresie doboru i stosowania właściwych metod i narzędzi, specjalistycznej terminologii, w tym z wykorzystaniem odpowiednich technik informacyjno-komunikacyjnych, jak i poprzez przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi.
K2_U05	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej pogłębionej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy historycznej.
K2_U06	Samodzielnie proponuje rozwiązania konkretnych wątpliwości i niejasności historycznych, szczególnie w odniesieniu do krytyki tekstu lub źródła historycznego.

K2_U07	Wykorzystuje specjalistyczny język naukowy z zakresu historii w dyskusji naukowej i w pracach badawczych, formułuje i testuje hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi, tworzy i przedstawia własne oceny historyczne, broni swojego stanowiska.
K2_U08	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, także przy użyciu specjalistycznej terminologii.
K2_U09	Kieruje pracą zespołu oraz współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych, jak i podejmuje wiodącą rolę w zespołach.
K2_U10	Posiada umiejętność wystąpień naukowych z zakresu historii, także w języku obcym; potrafi komunikować się w zakresie specjalistycznych tematów ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, bierze udział w konferencjach i debatach, popularyzuje historię i nauki pokrewne historii, samodzielnie prowadzi debatę.
K2_U11	Samodzielnie planuje i realizuje własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowuje innych w tym zakresie.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: Jest gotów do:	
K2_K01	Potrafi inspirować innych do nauki, wypełnia zobowiązania społeczne oraz organizuje działalność na rzecz środowiska społecznego.
K2_K02	Jest gotów do współpracy w grupie zawodowej historyków, jak i w innych grupach społecznych zajmujących się historią w sposób bezpośredni lub pośredni.
K2_K03	Wyznacza priorytety służące realizacji określonych celów i realizuje je również z możliwością przewodniczenia grupom realizującym zadania w tym zakresie. Stawia cele zgodnie z taksonomią celów uczenia się.
K2_K04	Jest gotów do właściwej identyfikacji i rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu historyka.
K2_K05	Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się. Indywidualizuje pracę z grupami zajmującymi się historią zawodowo lub niezawodowo, zachęca do czytania literatury historycznej.
K2_K06	Pełni odpowiedzialną rolę historyka z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, także poprzez rozwijanie dorobku zawodowego historyka, dbałość o etos zawodowy historyka oraz przestrzeganie i rozwijanie zasad etyki zawodowej, jak i poprzez działania na rzecz przestrzegania tych zasad.
K2_K07	Krytycznie ocenia swoją wiedzę i odbierane treści. Uznaje znaczenie wiedzy historycznej w rozwijaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.
K2_K08	Myśli, działa i inicjuje działania na rzecz interesu publicznego oraz inicjuje myślenie i działania w sposób przedsiębiorczy. Działaniem tym inspiruje innych.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla ścieżki kształcenia nauczycielskiego	Efekty szczegółowe
WIEDZA zna i rozumie:		

SN2_W01	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;	B2.W3 C.W2
SN2_W02	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;	B1.W1 B1.W2 B1.W4 B2.W3 C.W1 C.W2 C.W3 C.W4 C.W6 D1.W5
SN2_W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;	B2.W2 B2.W3 B2.W4 B2.W7 D1.W4 D1.W12 D1.W13 D1.W15
SN2_W04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);	B2.W7 B3.W1 B3.W2 B3.W3 D1.W6 D2.W1 D2.W2 D2.W3
SN2_W05	Zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji	B2.W4
SN2_W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	B2.W4 B2.W5 B2.W6 C.W5 C.W7 D1.W6
SN2_W07	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej;	B1.W5 B2.W5 B2.W6 D1.W10 D1.W12
SN2_W08	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;	B2.W1 B3.W1 D1.W1 D2.W2 D2.W3
SN2_W09	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;	B2.W1 B3.W1 C.W6

		D1.W11 D1.W3 D2.W3
SN2_W10	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;	B2.W4
SN2_W11	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;	B3.W3
SN2_W12	Procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia	B1.W3 B1.W4 B1.W5 C.W7 D1.W4
SN2_W13	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;	C.W7
SN2_W14	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;	C.W3
SN2_W15	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	C.W3 C.W4 C.W6 D1.W3 D1.W5 D1.W6 D1.W7 D1.W8 D1.W9 D1.W10 D1.W11 D1.W14 D2.W1
UMIĘJĘTNOŚCI potrafi:		
SN2_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;	B1.U1 B1.U2 B1.U3 B1.U4 B1.U5 B1.U7 B2.U3 B2.U5 B3.U1 B3.U2 B3.U3 B3.U4 B3.U6 D1.U10 D1.U11 D2.U1 D2.U3
SN2_U02	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;	B2.U1 B2.U5 B2.U6 B3.U5 C.U1 C.U3

		C.U4 D1.U1 D1.U2 D1.U3 D1.U5 D1.U4 D1.U7 D2.U1
SN2_U03	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;	B1.U6 C.U1 C.U3 C.U5 D1.U3 D1.U5 D1.U7
SN2_U04	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;	B2.U6 C.U2 D2.U2 D1.U7 D1.U5 D1.U1
SN2_U05	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;	B2.U4 B2.U5 B2.U6 B3.U5 D1.U1 D1.U2 D1.U6 D1.U7 D2.U2
SN2_U06	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;	B2.U6 C.U3 D1.U5
SN2_U07	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;	B1.U6 B2.U7 C.U5 D1.U5 D1.U7
SN2_U08	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;	B1.U6 D1.U5 D1.U7
SN2_U09	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;	C.U3 D1.U5 D1.U7 D1.U8
SN2_U10	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;	C.U6 B2.U7 D1.U8 D1.U9 D1.U10 D1.U11 D2.U1
SN2_U11	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;	C.U6 D1.U9

		D1.U11
SN2_U12	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;	B2.U6 C.U1 D1.U7
SN2_U13	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;	C.U3
SN2_U14	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;	B2.U7
SN2_U15	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;	C.U8 D1.U4
SN2_U16	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;	C.U7
SN2_U17	udzielać pierwszej pomocy;	B2.U5
SN2_U18	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.	B2.U2 B1.U7 B1.U8
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:		
SN2_K01	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;	B2.K1 C.K2 D1.K4 D1.K6 D1.K5
SN2_K02	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;	B2.K1 B2.K2 C.K1 D1.K2 D1.K5 D1.K9
SN2_K03	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;	B2.K1 B2.K2 B1.K2 D1.K5 D1.K6 D1.U4
SN2_K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;	B2.K1 B2.K4 C.K1 D1.K1
SN2_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;	B2.K4 D1.K2
SN2_K06	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;	B1.K1 B2.K3 B2.K4
SN2_K07	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.	B2.K4 B3.K1 B3.K1 D2.K1

		D1.K3 D1.K7 D1.K8 D1.9

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Wojciech Skóra	profesor zwyczajny/dyrektor Instytutu Historii
Kacper Pencarski	Doktor/zastępca dyrektora Instytutu Historii ds. dydaktycznych
Józef Szymański	Profesor nadzwyczajny/zastępca dyrektora Instytutu Historii ds. naukowych
Robert Kuśnierz	Profesor nadzwyczajny
Zenon Romanow	Profesor nadzwyczajny
Agnieszka Teterycz-Puzio	Profesor nadzwyczajny

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów _____	3
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny _____	3
Wskazówki ogólne do raportu samooceny _____	20
Prezentacja uczelni _____	21
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim _____	22
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się ____	22
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się _____	33
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie _____	45
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry _____	56
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie _____	61
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku _____	68
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku _____	71
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia _____	75
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach _____	81
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów _____	83
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów _____	91
Część III. Załączniki _____	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów _____	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Wykaz materiałów uzupełniających _____	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Wskazówki ogólne do raportu samooceny

Raport samooceny przygotowywany przez uczelnię jest jednym z podstawowych źródeł informacji wykorzystywanych przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w procesie oceny programowej. Jego głównym celem jest prezentacja koncepcji i programu studiów, uwarunkowań jego realizacji oraz miejsca i roli kształcenia w otoczeniu społecznym i gospodarczym, w odniesieniu **do szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia** określonych w załączniku do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a także refleksja nad stopniem spełnienia tych kryteriów.

Istotnymi cechami raportu samooceny jest analityczne i auto refleksyjne podejście do prezentowanych w nim treści oraz poparcie przedstawianych w raporcie aspektów programu studiów i jego realizacji specyficznymi przykładami stosowanych rozwiązań, ze szczególnym uwzględnieniem wyróżniających je cech oraz dobrych praktyk. Raport powinien być zwięzły. W części I jego objętość nie powinna przekraczać 40 000 znaków.

We wzorze raportu samooceny zawarte zostały wskazówki mówiące o tym, co warto rozważyć i do czego odnieść się w raporcie. Zwrócono w nich uwagę na te elementy, odpowiadające szczegółowym kryteriom oceny programowej i przyjętym standardom jakości, do których odniesienie się umożliwi dokonanie pełnej samooceny, a następnie przeprowadzenie rzetelnej oceny przez zespół oceniający PKA.

Wskazówek tych nie należy traktować jako obligatoryjnych dla uczelni przygotowującej raport samooceny. Uczelnia w samoocenie każdego kryterium ma prawo w pełni autonomicznie przedstawiać kluczowe czynniki uwiarygadniające jego spełnienie. Wyłącznym celem wskazówek jest pomoc w zrozumieniu istoty każdego z kryteriów, wskazanie informacji najważniejszych dla procesu oceny oraz zainspirowanie do formułowania pytań, na które warto poszukiwać odpowiedzi w procesie samooceny i opracowywania raportu, a także w celu doskonalenia jakości kształcenia na ocenianym kierunku.

Należy pamiętać, że zgodnie z § 17 ust. 3 statutu PKA z dnia 13 grudnia 2018 r., Uczelnia powinna opublikować raport samooceny na swej stronie internetowej przed wizytacją zespołu oceniającego.

Prezentacja uczelni

Należy krótko przedstawić aktualne, istotne informacje charakteryzujące uczelnię w powiązaniu z prowadzeniem ocenianego kierunku studiów (rekomendowane co najwyżej 1800 znaków).

Akademia Pomorska w Słupsku (dalej: AP) jest publiczną uczelnią wyższą o ugruntowanej pozycji ośrodka akademickiego na terenie zachodniej części woj. pomorskiego. Została utworzona na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1969 r. (Dz.U. Nr 18 poz. 134) jako uczelnia pedagogiczna i otrzymała nazwę Wyższa Szkoła Nauczycielska. Należy zaznaczyć, iż powstała na bazie funkcjonującego od 1957 r. Studium Nauczycielskiego. W 1974 r. Wyższa Szkoła Nauczycielska została przekształcona w Wyższą Szkołę Pedagogiczną, zaś w 2000 r. w Pomorską Akademię Pedagogiczną. Obecną nazwę – Akademia Pomorska w Słupsku uzyskała w 2006 r. W roku akademickim 2021/2022 w AP prowadzonych było 31 kierunków o profilu ogólnoakademickim i praktycznym, w tym 1 z kat. A, 3 z kat. B+ i 5 w procedurze odwoławczej. W Uczelni funkcjonuje Szkoła Doktorska. Podstawową jednostką organizacyjną w AP po likwidacji wydziałów w 2019 r. pozostają Instytuty. Po reorganizacji Uczelni jej strukturę organizacyjną tworzą: Instytuty (9 jednostek), 1 samodzielna Katedra oraz jednostki ogólnouczelniane.

Instytut Historii Akademii Pomorskiej w Słupsku powstał jako jedna z pierwszych jednostek Wyższej Szkoły Pedagogicznej w 1986 r. po przekształceniu dotychczasowego Zakładu Historii. Jednostka funkcjonowała od początku istnienia w Słupsku Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, tj. od 1969 r. Instytut początkowo afiliowany był przy Wydziale Humanistycznym, a po jego przemianowaniu w 2001 r. przy Wydziale Filologiczno-Historycznym. Od 2019 r. w związku z likwidacją wydziałów w AP i po przejęciu części zadań byłego Wydziału, Instytut Historii tworzy samodzielną jednostkę organizacyjną. Instytut wydaje własny rocznik „Scripta Historica”, poświęcony historii polskiej i powszechnej na przestrzeni wszystkich epok. Rada Naukowa Dyscypliny Historia składająca się z pracowników Instytutu Historii nadaje stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego. Od 1969 r. Instytut wypromował 2936 absolwentów.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Koncepcja kształcenia na kierunku Historia wpisuje się w misję Akademii Pomorskiej w Słupsku odwołując się do uniwersalnych wartości: prawdy w nauce, wspólnotowego charakteru wiedzy i nauczania, szacunku dla różnorodnych poglądów, twórczej relacji między nauczycielami akademickimi a studentami. Zgodnie z Zarządzeniem Nr R.021.48.21 z dnia 15.04.2021 r. Rektora AP w Słupsku wprowadzony został obowiązek opracowania dokumentu pt. „Koncepcja kształcenia” dla każdego kierunku prowadzącego kształcenie w AP w Słupsku (Załącznik I. 1.1). Przygotowana w ten sposób koncepcja kształcenia dla kierunku Historia (Załącznik I. 1.2) została zatwierdzona przez Radę Instytutu Historii w dniu 13 kwietnia 2022 r. (Załącznik I. 1.3).

Zgodnie z misją Uczelni wobec społeczeństwa, kształcenie na kierunku Historia zakłada wypełnienie takich postulatów jak: współtworzenie i zachowanie kultury oraz tożsamości narodowej z poszanowaniem odmiennych kultur i tradycji; zdobywanie, interpretowanie, przechowywanie i przekazywanie wiedzy zgodne z kanonem wiedzy uniwersalnej; krzewienie krytycznej postawy wobec rzeczywistości w poczuciu odpowiedzialności za przyszłość jednostki, Polski, Europy i świata. Zgodnie z misją Uczelni, koncepcja kształcenia zakłada podejmowanie nowych wyzwań dydaktycznych, dbając o poziom kształcenia i dopasowanie oferty edukacyjnej do wymogów szybko zmieniającego się rynku pracy. Działania prowadzone na rzecz rozwoju kierunku nakierowane są na wzmacnianie potencjału badawczego w dyscyplinie historia, w szczególności w zakresie badań nad Europą Wschodnią oraz studiami regionalnymi, a także na realizację wspólnych przedsięwzięć edukacyjnych i naukowo-badawczych z polskimi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi, instytucjami gospodarki i lokalnym oraz regionalnym społeczeństwem. Przykładem takich działań jest projekt realizowany z przewodniczącym Sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą, w wyniku której powstała monografia wieloautorska poświęcona Polakom – ofiarom Wielkiego Głodu na Ukrainie w latach 1932-1933.

Koncepcja kształcenia na kierunku Historia (Załącznik I. 1.2.) wpisuje się także w misję i strategię Instytutu Historii, zakładającą kształcenie kadr na potrzeby innowacyjnej gospodarki oraz prowadzenie badań naukowych w taki sposób, by ich poziom sprostał wyzwaniom współczesnego świata, kraju i regionu. Ponadto działania podejmowane w ramach prowadzenia i rozwoju kierunku Historia nakierowane są zgodnie z misją i strategią na zapewnienie wysokiej jakości kształcenia w zakresie studiów, prowadzenie badań naukowych i upowszechnianie ich wyników w kraju i za granicą oraz aktywną współpracę z szerokim otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Koncepcja kształcenia na kierunku Historia jest zgodna ze Strategią rozwoju Uczelni (Załącznik I. 1.4), odpowiada także celom określonym w Strategii Instytutu Historii (Załącznik I. 1.5). Wpisuje się ponadto w politykę zapewnienia jakości, a także uwzględnia wzorce i doświadczenia krajowe i międzynarodowe właściwe dla danego zakresu kształcenia.

Zgodnie z założeniami Strategii Rozwoju Akademii Pomorskiej w Słupsku na lata 2013-2026, działania sformułowane w koncepcji kształcenia na kierunku Historia wpisują się w realizację czterech celów strategicznych Uczelni tj.: Cel I. Uzyskanie statusu uniwersyteckiego, Cel II. Zapewnienie wysokiego poziomu kształcenia, Cel III. Wzmocnienie potencjału badawczego, Cel IV. Rozwój współpracy z otoczeniem. Koncepcja kształcenia pozostaje spójna również z założeniami strategicznymi Instytutu w takich obszarach jak: działalność dydaktyczna, działalność naukowa oraz współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Działania podejmowane na rzecz rozwoju kierunku Historia takie jak: umiędzynarodowienie procesu kształcenia (w roku akademickim 2022/2023 realizacja programu podwójnego dyplomu z 4

ukraińskimi uczelniami), zatrudnianie 3 profesorów wizytujących oraz zwiększanie mobilności międzynarodowej służą realizacji celu strategicznego Uczelni związanego z uzyskaniem statusu uniwersytetu. Przyczynia się do tego również dbałość o stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników kierunku (np. poprzez udział w szkoleniach związanych z obsługą elementów wsparcia elektronicznego) oraz wzrost jakości prowadzonych przez nich badań naukowych. Podejmowane działania promujące studiowanie na kierunku Historia oraz promocja prospołecznych wydarzeń popularnonaukowych związanych z historią (organizacja „Historycznych Czwartków, Słupskiego Festiwalu Historycznego) wpisują się również w prowadzoną przez Akademię Pomorską oraz Instytut politykę budowania pozytywnego i przyjaznego wizerunku Uczelni.

Położenie nacisku na wzrost ilościowy i jakościowy dorobku naukowego pracowników związanych z omawianym kierunkiem oraz otrzymanie w czasie parametryzacji w 2022 r. przez Instytut kategorii B+ wpływa na wzmocnienie potencjału badawczego Uczelni. Wyniki badań naukowych w obszarze historii upowszechniane są w kraju i zagranicą. Ważną inicjatywą jest rozwój infrastruktury badawczej związanej z historią oraz włączanie studentów w procesy badawcze (np. udział studentów w Ogólnouczelnianym Studenckim Seminarium Naukowym „Dialog Młodych: diagnozy i prognozy. Humanistyka”). Wzmocnieniu potencjału badawczego Uczelni i Instytutu sprzyja również współpraca naukowa jednostki prowadzącej omawiany kierunek z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami akademickimi (Chersoński Uniwersytet Państwowy, Czarnomorski Uniwersytet Narodowy w Mikołajowie, Czerkaski Uniwersytet Narodowy, Użhorodzki Uniwersytet Narodowy, Przykarpacki Uniwersytet Narodowy w Iwano-Frankiwsku) w zakresie naukowym i dydaktycznym, co gwarantuje umiędzynarodowienie procesu kształcenia oraz szerzenie idei dialogu międzykulturowego.

Stale monitorowanie jakości procesu kształcenia przewidziane dla kierunku Historia, zapewniające regularną ocenę jakości procesu kształcenia i efektów uczenia się, wpisuje się w realizację celu strategicznego - zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia w Instytucie i na Uczelni oraz działań strategicznych Instytutu w obszarze dydaktyki. Sprzyja temu podejmowanie stosownych, systematycznych działań doskonalących na omawianym kierunku (prace komisji ds. Jakości Kształcenia, implementacja przepisów ogólnouczelnianych do instytutowego systemu jakości kształcenia, uwzględnianie sugestii i postulatów otoczenia wewnętrznego i zewnętrznego), rozwój kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich oraz współpraca w dziedzinie zarządzania jakością kształcenia z interesariuszami zewnętrznymi i partnerami Uczelni. Działania Instytutu (np. konsultacje z Radą Gospodarczą, podejmowanie inicjatyw proponowanych pracodawców: archiwa państwowe, Urząd Miejski w Słupsku) przez dążą także do dopasowania oferty edukacyjnej do wymogów zmieniającego się rynku pracy. Rozwijane są nowoczesne formy i metody dydaktyczne. Modernizacji uległa i stale ulega infrastruktura dydaktyczna związana z prowadzeniem kierunku; w samym tylko 2021 r. wyposażono sale Instytutu Historii w wielofunkcyjny sprzęt multimedialny, w organizacji znajduje się pracownia digitalizacji. Stale udoskonalany jest również wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia na kierunku Historia.

W ramach prowadzonych działań na rzecz kierunku Historia rozwijane są praktyczne i pożądane formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, szczególnie na dwóch płaszczyznach: wpływu pracodawców na program studiów oraz współpracę w zakresie realizacji działań statutowych jednostek przy wsparciu Instytutu jako podmiotu eksperckiego (np. z Urzędem Miejskim w Słupsku). Działania te wpisują się w realizację celu strategicznego Uczelni związanego z rozwojem współpracy z szeroko rozumianym otoczeniem. Działania te polegają na współpracy z jednostkami państwowymi, samorządowymi, instytucjami i przedsiębiorstwami oraz kierowane są na rzecz podnoszenia jakości kształcenia (konsultacje, organizacja staży i praktyk studenckich). Powołana przy Instytucie Rada Pracodawców monitoruje i rekomenduje działania na rzecz poprawy programu studiów. Kadra naukowo-dydaktyczna na kierunku Historia popularyzuje wyniki badań naukowych w trakcie międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, imprez popularnonaukowych czy działań promocyjnych Uczelni i Instytutu Historii (np. poprzez organizację Słupskiego Festiwalu

Historycznego, „Historycznych Czwartków”, spotkań z maturzystami w ich macierzystych szkołach, obecności w mediach itp.).

Koncepcja kształcenia i program studiów na kierunku Historia są ściśle powiązane z oczekiwaniami formułowanymi wobec kandydatów oraz oferowanymi ścieżkami kształcenia. Mają one na celu rozwijanie praktycznych umiejętności studentów m.in. w zakresie podejmowania samodzielnego zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji związanych z historią. Od kandydatów oferowanych ścieżek kształcenia oczekuje się zatem ich otwartości i chęci realizacji celów wpisujących się zarówno w Misji i Strategii Uczelni, jak i celów określonych w Strategii Instytutu Historii.

W związku z powyższym oferta studiów na prowadzonym kierunku skierowana jest do kandydatów posiadających świadectwo maturalne, w szczególności zaś osób zainteresowanych szeroko pojętą historią. Preferowani są kandydaci zainteresowani zagadnieniami z dziedziny nauk humanistycznych, w dyscyplinie historia. Od kandydatów oczekuje się znajomości w zakresie podstawowym zagadnień dotyczących historii, mile widziana jest również umiejętność w stopniu podstawowym obsługi sprzętu komputerowego. Od przyszłych studentów oczekuje się podstawowych umiejętności pracy w zespole, zdolności do nawiązywania kontaktów społecznych oraz otwartości na świat i innych ludzi, co stricte związane jest z wykonywaniem przez nich w przyszłości zawodu historyka oraz z koncepcją kształcenia na kierunku Historia.

W ramach kształcenia na kierunku Historia istotny jest związek z obszarami działalności zawodowej poprzez rozwijanie efektywnej współpracy z podmiotami potencjalnego rynku pracy dla absolwentów kierunku. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym odbywa się m. in. z jednostkami samorządowymi (Archiwum Państwowe w Koszalinie, Urząd Miasta w Słupsku, fundacja „Kochajmy Zabytki”, fundacja „Imperio”, fundacja „Lex Humana”) oraz innymi instytucjami i przedsiębiorstwami działającymi w sferze historii. Realizowana jest ona zarówno poprzez konsultacje z podmiotami otoczenia i współpracę z praktykami w sferze badawczo-eksperckiej oraz dydaktycznej. Koncepcja kształcenia zakłada podejmowanie nowych wyzwań dydaktycznych, dbając o poziom kształcenia i dopasowanie oferty edukacyjnej do wymogów zmieniającego się rynku pracy. Powiązania z obszarami działalności zawodowej uwidaczniają się w dostosowaniu m.in. ścieżek kształcenia (jak np. wprowadzenie nowej ścieżki *Public history: historia w przestrzeni medialnej*), jak i likwidacji ścieżek nie znajdujących większego zainteresowania, czy też zintensyfikowania procesu umiędzynarodowienia (np. wprowadzenie kształcenia w językach obcych). Kształcenie na kierunku Historia ma także swoje uzasadnienie w prowadzonej działalności naukowej oraz doskonaleniu kompetencji zawodowych kadry dydaktycznej. Kadra rozwija swoje zainteresowania naukowe i zawodowe w obszarach związanych z historią, co uwidacznia się w publikacjach naukowych, udziałem w konferencjach, współpracą z innymi uczelniami i ośrodkami badawczymi, czy też współpracą ekspercką z podmiotami otoczenia (np. z Sejmową Komisją Łączności z Polakami za Granicą, Ministerstwem Spraw Zagranicznych), jak i z działalnością pracowników w zakresie recenzji eksperckich w kraju i za granicą. Dorobek ten związany jest z zakresem merytorycznym studiów na kierunku Historia. Koncepcja kształcenia zakłada także aktywne uczestnictwo studentów kierunku w realizowanych działaniach, przygotowując ich do wyzwań i oczekiwań zmieniającego się rynku pracy, m.in. poprzez włączanie ich do wspólnych badań, udział w konferencjach, czy też poprzez wykorzystanie nabytych umiejętności w pracach dyplomowych.

W opracowaniu koncepcji kształcenia oraz zapewnianiu jakości kształcenia na kierunku Historia istotną rolę odgrywa związek z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i rynku pracy. Przedstawiciele praktyki z otoczenia biznesowego brali udział w konstruowaniu koncepcji, przygotowywaniu programu studiów, uczestniczą w jego doskonaleniu oraz w realizacji procesu dydaktycznego. Współpraca z podmiotami zewnętrznymi oparta jest na sformalizowanych umowach o partnerstwie oraz na mniej sformalizowanych formach, jak np. wymiana pracowników w ramach staży naukowych, udział profesorów z zagranicy w procesie dydaktycznym, organizacja imprez o charakterze naukowym i popularno-naukowym. Zgodnie z ostatnimi rankingami miesięcznika

edukacyjnego „Perspektywy” Instytut plasował się na pierwszych miejscach w kategorii Ekonomiczne Losy Absolwentów, co oznaczało, że żaden z naszych absolwentów nie był bezrobotny.

Zamierzeniem Instytutu jest stałe rozwijanie interaktywnego partnerstwa z regionalnymi i krajowymi ośrodkami naukowymi (szczególnie regionalnymi – Gdańsk i Szczecin), a także instytucjami pozanaukowymi, w tym jednostkami samorządu terytorialnego, jednostkami użyteczności publicznej, organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami gospodarczymi. Aktywności tego rodzaju sprzyjają zasady innowacyjności, przedsiębiorczości, wymiany wiedzy i umiejętności. Szeroka i ciągle aktualizowana współpraca z otoczeniem gwarantuje możliwość dynamicznej wymiany informacji w ramach realizacji i doskonalenia programu studiów na kierunku Historia.

Instytut angażuje się do współpracy ze środowiskiem naukowym i pozanaukowym, a we współpracy tej biorą udział pracownicy oraz studenci. Formy współdziałania Instytutu z zewnętrznym środowiskiem naukowym obejmują m.in. organizowanie i współorganizowanie przedsięwzięć naukowych (edukacyjnych i badawczych), kulturalnych, uczestnictwo (pracowników, studentów) w projektach edukacyjnych i projektach badawczych (wyjazdy i przyjazdy pracowników na staże i stypendia, wymiany studentów i wykładowców, kursy i szkolenia, zespołowe prace badawcze, wydawanie wspólnych publikacji), w konferencjach i sympozjach. Z kolei współpraca ze środowiskiem pozanaukowym polega na: świadczeniu i korzystaniu z usług badawczych, edukacyjnych, doradczych i eksperckich, informacyjnych i promocyjnych, organizowaniu i współorganizowaniu oraz uczestnictwie w imprezach naukowych czy popularyzacji historii. Stałym elementem współpracy z mieszkańcami regionu, a szczególnie placówkami oświatowymi niższych poziomów nauczania jest m.in. współpraca z „Galerią Kameralną” czy Słupskim Oddziałem PTH (odczyty, prelekcje promujące wiedzę historyczną). Pracownicy Instytutu prowadzą wykłady na Uniwersytetach Trzeciego Wieku w Bytowie, Człuchowie, Darłowie, Sławnie, Słupsku i Ustce) oraz spotkania informacyjne w szkołach ponadpodstawowych na temat rekrutacji na studia, promując kierunek Historia.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz jej wpływ na konstruowanie, realizację i doskonalenie programu studiów realizowana jest także poprzez praktyki studenckie. Kooperacja tego typu, obok konsultacji na temat nabywanych kompetencji z oczekiwaniami stawianymi przez przyszłych pracodawców, ma na celu rozwój umiejętności praktycznych studentów poprzez realizację praktyk zawodowych. Analiza dzienników praktyk jest źródłem informacji zwrotnej o stopniu realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. Na podstawie opinii pracodawców w zakresie przygotowania zawodowego studentów dostosowywane są efekty do oczekiwań lokalnego rynku pracy. Instytut nie porzeka w dążeniach do poszerzania współpracy z pracodawcami w zakresie organizacji praktyk studenckich, m.in. podpisując kolejne umowy i listy intencyjne o współpracy. Dodatkowym wsparciem dla kierunku Historia jest Rada Pracodawców, której zadaniem jest m.in. wypracowywanie narzędzi, które wpływałyby na rozwój dydaktyczny jednostki, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb gospodarczych regionu czy konkretnych podmiotów. Przedstawiciele praktyki z otoczenia biznesowego uczelni brali udział w przygotowywaniu programu studiów.

Absolwenta kierunku Historia studiów pierwszego stopnia cechuje przygotowanie do pracy w zakresie historii, w szczególności w archiwach, szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, muzeach, bibliotekach, a także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych. Zna problematykę organizacyjno-prawną charakterystyczną dla nauczyciela historii, historyka-archiwisty i popularyzatora historii. Umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej. Absolwent studiów pierwszego stopnia jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia, absolwent studiów drugiego stopnia jest przygotowany do podjęcia działalności badawczej w szkole doktorskiej.

Na podstawie rozeznania rynku pracy oraz potrzeb edukacyjnych uruchomiono ścieżki kształcenia, które są traktowane elastycznie i w przyszłości będą dostosowywane do potrzeb rynku pracy. Pozwalają one ukierunkować zainteresowania studentów w określony obszar działalności

historycznej oraz zintensyfikowanie nabycia wiedzy i umiejętności z historii oraz na zastosowanie ich w praktyce.

Sylwetki absolwenta dla każdej ze ścieżek są specyficzne i sprofilowane:

Ścieżka kształcenia: Archiwistyka i historia Pomorza (SPS) otrzyma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu poszerzonym z zakresu historii. Otrzyma wiedzę, umiejętności i kompetencję do pracy z dokumentacją powstającą w instytucjach, firmach i organizacjach, pozostającą w obiegu, archiwizowaną na etapie przejściowym i wreszcie tą jej częścią, która trafia do archiwów państwowych. Dodatkowo będzie posiadał ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu poszerzonym z zakresu historii Pomorza. Absolwent posiada wiedzę i umiejętności z zakresu zarządzania dokumentacją i zawartą w niej informacją, bez względu na nośnik (papierowy bądź elektroniczny). Absolwent zdobył wiedzę i umiejętności w zakresie samodzielnego stosowania kolejnych generacji systemów informatycznych zarządzających dokumentami elektronicznymi i papierowymi, a także wszelkimi treściami i zasobami informacyjnymi instytucji i firm. Potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Posiada kompetencje przydatne do pracy na stanowiskach związanych z przetwarzaniem danych osobowych i innych informacji prawnie chronionych, a także posiada wykształcenie specjalistyczne wymagane od osób wykonujących pracę lub działalność gospodarczą w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców; w archiwach państwowych może podjąć pracę w charakterze dokumentalisty. Absolwent posiada kompetencje umożliwiające wyszukiwanie informacji w zasobie archiwalnym (ewidencjonowanym i nieewidencjonowanym, państwowym i niepaństwowym), przydatne zarówno do pracy w archiwach jak i w podmiotach, które do swego działania potrzebują informacji znajdujących się w archiwaliach (urzędy, sądy, kancelarie prawne, biura genealogiczne, szkoły, instytucje kultury, media). Jest przygotowany, by w zasobie archiwalnym odnaleźć materiały przydatne do samodzielnego przygotowania pracy licencjackiej. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów drugiego stopnia w tej lub w pokrewnych ścieżkach kształcenia, które kończą się uzyskaniem tytułu magistra.

Ścieżka kształcenia: Archiwistyka i historia Pomorza (SDS). Absolwent otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu pogłębionym z zakresu historii. Otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę, kompetencję i umiejętności do pracy z dokumentacją powstającą w instytucjach, firmach i organizacjach, pozostającą w obiegu, archiwizowaną na etapie przejściowym i wreszcie tą jej częścią, która trafia do archiwów państwowych. Może również samodzielnie kształtować zasób archiwalny i pełnić wiodącą rolę w procesie jego kształtowania na każdym etapie. Absolwent posiada pogłębioną i poszerzoną wiedzę i umiejętności z zakresu zarządzania dokumentacją i zawartą w niej informacją, bez względu na nośnik (papierowy bądź elektroniczny). Absolwent posiada kompetencje przydatne do pracy na stanowiskach związanych z przetwarzaniem danych osobowych i innych informacji prawnie chronionych, a także posiada wykształcenie specjalistyczne wymagane od osób wykonujących pracę lub działalność gospodarczą w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców. W archiwach państwowych może podjąć pracę w charakterze młodszego archiwisty i archiwisty, jak i na dalszych stanowiskach rozwoju zawodowego przewidzianych w drodze kariery zawodowej. Absolwent posiada pogłębione i poszerzone kompetencje umożliwiające wyszukiwanie informacji w zasobie archiwalnym (ewidencjonowanym i nieewidencjonowanym, państwowym i niepaństwowym), przydatne zarówno do pracy w archiwach jak i w podmiotach, które do swego działania potrzebują informacji znajdujących się w archiwaliach (urzędy, sądy, kancelarie prawne, biura genealogiczne, szkoły, instytucje kultury, media). Absolwent potrafi posługiwać się biegle w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest

przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę magisterską. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów w ramach szkoły doktorskiej lub kwalifikacje niezbędne do dalszego ustawicznego uczenia się. Jest gotów do podjęcia dalszego kształcenia w szkole doktorskiej. Otrzymuje stopień naukowy: magister w dyscyplinie historia.

Ścieżka kształcenia: nauczycielska (SPS). Absolwent otrzyma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu poszerzonym z zakresu historii. Otrzyma wiedzę, umiejętności i kompetencję do pracy w szkolnictwie podstawowym i ponadpodstawowym po ukończeniu studiów drugiego stopnia. Absolwent posiada poszerzoną wiedzę z zakresu dydaktyki historii, a także będzie przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia na ścieżce nauczycielskiej w zakresie nauczania historii, zaś po ukończeniu studiów nauczycielskich na studiach drugiego stopnia może pracować w zawodzie nauczyciela. Ponadto absolwent może podjąć w ramach działalności społecznej i kulturalnej. Potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Absolwent potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę licencjacką. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów drugiego stopnia w tej lub w pokrewnych ścieżkach kształcenia, które kończą się uzyskaniem tytułu magistra.

Ścieżka kształcenia: nauczycielska (SDS). Absolwent ścieżki nauczycielskiej kierunku Historia otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu pogłębionym z zakresu historii. Otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę, umiejętności i kompetencję do pracy w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Absolwent posiada pogłębioną i poszerzoną wiedzę z zakresu dydaktyki historii, ponadto posiada wykształcenie wymagane od osób wykonujących pracę nauczyciela w stopniu magistra historii. Absolwent potrafi posługiwać się biegle w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę magisterską. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów w ramach szkoły doktorskiej lub kwalifikacje niezbędne do dalszego ustawicznego uczenia się. Jest gotów do podjęcia dalszego kształcenia w szkole doktorskiej. Otrzymuje stopień naukowy: magister w dyscyplinie: historia.

Ścieżka kształcenia: public history: historia w przestrzeni medialnej (SPS). Absolwent otrzyma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu poszerzonym z zakresu historii. Otrzyma wiedzę, kompetencję i umiejętności do podejmowania prac w zakresie upowszechniania historii i dorobku naukowego i kulturowego Polski i Europy. Absolwent ścieżki jest przygotowany do pracy w instytucjach, które w swoich statutowych zadaniach przygotowuje opracowania historyczne bez względu na ich formę z wykorzystaniem umiejętności historyka-popularyzatora i historyka-społecznego dokumentalisty (w muzeach, domach kultury, archiwach, świetlicach publicznych i środowiskowych). Ma wiedzę i kompetencję z zakresu specjalistycznej terminologii marketingu historycznego i społecznego administratora i popularyzatora historii. Może podjąć pracę zawodową związaną przede wszystkim z rozbudowującym się rynkiem „aktywnej turystyki historycznej”: pilotów i przewodników wycieczek, specjalistów z zakresu *public history*, potrafiących uwzględnić w swojej pracy tradycje historyczne i dorobek kulturowy. Absolwent potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę licencjacką. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów drugiego stopnia w tej lub w pokrewnych ścieżkach kształcenia, które kończą się uzyskaniem tytułu magistra.

Ścieżka kształcenia: public history: historia w przestrzeni medialnej (SDS). Absolwent otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu pogłębionym z zakresu historii. Absolwent otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę, kompetencję i umiejętności do

podejmowania prac w zakresie upowszechniania historii i dorobku naukowego i kulturowego Polski i Europy. Absolwent jest przygotowany do pracy w instytucjach, które w swoich statutowych zadaniach przygotowuje opracowania historyczne bez względu na ich formę z wykorzystaniem umiejętności historyka-popularyzatora i historyka-społecznego dokumentalisty (w muzeach, domach kultury, archiwach, świetlicach publicznych i środowiskowych), przy czym może pełnić te zadania samodzielnie oraz jako lider zespołu. Ma pogłębioną i poszerzoną wiedzę oraz umiejętności z zakresu specjalistycznej terminologii marketingu historycznego i społecznego administratora i popularyzatora historii. Może podjąć pracę zawodową związaną z rozbudowującym się rynkiem „aktywnej turystyki”: pilotów i przewodników wycieczek, specjalistów z zakresu *public history*, potrafiących uwzględnić w swojej pracy tradycje historyczne i dorobek kulturowy, jak i pełnić wiodącą rolę w przedsięwzięciach związanych z historią publiczną. Jest gotów do podjęcia dalszego kształcenia w szkole doktorskiej. Otrzymuje stopień naukowy: magister w dyscyplinie historia. Potrafi posługiwać się biegle w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę magisterską. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów w ramach szkoły doktorskiej lub kwalifikacje niezbędne do dalszego ustawicznego uczenia się. Otrzymuje stopień naukowy: magister w dyscyplinie historia.

Ścieżka kształcenia: Dyplomacja i polityka zagraniczna (SDS). Absolwent otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę oraz zdobędzie umiejętności w stopniu pogłębionym z zakresu historii. Otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę, kompetencję i umiejętności do pracy w administracji, sektorze publicznym i organizacjach *non-profit* otrzyma pogłębioną i poszerzoną wiedzę, umiejętności i kompetencję do pracy w administracji państwowej i samorządowej, podmiotach sektora publicznego i organizacjach *non-profit*. Absolwent posiada ogólną wiedzę z zakresu dziejów i funkcjonowania organizacji podstawowych podmiotów administracji i sektora publicznego, jak i zadań realizowanych przez nie współcześnie. Absolwent posiada wykształcenie wymagane od osób wykonujących pracę w organach administracji publicznej (państwowej, rządowej lub samorządowej; zespolonej i niezespolonej), jednostkom im podległym. Ma możliwość podjęcia pracy w podmiotach administracji publicznej (również specjalnej) każdego szczebla, podmiotach i komórkach organizacyjnych, których założycielem są władze administracji państwowej i samorządowej, jak i w ramach działalności gospodarczej (np. samorządowe związki gospodarcze), społecznej i kulturalnej (np. biblioteki, muzea, domy kultury, ośrodki promocji regionalnej, centra multimedialne). Absolwent potrafi posługiwać się biegle w mowie i piśmie językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Opisu Systemu Kształcenia Językowego Rady Europy. Jest przygotowany, by samodzielnie przygotować pracę magisterską. Zdobędzie kwalifikacje do podjęcia studiów w ramach szkoły doktorskiej lub kwalifikacje niezbędne do dalszego ustawicznego uczenia się. Jest gotów do podjęcia dalszego kształcenia w szkole doktorskiej. Otrzymuje stopień naukowy: magister w dyscyplinie historia.

Koncepcję kształcenia oraz program studiów przygotowano z wykorzystaniem wzorców i standardów krajowych i międzynarodowych. Przy konstrukcji koncepcji i programu studiów uwzględnione zostały zasady systemu bolońskiego, w tym: wprowadzenie Europejskiego Systemu Transferu Punktów (ECTS - European Credit Transfer System) gwarantujące możliwość realizacji części programu studiów w uczelni zagranicznej, poprzez mobilność studentów w programie Erasmus+ oraz promocję tej mobilności. Dodatkowo uwzględniono promocję kształcenia ustawicznego. Ponadto uwzględniono krajowe regulacje w odniesieniu do kształcenia na poziomie szkolnictwa wyższego, m.in. Polską Ramę Kwalifikacji oraz wymagania określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i w Obwieszczeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela oraz w Rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 26 sierpnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

W praktyce modelowania i doskonalenia treści nauczania bierze się pod uwagę doświadczenie i dobre praktyki stosowane na podobnych kierunkach kształcenia w innych uczelniach. Obejmują one dostosowywanie oferty edukacyjnej do aktualnych potrzeb rynku pracy i kształcenia ustawicznego (w przyszłości - prowadzenie kursów i szkoleń). Jednym z efektów współpracy i działań wykorzystujących wzorce krajowe i międzynarodowe było przygotowanie kształcenia dla studentów z zagranicy w ramach wymiany semestralnej oraz podwójnego dyplomu.

Koncepcję kształcenia dla kierunku Historia charakteryzuje podejmowanie wyzwań, jakie stawia współcześnie dydaktyka na poziomie szkół wyższych w Polsce jak i na świecie. W ostatnim czasie jednym z podjętych wyzwań, również w dobie okresu pandemicznego, jest prowadzenie kształcenia w sposób zdalny np. przy wykorzystaniu platform e-learningowych. Kolejną wyróżniającą cechą koncepcji kształcenia na historii jest perspektywa zatrudnienia absolwentów kierunku głównie w instytucjach oświatowych i placówkach oświatowo-wychowawczych, archiwach państwowych, samorządowych i pozostających pod nadzorem archiwów państwowych, muzeach, jednostkach administracji publicznej i pozarządowej, mediach, instytucjach naukowych oraz organizacjach politycznych. Jest to zgodne z misją AP jako uczelni stawiającej sobie za cel kształcenie absolwentów wyposażonych we wszechstronną wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne w życiu gospodarczo-społecznym opartym na wiedzy.

Koncepcja kształcenia przygotowana została dla profilu ogólnoakademickiego, a więc uwzględnia ona możliwości rozwoju naukowego pracowników Instytutu, jak i studentów, co znacząco wzmacnia ich potencjał zawodowy.

Podstawowym celem kształcenia na kierunku Historia, jest umożliwienie studentom zdobycia wiedzy, praktycznych umiejętności oraz kompetencji społecznych w zakresie historii, a więc wykształcenie wysoko wykwalifikowanej kadry do pracy w podmiotach zajmujących się historią i naukami pokrewnymi. Cele kształcenia i efekty uczenia się, odnoszące się do programu studiów historii wpisują się w dyscyplinę wiodącą – historię. Odnoszą się one do rozumienia historii w ujęciu systemowym z szerokim kontekstem uwarunkowań społeczno-politycznych, gospodarczych, kulturowych, jej praktycznego zastosowania i ograniczeń, w tym historycznego zróżnicowania regionu, Polski i świata. Określają one także zakres wiedzy i umiejętności w odniesieniu do metod i narzędzi stosowanych w historii i jej naukach pomocniczych. Szczególnie istotne wydają się efekty uczenia się nakierowane na zdobywanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych związanych z kompleksowym poznaniem dziejów Polski i świata w odrębnych przedziałach czasowych z zachowaniem klasycznego podziału dziejów na starożytność, średniowiecze, epokę nowożytną, wiek XIX i wiek XX. Częściowo zakładane efekty uczenia się, które związane są m. in. z przygotowaniem studenta do pracy w różnorodnych miejscach pracy oraz wyborem ścieżki kształcenia. Kierunkowe efekty uczenia się uszczegółowione są w kartach poszczególnych przedmiotów.

Związek kierunkowych efektów uczenia się z koncepcją i profilem studiów uwidacznia się w każdym obszarze tj. wiedzy, umiejętnościach i kompetencjach społecznych na obu profilach studiów z poszanowaniem odrębności na obu poziomach:

Wiedza:

- koncepcja: przekazanie wiedzy pozwalającej kontekstowo i problemowo rozumieć historię; kształtować własne postawy w pracy zawodowej zgodnie etosem historyka;
- poziom SPS: przekazanie wiedzy niezbędnej do efektywnej i skutecznej pracy zawodowej; poziom SDS: przekazywanie poszerzonej wiedzy i umiejętności, umożliwiającej inicjowanie nowych rozwiązań;
- profil ogólnoakademicki: student nabywa wiedzę wykorzystywaną w trakcie studiów i nabywa umiejętności praktycznych podczas praktyk zawodowych, współuczestniczy w inicjatywach eksperckich i projektach, a w przypadku studiów SPS – nabywa kompetencje do studiów SDS;

- symbole wybranych kluczowych efektów uczenia się: SPS: K1_W01, K1_W04, K1_W05, K1_W11; SDS: K2_W01, K2_W04, K2_W05, K2_W06.

Umiejętności:

- koncepcja: nabycie podstawowych lub złożonych (pogłębionych) umiejętności przeprowadzania analiz historycznych, wnioskowania i właściwej interpretacji zjawisk historycznych;
- poziom SPS: studenci nabywają umiejętności przydatnych w wykonywaniu zawodu nauczyciela historii, archiwisty czy popularyzatora historii; poziom SDS: studenci nabywają dodatkowych i pogłębionych umiejętności w wykonywaniu zawodu;
- profil ogólnoakademicki: zdobycie umiejętności naukowo-badawczych i praktycznych z zakresu stosowania wiedzy historycznej i formułowania opinii, a także praktycznych umiejętności zawodowych nauczyciela historii, archiwisty i popularyzatora historii;
- symbole wybranych kluczowych efektów uczenia się: SPS: K1_U02, K1_U05, SDS: K2_U01, K2_U04, K2_U07.

Kompetencje społeczne:

- koncepcja: nabycie kompetencji odnoszącej się do własnego stanu świadomości, krytycznej oceny własnej wiedzy, umiejętności, postaw i schematów komunikowania się; promowanie i utrwalanie odpowiedzialności zawodowej historyka;
- poziom SPS: studenci nabywają i kształtują kompetencje w zakresie współpracy z innymi przedstawicielami środowiska zawodowego historyków, współpracują w rozwiązywaniu problemów z przestrzeni historycznej; poziom SDS: doskonałą kompetencje z zakresu współpracy z innymi przedstawicielami środowiska zawodowego historyków, są krytyczni we własnych opiniach, pełnią odpowiedzialne role w grupie.
- profil ogólnoakademicki: wykształcenie samodzielności, autokrytycyzmu i umiejętności pracy w zespołach badawczych, łączenie elementów kompetencji zawodowych ze świadomością konieczności ustawicznego doskonalenia, szczególnie w obliczu szybkiego postępu techniczno-technologicznego;
- symbole wybranych kluczowych efektów uczenia się: SPS: K1_K01, K1_K09, SDS: K2_K02, K2_K04, K2_K07.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. powiązania koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi uczelni (przy uwzględnieniu każdego z ocenianych poziomów studiów), oczekiwań formułowanych wobec kandydatów, oferowanych specjalności/specjalizacji,*
- 2. związku kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową, w tym do głównych kierunków działalności naukowej prowadzonej w uczelni w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których kierunek jest przyporządkowany oraz najważniejszych osiągnięć naukowych uczelni w tym zakresie z ostatnich 5 lat będących wynikiem tej działalności (kategoria naukowa, prestiżowe publikacje, granty, nagrody, awanse naukowe), a także sposobów wykorzystania wyników działalności naukowej w opracowaniu i doskonaleniu programu studiów, jak również w procesie jego realizacji, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości zdobywania przez studentów kompetencji badawczych i udziału w badaniach,*
- 3. zgodności koncepcji kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz rynku pracy, roli i znaczenia interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w procesie opracowania koncepcji kształcenia i jej doskonalenia,*

4. sylwetki absolwenta, przewidywanych miejsc zatrudnienia absolwentów,
5. cech wyróżniających koncepcję kształcenia oraz wykorzystanych wzorców krajowych lub międzynarodowych,
6. kluczowych kierunkowych efektów uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunku jest przyporządkowany,
7. efektów uczenia się prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich, z ukazaniem przykładowych rozwinięć na poziomie wybranych zajęć lub grup zajęć służących zdobywaniu tych kompetencji, w przypadku kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera,
8. spełnienia wymagań odnoszących się do ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy w koncepcji kształcenia uwzględnić potencjał kadrowy i infrastrukturalny Instytutu Historii oraz wnioski z analizy trendów rekrutacyjnych.	Potencjał kadrowy został dostosowany do potrzeb kadrowych Instytutu. Znalazło to odzwierciedlenie w Koncepcji kształcenia Instytutu Historii, zakładającej odejście od ścieżek, które nie cieszyły się zainteresowaniem oraz tych, których potencjał kadrowy był niewystarczający. Usunięto np. ścieżki realizowane na studiach pierwszego stopnia „Historia chrześcijaństwa” oraz „archiwistyka cyfrowa”. Jednocześnie znacznej poprawie uległ potencjał infrastrukturalny Instytutu (zał. części III), szczególnie w zakresie wyposażenia pomieszczeń dydaktycznych w sprzęt multimedialny oraz specjalistyczne oprogramowanie. Zadania związane z dalszą rozbudową infrastruktury przewidziane są do realizacji w 2023 i 2024 r. W zakresie analizy trendów rekrutacyjnych dostrzega się stałe zmniejszanie zainteresowania klasyczną historią, w tym również studiami nauczycielskimi, stąd istnieje konieczność dalszej modyfikacji oferty rekrutacyjnej, związanej z promocją historii, jak i specjalizacjami z zakresu archiwistyki, w szczególności umiejętności praktycznych.
2.	Należy włączyć studentów do prac nad projektowaniem i systematycznym monitorowaniem koncepcji kształcenia.	Studenci aktywnie uczestniczą w procesie kształtowania koncepcji kształcenia, zmian jej zapisów. W 2021 r. powołane zostało Kolegium Dyrektorsko-Studentckie ds. Projektowania i Monitorowania Koncepcji Kształcenia, które opracowało koncepcję kształcenia, zaś elementy związane z jej monitorowaniem ujęto w strategii rozwoju Instytutu (jako działania o charakterze stałym i okresowym). Koncepcja przyjęta do realizacji została w styczniu 2023 r.

3.	Należy przyporządkować kierunek studiów do dyscypliny/dyscyplin, do które/których odnoszą się koncepcja kształcenia oraz efekty uczenia się na ocenianym kierunku studiów.	Program studiów uległ przebudowie; program studiów na kierunku Historia został przyporządkowany do kierunku Historia SPS – 100%, SDS 100%. Zmiany te zostały zawarte w uchwale Senatu AP z dnia 29.09.2021 r. nr R000.101.21 (Załącznik I 1.6).
4.	Należy dokonać zmian w efektach uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów I i II stopnia, które zapewnią studentom możliwość realizacji wybranej ścieżki.	Efekty uczenia się zdefiniowane na kierunku historia zostały zmienione w taki sposób, by były uniwersalne dla kierunku i by zapewniały ich osiągnięcie niezależnie od wybranej przez studentów ścieżki.
5.	Należy w efektach uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów uwzględnić wszystkie charakterystyki drugiego stopnia określone na poziomie 6 i 7 PRK oraz wyraźnie zaznaczyć różnice między studiami licencjackimi i magisterskimi.	W efektach uczenia się uwzględniono wszystkie charakterystyki drugiego stopnia określone na poziomie 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej. Wyraźne różnice pomiędzy studiami I i II stopnia zostały zawarte w poszczególnych efektach uczenia się poprzez wyróżnienie efektów różnicujących poziom i stopień nabytej wiedzy, umiejętności i kompetencji na obu poziomach studiów, z zaakcentowaniem umiejętności i kompetencji w stopniu pogłębionym na studiach II stopnia.
6.	Należy wyeliminować z efektów uczenia się wszystkie błędy językowe i niejasności.	Błędy językowe oraz niejasności zostały usunięte, brzmienie efektów oparto na charakterystykach zdefiniowanych na poziomie 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej, przyjmując właściwą terminologię tam, gdzie jest to konieczne.
7.	Należy dokonać prawidłowego powiązania efektów uczenia się zdefiniowanych dla zajęć i grup zajęć z efektami dla kierunku i specyfiką przedmiotu oraz zakwalifikowania zajęć, które prowadzą do osiągnięcia tych samych efektów uczenia się.	Instytut Historii dokonał prawidłowego powiązania efektów uczenia się zdefiniowanych dla zajęć i grup dla kierunku historia, uwzględniając specyfikę każdego przedmiotu. Dokonano modyfikacji powiązań w tych przedmiotach, które jedynie częściowo umożliwiały osiągnięcie efektów uczenia się. Wszystkie efekty uczenia się na kierunku na przedmiotach kierunkowych zostały skonstruowane w taki sposób, by istniała możliwość ich osiągnięcia niezależnie od ścieżki.
8.	Należy dostosować ogólne efekty uczenia się osiągane w ramach ścieżki nauczycielskiej na studiach I i II stopnia do wymagań rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.	Efekty uczenia się w ramach ścieżki nauczycielskiej zostały dostosowane do wymagań rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r.
9.	Należy dostosować efekty uczenia się osiągane w ramach zajęć z grupy D (przygotowanie w zakresie dydaktyki szczegółowej) na studiach I stopnia i grupy B, C	Zmiany wynikające z dostosowania efektów uczenia się osiągane w ramach zajęć z grupy D na studiach I stopnia i grupy B, C i D na studiach II stopnia zostały dostosowane do wymagań rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. oraz Obwieszczenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu

	i D (przygotowanie w zakresie psychologiczno-pedagogiczne i dydaktyczne) na studiach II stopnia do wymagań rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.	rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
10	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 1:

.....

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Program studiów na kierunku Historia na rok akademicki 2022-2023 na studiach I i II stopnia został udoskonolony i zatwierdzony Uchwałą Nr R.000.29.22 Senatu Akademii Pomorskiej w Słupsku z dnia 15.06.2022 r. (Załącznik nr 2 pkt 1). Dobór kluczowych treści kształcenia w programie studiów jest ściśle powiązany z zastosowaniami wiedzy w zakresie dyscypliny historia, do których kierunek jest przyporządkowany. Zakładane w programie studiów efekty uczenia się na obu poziomach zostały zakwalifikowane do dziedziny nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. Najważniejsze treści kształcenia na kierunku Historia dla zajęć kierunkowych obejmują przede wszystkim na SPS: podstawowe zagadnienia z dyscypliny historia zamknięte w przedmiotach: historii powszechnej starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej, XIX w. i XX w. oraz historii Polski i ziem polskich w starożytności, średniowieczu, epoce nowożytnej, w XIX w. i XX w., a także źródłoznawstwo epoki starożytnej i średniowiecznej, epoki nowożytnej, XIX w. i XX w., a także historię filozofii. W programie ujęto również zagadnienia związane z myślą polityczną XIX i XX w. jako problematykę z zakresu nauk społecznych. Na SDS treści kształcenia mają poszerzony charakter i obejmują zagadnienia zamknięte w przedmiotach Historia Polski po 1989 r., Polska polityka historyczna po 1989 r., zagadnieniami związanymi ze stosunkami polsko-niemieckimi w XX w., stosunkami państw Europy środkowo-wschodniej w XIX i XX w. W programie ujęto również zagadnienia związane z integracją europejską po 1989 r. jako problematykę z zakresu nauk społecznych. Treści kształcenia obejmują również zagadnienia umożliwiające nabywanie kompetencji praktycznych studentów szczególnie poprzez realizację praktyk zawodowych. Program przewiduje, obok treści kształcenia w ramach ścieżek i przedmiotów specjalistycznych dokonywanie przez studentów wyboru spośród zajęć na SPS: Historia dyplomacji XX w. [lub] Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze epoki nowożytnej, Stosunki narodowościowe w XX w. [lub] Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze XX w., a na SDS: Historia powszechna (X w.-1945 r.) [lub] Wybrane zagadnienia z historii społecznej i gospodarczej Pomorza XIX i XX w. (są to przedmioty wyrównawcze), Historia Polski (1000-1989) [lub] Mniejszości narodowe w Polsce i na ziemiach polskich w XIX i XX w. [lub] Historia Ukrainy (1000-1991) (w języku

polskim lub ukraińskim), Polsko-ukraińskie narracje historyczne w XX i XXI w. (w języku polskim lub ukraińskim) [lub] Narracje historyczne w historiografii zachodniopomorskiej w XIX-XXI w. bądź Polacy na Ukrainie i Ukraińcy w Polsce w XX w. (w języku polskim lub ukraińskim) [lub] Mniejszości narodowe i etniczne na Pomorzu w XX w. W ramach kierunku Historia proponowane są studentom ścieżki kształcenia do wyboru, które zostały opracowane i są na bieżąco monitorowane w wyniku współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz uwzględniają wyniki monitoringu karier zawodowych absolwentów i analizy zgodności zakładanych efektów uczenia się z oczekiwaniami rynku pracy. Studenci mają do wyboru 3 ścieżki kształcenia na SPS: nauczycielska, public history: historia w przestrzeni medialnej, archiwistyka i historia Pomorza oraz 4 na SDS: nauczycielska, archiwistyka i historia Pomorza, public history: historia w przestrzeni medialnej, dyplomacja i polityka zagraniczna. Poszczególne ścieżki kształcenia dotyczą w szczególności: problematyki związanej z popularyzacją historii (public history: historia w przestrzeni medialnej SPS i SDS), ewidencjonowania, zabezpieczania, opracowania i udostępniania materiałów archiwalnych ze szczególnym uwzględnieniem archiwów państwowych oraz lokalnej specyfiki Pomorza, w tym Pomorza Zachodniego (archiwistyka i historia Pomorza SPS i SDS), przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela historii (ścieżka nauczycielska SPS i SDS) oraz zagadnień odnoszących się do polityki zagranicznej i dyplomacji ze szczególnym uwzględnieniem XIX i XX w. (dyplomacja i polityka zagraniczna SDS). Wybór ścieżki kształcenia – pod nadzorem opiekuna roku – odbywa się pod koniec II semestru. Złożone przez studentów deklaracje wyboru stanowią element teczek osobowej, znajdującej się w Biurze Obsługi Studentów i Doktorantów, a dodatkowo – potwierdzenie wyboru dokonywane jest przed końcem upływu roku akademickiego poprzedzającego nowy rok akademicki i uruchomienie ścieżki. Ostateczną decyzję o uruchomieniu danej ścieżki kształcenia podejmuje Prorektor ds. Kształcenia.

Punktem wyjścia przy doborze treści kształcenia jest ogólnoakademicki profil kształcenia. Treści opisane w kartach przedmiotów związane z ogólnokademiowymi zastosowaniami wiedzy w zakresie dyscypliny historia i wynikają z kompetencji i dorobku naukowego członków kadry badawczo-dydaktycznej, jak i kadry z doświadczeniem zawodowym. Kluczowe treści kształcenia wynikają także z potrzeb rynku pracy i są odpowiedzią na sygnały płynące z otoczenia biznesowego Uczelni, a przede wszystkim od strony interesariuszy zewnętrznych. Treści programowe powstają w oparciu o bieżące konsultacje z interesariuszami wewnętrznymi (pracownikami badawczo-dydaktycznymi, studentami) i zewnętrznymi (administracji lokalnej i specjalnej, absolwenci, w tym pracownicy będący absolwentami). Treści kształcenia powiązane są z kierunkowymi efektami uczenia się w ramach każdego przedmiotu, co znajduje odzwierciedlenie w kartach przedmiotów w części „Matryca efektów uczenia się dla zajęć”. Treści programowe dostosowane są do specyfiki ścieżki kształcenia.

Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne wyniesione ze studiów powinny wyposażyć studenta w odpowiednią, pogłębioną aparaturę pojęciową, adekwatną do funkcjonowania w branżach wykorzystujących wiedzę historyczną, w rozszerzoną (na SPS) i pogłębioną (na SDS) wiedzę i umiejętności dotyczące wybranych zagadnień związanych z kształtowaniem i ochroną zasobu archiwalnego, przygotowaniem nauczyciela historii i kompetentną popularyzacją historii, nadając jednocześnie absolwentowi właściwą rolę i funkcje jako jednostce i w grupie we współczesnym społeczeństwie, Absolwent jest przygotowany do działań zespołowych (SPS), a nawet do pełnienia ról wiodących (SDS).

Istotnym elementem kształcenia na kierunku Historia jest wykształcenie umiejętności posługiwania się nowymi technologiami informacyjnymi oraz wyszukiwania, wykorzystywania, weryfikowania informacji w środowisku cyfrowym. Służą temu przedmioty realizowane na SPS m.in.: Technologia informacyjna, Historia w sieci, Media społecznościowe, Archiwalne bazy danych i informacja archiwalna w internecie, na SDS zaś Digitalizacja materiałów archiwalnych, Przekaz historyczny w rozrywce i mediach, Multimedia w promocji historii.

Program studiów obejmuje zajęcia związane z przygotowaniem ogólnoakademickim. Szczegółowe treści opisane w kartach przedmiotów zakładają stały proces monitorowania postępu i osiągnięć w

przestrzeniach stanowiących przedmiot badawczo-dydaktyczny. Wśród zajęć doskonalących kompetencje związane z prowadzoną przez Instytut Historii działalnością naukową znajdują się na SPS m.in.: Historia filozofii, Archeologia ziem polskich, Historia historiografii, Historia nowożytna Polski, Historia Polski 1918-1939, Historia Polski 1945-1989, Historia Pomorza, Historia powszechna 1789-1918, Historia powszechna 1918-1939, Historia powszechna 1945-1989, Historia powszechna nowożytna, Historia starożytna powszechna, Historia średniowieczna Polski, Historia średniowieczna powszechna, Historia ziem polskich 1795-1918, II wojna światowa 1939-1945, Wybrane zagadnienia z archiwoznawstwa, Źródłoznawstwo epoki nowożytnej, Źródłoznawstwo epoki starożytnej i średniowiecznej, Źródłoznawstwo XIX w., Źródłoznawstwo XX w. zaś na SDS m.in. Mniejszości narodowe w Polsce i na ziemiach polskich w XIX i XX w., Historia Polski po 1989 r., Wybrane zagadnienia z historii społecznej i gospodarczej Pomorza XIX i XX w., Ochrona i promocja dziedzictwa historyczno-kulturowego, Oświata i wychowanie w Europie czasów najnowszych, Oświata i wychowanie w nowożytnej Europie, Państwa Europy Środkowo-Wschodniej w XIX-XX w., Stosunki polsko-niemieckie w XIX-XX w.

W ramach grupy treści podstawowych studenci kierunku Historia na SPS powinni opanować język obcy na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz umieć posługiwać się językiem specjalistycznym niezbędnym do wykonywania zawodu. Na SPS zakłada się, że student potrafi porozumiewać się, studiować, analizować oraz interpretować w języku obcym w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów. Na SDS natomiast studenci powinni opanować język obcy na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz powinni znać język obcy w stopniu umożliwiającym samodzielne analizowanie tekstów specjalistycznych. Studenci mają do wyboru język angielski, niemiecki i rosyjski lub język polski (dla obcokrajowców). Realizują również przedmioty kierunkowe (do wyboru) na SPS: Historia starożytna powszechna (w języku polskim lub angielskim), Historia powszechna nowożytna (w języku polskim lub angielskim), Historia powszechna 1918-1939 (w języku polskim lub angielskim) oraz przedmioty specjalnościowe: Historia stosunków polsko-ukraińskich w XIX i XX wieku (w języku polskim lub ukraińskim), Seminarium licencjackie (w języku polskim lub ukraińskim), Historia Pomorza w XIX i XX w. (w języku polskim lub niemieckim) i przedmioty kierunkowe na SDS: Historia Ukrainy (1000-1991) (w języku polskim lub ukraińskim), jak i przedmioty specjalnościowe: Seminarium magisterskie (w języku polskim lub ukraińskim) i Polsko-ukraińskie narracje historyczne w XX i XXI w. (w języku polskim lub ukraińskim).

Zastosowane metody kształcenia w procesie dydaktycznym mają na celu stworzenie możliwości aktywizujących samodzielne zdobywanie wiedzy i umiejętności przez studentów. Nauczyciele akademicy mają do dyspozycji różnorodne metody kształcenia z zakresu metod podających, eksponujących, problemowych i praktycznych, a każdy z wykładowców opracowując kartę przedmiotu ma autonomię do określenia rodzaju metod wykorzystywanych w danym przedmiocie. Na przykład, w ramach danego przedmiotu, stosownie do potrzeb jego realizacji, można zastosować dla zajęć wymagających bezpośredniego udziału studentów i nauczycieli akademickich: wykłady - zajęcia audytoryjne prowadzone w formach podających (informacyjnych) oraz problemowych, konwersatoryjnych, z wykorzystaniem m.in.: prezentacji multimedialnej; ćwiczenia audytoryjne - zajęcia o charakterze praktycznym prowadzone w małych grupach, z wykorzystaniem takich metod dydaktycznych jak np.: analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, studium przypadku, praca w grupach, rozwiązywanie zadań, burza mózgów itd., seminarium – zajęcia prowadzone w małych grupach, których celem jest napisanie pracy dyplomowej (SPS: licencjackiej, SDS: magisterskiej) i przygotowanie do egzaminu dyplomowego; lektoraty – zajęcia prowadzone w ramach kształcenia językowego; zaliczenia i egzaminy – okresowa i całościowa weryfikacja efektów uczenia się poszczególnych przedmiotów kształcenia, prowadzona w siedzibie uczelni po zakończeniu wszystkich form dydaktycznych. Polega ona na końcowej kontroli i ocenie stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się dla danego przedmiotu. Dobór metod jest powiązany z metodami weryfikacji efektów uczenia się, jakie zamierza zastosować wykładowca i wynika z potrzeb osiągnięcia wskazanych dla przedmiotu efektów uczenia się przy uwzględnieniu specyfiki przedmiotu.

Wykładowca jest zobowiązany do zapewnienia możliwości ich osiągnięcia przez studenta, a stopień tego osiągnięcia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych podlega walidacji i systematycznej ocenie.

Z formami prowadzenia zajęć związane są przypisane im treści oraz metody kształcenia. Formy prowadzenia zajęć i ich treści, a także metody kształcenia są podporządkowane uzyskaniu przez studentów zakładanych efektów uczenia się, a zasadniczym zadaniem prowadzących zajęcia jest skuteczne wspieranie wysiłków studentów zmierzających do osiągnięcia tych efektów. Wprawdzie nadal istotną metodą prowadzenia zajęć jest wykład audytoryjny, jednakże w ramach ćwiczeń audytoryjnych i niektórych zajęć o charakterze praktycznym prowadzone są zajęcia w małych grupach, co skutkuje większą aktywnością studentów i sprzyja nawiązaniem lepszej współpracy pomiędzy nimi a nauczycielem.

Dobór różnorodnych form zajęć podyktowany jest specyfiką danego przedmiotu i zapewnieniem studentom zdobycia wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych z zakresu treści opisanych w kartach poszczególnych przedmiotów. W celu osiągnięcia założonych efektów uczenia się prowadzący wykorzystują odpowiednie metody zorientowane na studenta, do których można zaliczyć: dyskusję, burzę mózgów, pracę w grupach, projekty, itp. W dobie pandemii realizacja zajęć na kierunku Historia, zgodnie z zarządzeniami Rektora AP, została przeorganizowana i wdrożyła metody kształcenia zdalnego. Zachowując standardy dydaktyki kształcenia zdalnego, wykładowcy częściej wykorzystywali metody aktywizujące, wykład konwersatoryjny czy rozbudowany system ćwiczeń: pracy z tekstem czy innym materiałem dydaktyczno-problemowym. Pomocą w rozwijaniu procesów teleinformatycznych były techniki informatyczne i zaangażowane technologicznie komunikatory oraz platformy do nauczania zdalnego – zgodnie z Regulaminem organizacji kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w Akademii Pomorskiej w Słupsku (Załącznik 2.1).

Priorytetem jest ciągłe doskonalenie programu w zakresie nowoczesnych form, metod i narzędzi kształcenia (uczenia się) – przygotowanie i uruchomienie kursów e-learningowych, popularyzacja platformy e-dziekanat i moodle, unowocześnianie form pracy dydaktycznej – wdrażanie specjalistycznego oprogramowania (EZD, baza ZOSiA), wdrażanie metod nauczania zdalnego, dopasowanie zajęć dydaktycznych do kompetencji pracowników.

Do 2020 r. program studiów dla kierunku Historia nie zakładał organizacji kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jednakże od marca 2020 roku zaistniała sytuacja pandemiczna wymusiła podjęcie takiego typu działania. Zasady dotyczące organizacji kształcenia w tym czasie na kierunku Historia zostały oparte na wytycznych władz Uczelni, dostosowujących kształcenie do trybu mieszanego, z szerokim zastosowaniem narzędzi i metod ICT, celem zapobiegania rozprzestrzeniania się pandemii Covid-19 – Zarządzenia Rektora nr R. 021.62.20 (Załącznik 2.1), nr R. 021.114.20 (Załącznik 2.2), R. 021.116.20 (Załącznik 2.3), R. 021.144.20 (Załącznik 2.4), R. 021.168.20 (Załącznik 2.5), R. 021.8.21 (Załącznik 2.1), R. 021.16.21 (Załącznik 2.7). Powyższe akty prawne zostały wysłane drogą elektroniczną do wszystkich pracowników AP, umieszczone na stronie głównej Uczelni oraz w Biuletynie Informacji Publicznej AP w Słupsku. Na ich podstawie dopuszczono mieszany model kształcenia, w którym znaczna część zajęć wykładowych, konwersatoryjnych i seminaryjnych, a także zajęcia ćwiczeniowe i projektowe odbywały się on-line (zdalnie), synchronicznie z wykorzystaniem narzędzi do zdalnego nauczania (platformy e-learningowe Moodle, Google Meet, Zoom, MS Teams). Zajęcia, które odbywały się w formie stacjonarnej, np. niektóre ćwiczenia, realizowano z zachowaniem reżimu sanitarnego.

Dobór metod i treści kształcenia umożliwia dostosowanie procesu kształcenia w zakresie grupowych i indywidualnych potrzeb studentów, w tym z niepełnosprawnością oraz indywidualizację studiów. Służą temu procedury i rozwiązania stosowane w organizacji procesu kształcenia dla kierunku oraz zasady ujęte w Regulaminie Studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku (Załącznik 2.8).

Zgodnie z Regulaminem Studiów AP, student ma prawo do zindywidualizowania programu studiów w ramach trzech wariantów. Indywidualna organizacja studiów (IOS, szczegółowe zasady odbywania studiów według ZIOS reguluje § 64 Regulaminu Studiów AP – Zał.I. 2.8) polega na: indywidualnym doborze zajęć, metod i form kształcenia oraz ich realizacji we współpracy z opiekunem naukowym, określeniu indywidualnych terminów i sposobów realizacji obowiązków dydaktycznych, wynikających z programu studiów, w tym zaliczeń, egzaminów, praktyk itp. Druga opcja dotyczy studiowania według indywidualnej organizacji studiów z uwzględnieniem potwierdzonych efektów uczenia się (szczegółowe zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się określa § 65 Regulaminu Studiów AP (Zał.I. 2.8) oraz procedura potwierdzania efektów uczenia się (Zał.I. 3.5) polegająca na: potwierdzeniu efektów uczenia się – można zaliczyć studentowi nie więcej niż 50% punktów ECTS przypisanych do danego programu określonego kierunku, poziomu i profilu studiów. Trzecia opcja to indywidualne dostosowanie do rodzaju i stopnia niepełnosprawności i właściwej realizacji procesu dydaktycznego (szczegółowe zasady odbywania studiów w powyższym trybie reguluje § 10 Regulaminu Studiów AP – Zał.I. 2.8). Polega ona na: dostosowaniu organizacji i właściwej realizacji procesu dydaktycznego do szczególnej sytuacji studentów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wynikającymi ze stanu zdrowia, ubieganiu się o dostosowanie organizacji i właściwej realizacji procesu dydaktycznego, w tym warunków odbywania studiów, do rodzaju i stopnia niepełnosprawności. Istnieje także możliwość realizacji części programu w innej Uczelni krajowej lub zagranicznej pod warunkiem spełnienia wymagań wynikających z porozumień lub umów międzynarodowych, których Uczelnia jest stroną i uzyskania odpowiedniej liczby punktów ECTS. Na kierunku Historia w roku akademickim 2021/2022 czterech studentów realizowało studia w ramach indywidualnych ścieżek kształcenia na podstawie przedłożonych wniosków, które znajdują się w teczkach studenta w Biurze Obsługi Studentów i Doktorantów.

Podstawowym elementem programu jest harmonogram realizacji programu studiów. Program studiów SPS, realizowany jest w ciągu 5464 godzin (N+S) dla wszystkich ścieżek kształcenia, którym przypisano 180 punktów ECTS możliwych do uzyskania w trakcie 6 semestrów (60 punktów ECTS w każdym roku). Liczba godzin, wliczając w nie praktyki, z bezpośrednim udziałem osoby prowadzącej zajęcia jest zróżnicowana dla każdej ścieżki kształcenia i wynosi 1954 (+150 praktyk) godzin dla ścieżki nauczycielskiej, 1924 (+90) na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza oraz 2044 (+90) na ścieżce *public history* co stanowi ponad 50% godzin przewidzianych w programie studiów. Osiągnięcie efektów uczenia się odbywa się przy większym nakładzie pracy własnej studenta. Harmonogram realizacji programu studiów obejmuje całkowity nakład pracy studenta niezbędny do uzyskania wszystkich przyjętych efektów uczenia się, uwzględnia uczestnictwo w zajęciach wymagających bezpośredniego udziału studentów i nauczycieli akademickich oraz samodzielną pracę własną. Liczba punktów ECTS jaką student uzyskuje w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału osoby prowadzącej zajęcia wynosi 177 punkty ECTS (na ścieżce nauczycielskiej 175), co stanowi więcej niż połowę programu studiów. W zakres tych punktów ECTS wchodzi: ECTS za łączną liczbę godzin N, ECTS za praktyki zawodowe, ECTS za indywidualne konsultacje w zakresie przygotowania pracy dyplomowej na seminarium licencjackim, ECTS za egzaminy i zaliczenia prowadzone poza planem studiów. Pozostałe punkty ECTS odzwierciedlają nakład samodzielnej pracy studenta, niezbędny do uzyskania zakładanych efektów uczenia się. Program zakłada również możliwość prowadzenia zajęć on-line i z wykorzystaniem technik na odległość do 75% punktów ECTS, toteż na kierunku istnieje możliwość realizacji 21 kierunkowych zajęć on-line, a dodatkowo na ścieżce nauczycielskiej jeszcze 8 (łącznie na ścieżce 127 pkt ECTS=70,56%), na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza 13 (łącznie na ścieżce 132 pkt ECTS=73,33%), a na ścieżce *public history*: historia w przestrzeni medialnej dodatkowo 14 (łącznie na ścieżce 135 pkt ECTS=75,00%).

Program studiów SDS, realizowany jest w ciągu 3600 godzin (N+S) dla wszystkich ścieżek kształcenia, którym przypisano 120 punktów ECTS możliwych do uzyskania w trakcie 4 semestrów (60 punktów ECTS w każdym roku). Liczba godzin, wliczając w nie praktyki, z bezpośrednim udziałem osoby prowadzącej zajęcia jest zróżnicowana dla każdej ścieżki kształcenia i wynosi 879 (+150 praktyk) godzin dla ścieżki nauczycielskiej, 864 (+90) na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza, 860

(+90) na ścieżce *public history* oraz 860 (+90) na ścieżce dyplomacja i polityka zagraniczna, co stanowi ponad 50% godzin przewidzianych w programie studiów. Osiągnięcie efektów uczenia się odbywa się przy większym nakładzie pracy własnej studenta. Harmonogram realizacji programu studiów obejmuje całkowity nakład pracy studenta niezbędny do uzyskania wszystkich przyjętych efektów uczenia się, uwzględnia uczestnictwo w zajęciach wymagających bezpośredniego udziału studentów i nauczycieli akademickich oraz samodzielną pracę własną. Liczba punktów ECTS jaką student uzyskuje w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału osoby prowadzącej zajęcia wynosi 117 punktów ECTS (na ścieżce nauczycielskiej 115), co stanowi więcej niż połowę programu studiów. W zakres tych punktów ECTS wchodzi: ECTS za łączną liczbę godzin N, ECTS za praktyki zawodowe, ECTS za indywidualne konsultacje w zakresie przygotowania pracy dyplomowej na seminarium magisterskie, ECTS za egzaminy i zaliczenia prowadzone poza planem studiów. Pozostałe punkty ECTS odzwierciedlają nakład samodzielnej pracy studenta, niezbędny do uzyskania zakładanych efektów uczenia się. Program zakłada również możliwość prowadzenia zajęć on-line i z wykorzystaniem technik na odległość do 75% punktów ECTS, toteż na kierunku istnieje możliwość realizacji 6 kierunkowych zajęć on-line, a dodatkowo na ścieżce nauczycielskiej jeszcze 4 (łącznie na ścieżce 90 pkt ECTS=75,00%), na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza 7 (łącznie na ścieżce 90 pkt ECTS=75,00%), na ścieżce *public history*: historia w przestrzeni medialnej dodatkowo 10 (łącznie na ścieżce 90 pkt ECTS=75,00%), a na ścieżce dyplomacja i polityka zagraniczna jeszcze 9 (łącznie na ścieżce 90 pkt ECTS=75,00%).

Program studiów SPS uwzględnia przedmioty kierunkowe i specjalizacyjne dostosowane do ścieżek kształcenia. Wśród nich uwzględniono także przedmioty do wyboru. W programie znajdują się 32 przedmioty wspólne dla kierunku (w tym trzy przedmioty prowadzone są w języku angielskim lub polskim do wyboru: Historia starożytna powszechna, Historia powszechna nowożytna, Historia powszechna 1918-1939), a także specjalizacyjne – w zależności od wyboru ścieżki kształcenia – 15 przedmiotów na historii nauczycielskiej, 16 przedmiotów na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza (w tym: Historia Pomorza w XIX i XX w. w języku polskim lub niemieckim) i 19 przedmiotów na ścieżce *public history*: historia w przestrzeni medialnej (w tym: Historia stosunków polsko-ukraińskich w XIX i XX wieku w języku polskim lub ukraińskim, Totalitaryzm sowiecki (w języku polskim lub ukraińskim) lub Historia społeczna obszaru postsowieckiego (w języku polskim lub ukraińskim).

Program studiów SDS również uwzględnia przedmioty kierunkowe i specjalizacyjne dostosowane do ścieżek kształcenia. W programie znajduje się 10 przedmiotów wspólnych dla kierunku, a także specjalizacyjne – w zależności od wyboru ścieżki kształcenia – 14 przedmiotów na historii nauczycielskiej (w tym: Historia Ukrainy (1000-1991) w języku polskim lub ukraińskim), 13 przedmiotów na ścieżce archiwistyka i historia Pomorza i 19 przedmiotów na ścieżce *public history*: historia w przestrzeni medialnej (w tym: Polsko-ukraińskie narracje historyczne w XX i XXI w. w języku polskim lub ukraińskim, Polacy na Ukrainie i Ukraińcy w Polsce w XX w. w języku polskim lub ukraińskim).

W procesie indywidualizacji kształcenia istnieje możliwość wyboru przez studentów określonej w programie studiów liczby przedmiotów. Zajęcia do wyboru na SPS stanowią w zależności od ścieżki kształcenia, od 32,77% do 37,78% ogółu treści kształcenia (59-68 punktów ECTS). Spośród przedmiotów kierunkowych są to przedmioty do wyboru z kategorii m.in. wyboru języka prowadzenia danego przedmiotu (zajęcia prowadzone w języku polskim, angielskim, niemieckim i ukraińskim; w tych też językach prowadzone są konsultacje), bloku przedmiotów społecznych oraz seminarium licencjackiego i praktyk zawodowych.

Zajęcia do wyboru na SDS stanowią w zależności od ścieżki kształcenia, od 47,50% do 50,83% ogółu treści kształcenia (57-61 punktów ECTS). Spośród przedmiotów kierunkowych są to przedmioty do wyboru z kategorii m.in. wyboru języka prowadzenia danego przedmiotu (zajęcia prowadzone w języku polskim, angielskim i ukraińskim; w tych też językach prowadzone są konsultacje), bloku przedmiotów społecznych oraz seminarium magisterskiego i praktyk zawodowych.

Układ oraz kolejność poszczególnych zajęć w programie studiów jest logiczny i ma uzasadnienie merytoryczne. Na studiach SPS oparty jest na układzie chronologicznym zajęć bloku historii powszechnej i historii Polski, źródłoznawstwie podzielonym blokami w epokach oraz na treściach o charakterze uzupełniającym; na SDS realizowane są przedmioty rozszerzone treściowo i oparte na historii XIX i XX w., jak i – na poszczególnych ścieżkach – stanowiące rozwinięcie treści specyficznych. Czas trwania realizacji treści programowych w poszczególnych kartach przedmiotów znajduje odwzorowanie w godzinach pracy własnej studenta oraz punktach ECTS. Wykaz przedmiotów i kart przedmiotów wraz z czasem ich trwania znajduje się w programie studiów (Załącznik III, nr 2 pkt 1). Harmonogram realizacji programu studiów powstał przy założeniu umożliwienia studentom osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów uczenia się. Realizacja treści programowych zaczyna się od przedmiotów kształcenia ogólnego, następnie sukcesywnie wprowadzane są w kolejnych semestrach przedmioty, wymagające bardziej szczegółowej wiedzy, kształtujące umiejętności, które wymagają znajomości wcześniej zaplanowanych – wiedzy, umiejętności i kompetencji, aż do wprowadzenia pełnego zakresu przedmiotów charakterystycznych dla poszczególnych ścieżek. Przedmioty specjalnościowe realizowane są na SPS przed rozpoczęciem 3 semestru, na SDS realizowane są od 1 semestru, co jest konsekwencją wyboru ścieżki przed rozpoczęciem studiów.

Na ścieżce nauczycielskiej realizowane są zajęcia w bloku przedmiotów kierunkowych wspólnych dla kierunku (na SPS i na SDS), przy czym po dokonaniu wyboru zajęć przez studentów, realizacja ścieżki nauczycielskiej następuje przed rozpoczęciem III semestru (na SPS) bądź z chwilą rozpoczęcia studiów SDS. Ścieżka SPS i SDS spełnia wymagania i reguły w zakresie programu studiów i sposobu organizacji kształcenia zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych w oparciu o art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym w zakresie określenia reguł i standardów wykonywania zawodu nauczyciela (historii). Wyraża się to m.in. w realizacji zajęć: przewidzianych w programie studiów SPS i SDS (Załącznik III, nr 2 pkt 1).

Proces dydaktyczny realizowany w ramach proponowanych studentom ścieżek kształcenia ma na celu przygotowanie absolwenta do pracy w określonej grupie stanowisk, których warsztatem zawodowym jest historia oraz jej nauki pomocnicze, jednakże w określonej specjalizacji (ścieżce).

Plany zajęć na poszczególne semestry są udostępniane studentom na stronie internetowej Uczelni, w zakładce „plany zajęć” <https://www.apsl.edu.pl/studenci/plany-zajec/plany> oraz umieszczane na tablicy ogłoszeń w siedzibie Instytutu na tydzień przed rozpoczęciem nowego semestru. Z uwagi na to, że w Instytucie realizowane są zajęcia w trybie stacjonarnym, odbywają się one od poniedziałku do piątku z zastrzeżeniem, by nie obciążać studentom całego roboczego tygodnia, lecz pozostawić przynajmniej jeden roboczy dzień bez zajęć. W rozkładzie zajęć dydaktycznych są uwzględniane zajęcia ogólnouczelniane wspólne dla studentów z innych kierunków (lektoraty z języka obcego i zajęcia z wychowania fizycznego). W trakcie roku akademickiego studenci mają także możliwość skorzystania z konsultacji prowadzonych przez nauczycieli akademickich w czasie ich dyżurów, trwających 2 godziny tygodniowo (w razie potrzeby czas przeznaczony dla studentów jest wydłużany, ponadto nie stanowi problemu zorganizowanie indywidualnej konsultacji w siedzibie Instytutu lub on-line poza wyznaczonymi godzinami dyżuru, w zależności od potrzeb).

W programie studiów założono wykorzystanie różnorodnych form zajęć, a ich dobór zapewnia osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Liczebność grup studenckich oraz organizacja procesu kształcenia w zakresie m.in. rodzajów zajęć dydaktycznych opiera się na Zarządzeniu Rektora Nr R. 021.74.22 (Załącznik I, 2.9). Formy prowadzenia zajęć (typy zajęć) związane są z organizacją procesu dydaktycznego i z wykorzystaniem konkretnych zasobów edukacyjnych. Dominujące formy prowadzenia zajęć na kierunku Historia to: wykład i ćwiczenia audytoryjne. Jednakże w procesie kształcenia realizowane są różnorodne rodzaje zajęć, zarówno teoretycznych, jak i praktycznych. Zajęcia teoretyczne obejmują wykłady (przyjmujące formę wykładu podającego, problemowego lub konwersatoryjnego) oraz zajęcia praktyczne mające charakter ćwiczeń w takiej formie zajęć, w której uwzględnienia się czynny udział studentów w prezentowanych przez

prowadzącego lub przez studentów treściach – dyskusja, możliwość prezentacji własnych poglądów i wiedzy przez studentów.

Zajęcia praktyczne realizowane są w formie seminariów, lektoratów oraz ćwiczeń audytoryjnych i praktycznych. Seminaria (polegające na nauczaniu z czynnym uczestnictwem studentów, którzy samodzielnie opracowują i prezentują część zagadnień poruszanych w pisanej pracy dyplomowej, a następnie biorą aktywny udział w dyskusji nad danym zagadnieniem, wykazując się posiadaną wiedzą) obejmują ok. 3% godzin, a lektoraty (forma zajęć związana z nauką języków obcych) obejmują ok. 6% godzin. Ćwiczenia audytoryjne prowadzone są z wykorzystaniem metod aktywizujących, charakteryzujących się uczeniem poprzez działanie praktyczne, w nawiązaniu do treści zajęć teoretycznych (wykładów). Te formy zajęć są w programie studiów dominującą częścią i obejmują one około 75-78% godzin przewidzianych programem studiów na obu poziomach (bez praktyk). Praktyka zawodowa jest częścią składową przygotowania studentów do pracy zawodowej. Zadaniem praktyk jest stworzenie warunków do praktycznego pogłębienia wiadomości przekazanych w toku zajęć dydaktycznych i konfrontacja ich z rzeczywistością występującą w przestrzeni pracowniczej. Praktyki rozwijają aktywność, kreatywność i przedsiębiorczość studentów. Praktyka trwa, poza ścieżkami nauczycielskimi, 90 godzin na obu poziomach studiów (3 punkty ECTS).

Program studiów przewiduje realizację studenckich praktyk zawodowych, odbywających się na podstawie obowiązującego Regulaminu praktyk studenckich w Instytucie Historii na kierunku Historia. (Zał.I. 2.11). Praktyki zawodowe dla studentów wszystkich nienauczycielskich ścieżek kształcenia trwają 90 godzin na SPS i SDS, a na ścieżkach nauczycielskich po 150 godzin. Studenci realizują praktykę w V semestrze na SPS i III semestrze SDS, studenci ścieżek nauczycielskich realizują praktyki według odrębnych przepisów. Za zaliczenie praktyki zawodowej student otrzymuje łącznie 3 punkty ECTS. Za organizację praktyk zawodowych w Instytucie Historii odpowiada Instytutowy koordynator praktyk, wyznaczony przez Dyrektora Instytutu, natomiast za organizację i przebieg praktyk w jednostce odpowiada opiekun praktyk studenckich. Po zakończonych praktykach, zgodnie z regulaminem praktyk, opiekun z ramienia Instytutu sporządza ogólne sprawozdanie z odbytych praktyk i przedkłada je Uczelnianemu opiekunowi praktyk. W kartach przedmiotów zawarte są podstawowe informacje nt. praktyk zawodowych realizowanych na kierunku i na poszczególnych ścieżkach kształcenia, z uwzględnieniem ich specyfiki (Zał.cz.III. nr 2 pkt 1). Organizacja procesu praktyk zawodowych polega na zainicjowaniu przez akademickiego opiekuna praktyk spotkań organizacyjnych ze studentami poszczególnych lat, co następuje na początku semestru, w którym mają odbyć się praktyki. Podczas spotkań studenci są informowani o wytycznych wynikających z regulaminu praktyk, sposobach zaliczeń i procedurach porządkowych dotyczących obiegu dokumentów. Zgodnie z regulaminem praktyk, student odbywa praktykę na podstawie indywidualnego lub zbiorowego skierowania wystawionego przez Uczelnię w instytucji, jednostce, placówce lub organizacji, która zawarła porozumienie z Uczelnią, zgodnie z warunkami w sprawie odbywania przez studentów praktyk studenckich. Aktualizacja miejsc praktyk jest na bieżąco monitorowana i uzupełniana.

Student ma możliwość samodzielnego wyboru miejsca praktyk, pod warunkiem, że miejsce to umożliwi realizację celów i efektów uczenia się związanych z ocenianym kierunkiem (instytucje zajmujące się historią i jej naukami pomocniczymi, jak archiwa państwowe, muzea, biblioteki, domy kultury, izby regionalne, instytucje samorządowe i państwowe realizujące zadania z zakresu promocji historii, itd. oraz szkoły).

W przypadkach, kiedy studenci chcieliby ukierunkować swoją ścieżkę kariery zawodowej na określone przedsiębiorstwo/instytucję, opiekun praktyk udziela im wsparcia poprzez nawiązanie bezpośredniego kontaktu z osobami decyzyjnymi w danym przedsiębiorstwie i zarekomendowanie kandydata. Zgodnie z Regulaminem studiów AP (Zał.I. 2.8) Dyrektor instytutu może wyrazić zgodę na realizację programu praktyki w ramach pracy zawodowej, stażu lub wolontariatu związanego z kierunkiem studiów, pod warunkiem uprzedniego formalnego zweryfikowania przez akademickiego opiekuna praktyk możliwości osiągnięcia przez studenta efektów uczenia się w danym miejscu lub na

danym stanowisku pracy, zgodnie z wytycznymi zawartymi w obowiązującym regulaminie praktyk. Warunkiem zaliczenia praktyk, poprzez realizację pracy zawodowej jest: złożenie odpowiedniego wniosku do Rektora Akademii Pomorskiej, przedłożenie dokumentu potwierdzającego zatrudnienie/staż z uwzględnieniem jego okresu, stanowiska, charakteru i zadań wykonywanych przez studenta, przedłożenie informacji uzupełniającej dotyczącej charakteru i zakresu pracy zawodowej/stażu studenta oraz przedłożenie opinii przedsiębiorstwa, jednostki, instytucji o studencie wykonującym pracę zawodową/staż. Nie dopuszcza się całości zaliczenia praktyk zawodowych na podstawie wykonywanych czynności zawodowych w miejscu pracy, odbytego stażu bądź wolontariatu. Otrzymanie zaliczenia części efektów uczenia się w tym zakresie może stanowić podstawę do podjęcia decyzji o zmniejszeniu wymiaru godzin praktyk zawodowych, jednakże nie może stanowić podstawy do całkowitego zwolnienia z ich odbycia.

Zadania podejmowane przez studenta w trakcie praktyk muszą być szczegółowo udokumentowane i poświadczane przez upoważnioną osobę zatrudnioną w miejscu praktyk. Student po zakończonej praktyce zobowiązany jest do potwierdzenia odbycia praktyk poprzez przedłożenie Instytutowemu opiekunowi praktyk w Instytucie Historii odpowiednich dokumentów z przebiegu praktyki. Warunkiem uzyskania przez studenta zaliczenia praktyki zawodowej jest: prawidłowe prowadzenie dziennika praktyk, uwzględniając w nim szczegółowy opis wykonywanych czynności z każdego dnia praktyki potwierdzony podpisem i pieczętą opiekuna nadzorującego zadania, pozytywna opinia opiekuna sprawującego nadzór nad praktykantem w miejscu odbywania praktyki – ocena przydatności do zawodu. Prowadzona przez studenta dokumentacja praktyki zawodowej powinna zawierać sprawozdanie końcowe, obejmujące ogólny opis instytucji w której student odbywał praktykę oraz korzyści osobiste wyniesione z praktyki. Zaliczenie praktyki zawodowej następuje po złożeniu pełnej dokumentacji u opiekuna praktyki ze strony Instytutu Historii i po dokonaniu przez niego wpisu oceny.

Zasady dotyczące organizacji praktyk studenckich w AP w roku akademickim 2021/2022 z uwagi na zagrożenie epidemiczne zostały uregulowane Zarządzeniem Rektora Nr R.021.154.20 (Zał.I. 2.12). W wyniku zaistniałej sytuacji na Uczelni wprowadzono dla studentów pewne udogodnienia w realizacji praktyk zawodowych, m.in. umożliwiono przesunięcie terminu realizacji praktyki, skrócenie czasu praktyki oraz dopuszczono alternatywne sposoby osiągnięcia efektów uczenia się, poprzez realizację części praktyki w formie zdalnej, o ile było to możliwe.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. doboru kluczowych treści kształcenia, w tym treści związanych z wynikami działalności naukowej uczelni w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których jest przyporządkowany kierunek oraz w zakresie znajomości języków obcych, ze wskazaniem przykładowych powiązań treści kształcenia z kierunkowymi efektami uczenia się oraz dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunek jest przyporządkowany,*
- 2. doboru metod kształcenia i ich cech wyróżniających, ze wskazaniem przykładowych powiązań metod z efektami uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, w tym w szczególności umożliwiających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których kierunek jest przyporządkowany lub udział w tej działalności, stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również nabycie kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego,*
- 3. zakresu korzystania z metod i technik kształcenia na odległość,*
- 4. dostosowania procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również możliwości realizowania indywidualnych ścieżek kształcenia,*

5. harmonogramu realizacji studiów z uwzględnieniem: zajęć lub grup zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów (w przypadku gdy uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku studia w formie stacjonarnej oraz niestacjonarnej, charakterystykę należy przedstawić odrębnie dla studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych), zajęć lub grup zajęć związanych z działalnością naukową prowadzoną w uczelni oraz zajęć lub grup zajęć rozwijających kompetencje językowe w zakresie znajomości języka obcego, jak również zajęć lub grup zajęć do wyboru,
6. doboru form zajęć, proporcji liczby godzin przypisanych poszczególnym formom, a także liczebności grup studenckich oraz organizacji procesu kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem harmonogramu zajęć (w przypadku, gdy uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku studia w formie stacjonarnej oraz niestacjonarnej, charakterystykę należy przedstawić odrębnie dla studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych),
7. programu i organizacji praktyk, w tym w szczególności ich wymiaru i terminu realizacji oraz doboru instytucji, w których odbywają się praktyki, a także liczby miejsc praktyk – w przypadku, gdy w planie studiów na ocenianym kierunku zostały uwzględnione praktyki zawodowe,
8. doboru treści i metod kształcenia, form, liczebności grup studenckich w odniesieniu do zajęć lub grup zajęć, na których studenci osiągają efekty uczenia się prowadzące o uzyskania kompetencji inżynierskich, w przypadku kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera,
9. spełnienia reguł i wymagań w zakresie programu studiów i sposobu organizacji kształcenia, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy dokonać nowego zaszeregowania przedmiotów do grup zajęć wyodrębnionych w programie studiów tak, by struktura programu była zgodna z koncepcją kształcenia na kierunku historia.	Zaszeregowanie przedmiotów wraz z ich przeniesieniem do grup zostało dokonane. Zajęcia zostały podzielone na następujące grupy: przedmioty ogólne, przedmioty kierunkowe, przedmioty specjalnościowe i pozostałe przedmioty. Odzwierciedla to strukturę programu zgodną z koncepcją kształcenia na kierunku historia zakładającą realizację wspólnego dla wszystkich ścieżek przedmiotów kierunkowych i ogólnych oraz przedmiotów odrębnych dla poszczególnych ścieżek.
2.	Należy przygotować program ścieżki historia chrześcijaństwa na studiach II stopnia albo usunąć ją z listy ścieżek ujętych w uchwale Senatu dotyczącej zasad rekrutacji.	Ścieżka została usunięta, podobnie jak ścieżki, które nie cieszyły się zainteresowaniem kandydatów na studia. Pełny tekst uchwały rekrutacyjnej wraz z załącznikami: http://bip.apsl.edu.pl/uchwala/16040/uchwala-nr-r-000-25-22 .
3	Należy dokonać zmian w sekwencji przedmiotów, by treści ogólne/wstępne	We wszystkich programach studiów dokonano zmian w sekwencji przedmiotów, opartych na logicznym i chronologicznym ciągu (w zakresie treści kształcenia na kierunku), jak i w odniesieniu do

	zagadnienia pojawiały się na pierwszym etapie studiów.	zagadnień, które występują jako treści o charakterze wstępnym. Założono, że zagadnienia wstępne realizowane są na pierwszym roku.
4	Należy wyeliminować powtarzające się treści programowe, także pomiędzy poziomami studiów.	Wyeliminowano powtarzające się treści programowe, w tym te treści, które były podobne do siebie na studiach I i II stopnia, zaś na studiach II stopnia wprowadzono przedmioty umożliwiające specjalistyczne pogłębienie treści w realizowanych ścieżkach.
5	Należy do programów studiów II stopnia wprowadzić zajęcia służące doskonaleniu biegłości językowej, by wymagany PRK poziom B2+ był możliwy do osiągnięcia.	Na studiach II stopnia poziom biegłości języka został określony na poziomie B2+, co znalazło odzwierciedlenie w treści karty przedmiotu lektoratu języka obcego.
6	Należy dokonać przeglądu wszystkich sylabusów i uzgodnić treści kształcenia z efektami uczenia się.	Przegląd kart przedmiotów został dokonany, treści zostały dostosowane do nowych efektów uczenia się.
7	Należy dokonać zmian w szacowaniu nakładu pracy studenta, w szczególności w odniesieniu do przedmiotów oferowanych w ramach specjalistycznych ścieżek.	Zmiany zostały wprowadzone, w tym poprzez zwiększenie liczby godzin zajęć na kierunku i dokonano zbalansowania czasu pracy studenta. Dodatkowo, zwiększeniu uległy liczby godzin przedmiotów w realizowanych ścieżkach specjalnościowych: SPS nauczycielska – z 1800 h do 1954 h, SPS archiwistyka i historia Pomorza – z 1804 h do 1924 h, SPS <i>public history</i> : historia w przestrzeni publicznej – z 1804 h do 2044 h; SDS <i>public history</i> : historia w przestrzeni publicznej – z 864 h do 984 h.
8	Należy zapewnić studentom rzeczywisty wybór zajęć, którym łącznie przypisano więcej punktów ECTS niż 30% liczby wszystkich punktów koniecznych do ukończenia studiów na danym poziomie kształcenia.	Wybór zajęć został zapewniony, zwiększeniu i urealnieniu uległ katalog przedmiotów treści do wyboru poprzez wprowadzenie nowych przedmiotów do wyboru: SPS – Historia dyplomacji XX w. [lub] Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze epoki nowożytnej, Stosunki narodowościowe w XX w. [lub] Wybrane zagadnienia społeczno-gospodarcze XX w., Historia stosunków polsko-ukraińskich w XIX i XX wieku (w języku polskim lub ukraińskim – do wyboru) [lub] Historia stosunków polsko-niemieckich w XIX i XX wieku, Totalitaryzm sowiecki (w języku polskim lub ukraińskim – do wyboru) [lub] Totalitaryzm niemiecki, Historia społeczna obszaru postsowieckiego (w języku polskim lub ukraińskim – do wyboru) [lub] Historia gospodarcza Pomorza w XIX i XX wieku; SDS - Historia powszechna (X w.-1945 r.) [lub] Wybrane zagadnienia z historii społecznej i gospodarczej Pomorza XIX i XX w., Historia Polski (1000-1989) [lub] Mniejszości narodowe w Polsce i na ziemiach polskich w XIX i XX w. [lub] Historia Ukrainy (1000-1991) (w języku polskim lub ukraińskim. Rozszerzenie katalogu przedmiotów do wyboru zagwarantowało przypisanie przedmiotów więcej, niż 30% punktów ECTS.
9	Należy w pełni dostosować program kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela do rozporządzenia MNiSW z 25 lipca 2019 r., tj.: a) zadbać, by 1/3 zajęć z przygotowania psychologicznego-pedagogicznego była	Zmiany w tym zakresie zostały wprowadzone. Liczba i godzin zajęć została skorygowana do wymagań rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. oraz Obwieszczenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. 1/3 zajęć z przygotowania psychologicznego-pedagogicznego została zintegrowana z praktykami zawodowymi, skorygowano liczbę godzin zajęć i treści kształcenia dydaktyki historii oraz zlikwidowano

	zintegrowana z praktykami zawodowymi, b) zlikwidować podstawy dydaktyki na studiach II stopnia, c) skorygować liczbę godzin zajęć i treści kształcenia dydaktyk przedmiotowych.	przedmiot „Podstawy dydaktyki”.
10	Należy w programie i planie studiów powiązać praktyki zawodowe ze ścieżkami specjalistycznymi.	Praktyki zawodowe zostały powiązane ze ścieżkami specjalistycznymi. Dla każdej ścieżki sporządzono odrębne karty przedmiotów z odrębnymi efektami praktyk.
11	Należy zlikwidować rozbieżności dotyczące liczby godzin praktyk na ścieżce nauczycielskiej między planem studiów a regulaminem praktyk.	Rozbieżności zostały usunięte poprzez dokonanie przeglądu zapisów i wprowadzenie właściwych zapisów w regulaminie praktyk nauczycielskich.
12	Należy wprowadzić praktyki nauczycielskie do programu studiów II stopnia oraz określić, ile godzin praktyk powinien student odbyć w szkole podstawowej i ponadpodstawowej.	Praktyki nauczycielskie zostały wprowadzone do programu studiów II stopnia zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. oraz Obwieszczeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
13	Należy sformułować wymagania wobec miejsc odbywania praktyk zawodowych, specyficzne dla każdej ze ścieżek kształcenia.	Wymagania wobec miejsc odbywania praktyk zawodowych zostały wprowadzone, uwzględniając specyfikę każdej ze ścieżek, a w szczególności dla: szkół podstawowych i ponadpodstawowych, archiwów państwowych i jednostek nadzorowanych przez archiwa państwowe, podmioty samorządowe, państwowe i prywatne w zakresie realizacji ścieżki archiwalnej, podmiotów zajmujących się promocją historii oraz podmiotów związanych z dyplomacją i polityką zagraniczną.
14	Należy poszerzyć katalog narzędzi służących weryfikacji i ocenie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych, w tym praktyk nauczycielskich oraz zadbać, by opinie formułowane przez zakładowych opiekunów odnosiły się do uzyskanych przez praktykantów efektów uczenia się.	Rozszerzono katalog narzędzi służących weryfikacji i ocenie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych, opinie formowane przez zakładowych opiekunów odnoszą się do uzyskanych efektów uczenia się. Katalog narzędzi weryfikujących został rozszerzony również w odniesieniu do praktyk nauczycielskich.
15	Należy wyeliminować zaliczanie praktyk zawodowych na podstawie doświadczenia zawodowego lub odbytego stażu.	Zaliczenie praktyk zawodowych na podstawie doświadczenia zawodowego lub odbytego stażu wyeliminowano. Dopuszczono, zgodnie z regulaminem praktyk wyłącznie częściowe zaliczenie (uznanie) efektów uczenia się.

16	Należy wyznaczyć opiekuna praktyk dydaktycznych i określić jego kompetencje.	Opiekun praktyk dydaktycznych został wyznaczony. Prowadzi on nadzór nad prawidłową realizacją obowiązkowych praktyk dydaktycznych, przeprowadza hospitację praktyki zawodowej w miejscu jej odbywania przez studenta, dokonuje zaliczenia praktyki zawodowej, wystawia ocenę, którą wpisuje do protokołu w „Wirtualnym dziekanacie”.
17	Należy przygotować sylabusy dla praktyk zawodowych na każdej ze ścieżek specjalistycznych, zawierające specyficzne efekty uczenia się i treści kształcenia.	Karty przedmiotów zostały przygotowane dla przedmiotu „Praktyka zawodowa” z efektami uczenia się właściwymi dla praktyk zawodowych i specyficznych dla poszczególnych ścieżek. Zatwierdzone zostały uchwałą Nr R.000.29.22 Senatu Akademii Pomorskiej w Słupsku z dnia 15.06.2022 r. (Załącz. cz. III nr 2 pkt 1).
18	Należy dostosować efekty uczenia się i treści kształcenia dla praktyk dydaktycznych do wymagań standardu kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela.	Efekty uczenia się i treści kształcenia dla praktyk dydaktycznych zostały dostosowane i są zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. oraz Obwieszczeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
19	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się przyczyną do sformułowania powyższych zaleceń.	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji, w tym w zakresie organizacji procesu dydaktycznego.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 2:

.....

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Przyjęcie na studia do AP odbywa się zgodnie z Regulaminem Studiów (Załącz. 2.8) poprzez: 1) rekrutację - na zasadach określonych w uchwale Senatu w sprawie zasad i trybu przyjęć oraz zakresu egzaminów wstępnych na studia pierwszego stopnia, drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich; 2) potwierdzenie efektów uczenia się; 3) przeniesienie z innej uczelni lub uczelni zagranicznej. Rekrutacja na studia poprzedzona jest uchwałami Senatu AP w sprawie zasad i trybu przyjęć oraz zakresu egzaminu wstępnego na studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie na określony rok akademicki. Przyjęcie kandydatów na studia na rok akademicki 2022/2023 odbyło się na podstawie Uchwały Nr R.000.81.21 Senatu AP w sprawie zasad i trybu przyjęć oraz zakresu egzaminu wstępnego na studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie (Załącz. 3.1). Uchwała określa zasady przeprowadzenia rejestracji kandydatów, wysokość opłaty rekrutacyjnej, wykaz wymaganych dokumentów, szczegółowy harmonogram postępowania rekrutacyjnego oraz zasady dokonywania wpisu na listę osób przyjętych (listę studentów). Szczegółowe zasady postępowania rekrutacyjnego dla kandydatów zamieszczone są w stronie internetowej Uczelni pod adresem <https://rekrutacja.apsl.edu.pl/rekrutacja/zasady-rekrutacji/zasady>. Opis dla kierunku Historia, w tym proponowanych kandydatom ścieżek kształcenia, znajduje się pod adresem:

<https://rekrutacja.apsl.edu.pl/>. Ogólna dostępność kryteriów rekrutacji zapewnia równe szanse wszystkim kandydatom starającym się o przyjęcie na studia w AP. Przyjęcie na studia poprzez rekrutację odbywa się na zasadzie postępowania kwalifikacyjnego (Załącznik 3.1). Osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia zobowiązana jest do posiadania dokumentu uprawniającego do podjęcia studiów, zarejestrowała się na studia w systemie e-rekrutacyjnym i wprowadziła wszystkie niezbędne dane, wniosła opłatę rekrutacyjną lub posiada dokument uprawniający do zwolnienia z tej opłaty oraz dostarczyła do Punktu Rekrutacyjnego dokumenty w tradycyjnej formie papierowej, bądź w formie elektronicznej (skanów - odwzorowanie cyfrowe), jako załączniki w systemie e-rekrutacji w formacie PDF. Laureaci i finaliści olimpiad stopnia centralnego zwolnieni są z postępowania kwalifikacyjnego. Senat AP w Słupsku na trzy lata poprzedzające rekrutację ustala zasady i wykaz przyjmowania na studia w tym trybie. W roku akademickim 2022/2023, zgodnie z Uchwałą Senatu AP Nr R.000.7.19 oraz R.000.12.20 (Załącznik 3.2), z postępowania rekrutacyjnego dla kierunku Historia mogą być zwolnieni laureaci i finaliści Ogólnopolskiej Olimpiady Historycznej (Polskie Towarzystwo Historyczne w Warszawie).

Przyjęcie studenta poprzez przeniesienie: na inny kierunek uczelni macierzystej, z innej uczelni lub uczelni zagranicznej reguluje Zarządzenie Rektora Akademii Pomorskiej nr R.021.112.21 (Załącznik 3.3), wprowadzające procedurę uznawania efektów uczenia się (przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta). Celem procedury jest wprowadzenie ujednoliconego systemu uznawania efektów uczenia się dla studentów, którzy zdobyli zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych w procesie kształcenia na studiach wyższych, tj. na wcześniejszych etapach kształcenia na tym samym bądź innym kierunku studiów w AP lub w innych uczelniach oraz w innych uczelniach polskich lub zagranicznych w ramach realizacji programów wymiany studenckiej.

Na zasadach szczególnych na podstawie Zarządzenia nr R.021.27.22 Rektora Akademii Pomorskiej w Słupsku (Załącznik 3.4) na studia w AP mogą być przeniesieni w celu kontynuacji kształcenia obywatele polscy i obywatele Ukrainy, będący w dniu 24 lutego 2022 r. studentami uczelni działającej na terytorium Ukrainy. Zgodnie z procedurą przeniesienie następuje na podstawie potwierdzenia efektów uczenia. Kandydat przedstawia dokumentację przebiegu studiów na Ukrainie oraz oświadczenie o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Następnie Komisja wdraża postępowanie weryfikacyjne dotyczące uznania efektów uczenia się i wskazuje rok oraz semestr, na który proponuje przyjąć studenta, a także wskazuje różnice programowe. Jeśli kandydat nie posiada dokumentacji to komisja przeprowadza weryfikację osiągniętych efektów uczenia się w formie egzaminów lub zadań praktycznych. Decyzję o przeniesieniu podejmuje Rektor.

Przyjęcie poprzez potwierdzenie efektów uczenia się poza system studiów określa Regulamin Studiów (Załącznik 2.8) oraz Uchwała Senatu AP nr R.000.56.19 (Załącznik 3.5). Zgodnie z uchwałą opiekę nad osobą występującą o weryfikację posiadanych efektów uczenia się sprawuje Pełnomocnik Rektora ds. potwierdzania efektów uczenia się, a następnie Komisja ds. potwierdzania efektów uczenia się na podstawie testów i rozmów z kandydatem ocenia poziom osiągniętych efektów uczenia się oraz określa liczbę punktów ECTS, która zostanie zaliczona studentowi, ale nie może to być więcej niż 50% punktów przypisanych do zajęć objętych programem studiów. Tryb odwoławczy reguluje przywołana procedura.

Szczegółowe przepisy dotyczące prowadzenia pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego - zasady, warunki i tryb dyplomowania - zawarte są w Regulaminie Studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku Załącznik 2.8) oraz Regulaminie antyplagiataowym (R. 021.46.22 z dnia 28 kwietnia 2022 r. - Załącznik 3.6). W Instytucie Historii opracowane zostały zasady dyplomowania dla kierunku Historia na SPS i SDS (Załącznik 3.7), określające także wskazówki edytorskie i układ pracy dyplomowej. Nadzór nad procesem dyplomowania sprawuje Dyrektor Instytutu Historii we współpracy z Instytutową Komisją ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Promotorem i recenzentem pracy dyplomowej jest osoba mająca dorobek naukowy w dyscyplinie historia, mająca stopień co najmniej doktora. Wspólnie z promotorem student ustala temat pracy dyplomowej, który jest zatwierdzany przez Radę Instytutu

najpóźniej 6 miesięcy przed planowanym ukończeniem studiów, przy czym pracę można napisać w języku angielskim lub ukraińskim.

Praca dyplomowa jest przygotowana przez jednego studenta. Oceny pracy dyplomowej dokonuje kierujący pracą oraz jeden recenzent. Recenzenta powołuje, na wniosek promotora, Dyrektor Instytutu.

Student składa w Biurze Obsługi Studentów i Doktorantów pracę dyplomową, zaakceptowaną przez promotora, w formie pisemnej i elektronicznej najpóźniej do dnia zakończenia sesji egzaminacyjnej w danym semestrze studiów. Złożenie pracy dyplomowej jest warunkiem zaliczenia ostatniego cyklu dydaktycznego seminarium dyplomowego. Praca dyplomowa przed dopuszczeniem jej do obrony musi zostać poddana procedurze antyplagiatowej, zgodnie z obowiązującym w Uczelni Regulaminem Antyplagiatowym.

Egzamin dyplomowy przeprowadza się w języku polskim. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest spełnienie wszystkich wymagań związanych z programami studiów, pozytywne przejście pracy dyplomowej przez procedurę antyplagiatową, otrzymanie dwóch pozytywnych recenzji oraz uregulowanie wszystkich zobowiązań wobec Uczelni, wynikających z Regulaminu Studiów (określone w § 53 - Zał.I. 2.8). Egzamin dyplomowy ma formę ustną i wiąże się udzieleniem przez studenta odpowiedzi na pytania z listy zagadnień kierunkowych i związanych ze studiowaną ścieżką kształcenia, która udostępniana jest studentom na stronie internetowej Instytutu w zakładce Studenci: <https://ih.apsl.edu.pl/instytut-historii/studenci/zagadnienia-do-egzaminow-dyplomowych>.

Dyrektor Instytutu wyznacza termin oraz skład komisji upoważnionej do przeprowadzenia egzaminu dyplomowego. W jej skład wchodzi: przewodniczący, promotor oraz recenzent, którzy - biorąc pod uwagę wynik egzaminu, ocenę pracy dyplomowej oraz średnią ocen ze studiów - ustalają końcową ocenę ukończenia studiów (§ 58-62 - Zał.I. 2.8) oraz sporządzają protokół.

Tematyka prac dyplomowych jest uzależniona od zainteresowań studenta oraz profilu tematycznego występującego na ścieżce. Student-obcokrajowiec, studiujący na kierunku z językiem wykładowym polskim, może napisać pracę dyplomową w języku obcym (angielskim lub ukraińskim) pod warunkiem, że promotor i recenzent pracy znają dany język.

Tematyka prac realizowanych na kierunku Historia, wpisuje się w problematykę dotyczącą kilku głównych zagadnień:

- historia Polski, historia powszechna, historia archiwów, archiwoznawstwo, źródłoznawstwo (SPS, SDS – ścieżka archiwistyczna);
- historia Polski, historia powszechna, historia nauczania w Polsce, historia nauczania na świecie, historia szkolnictwa, historia ruchu nauczycielskiego w Polsce i/lub na świecie (SPS, SDS – ścieżka nauczycielska);
- historia Polski, historia powszechna, promocja historii, historia muzeów, archiwów i bibliotek oraz innych instytucji i osób promujących historię i jej nauki pomocnicze, działania związane z rekonstrukcją wydarzeń i zjawisk historycznych (SPS, SDS – ścieżka *public history*);
- historia Polski, historia powszechna, dzieje podmiotów i osób funkcjonujących w przestrzeni dyplomacji i polityki zagranicznej w Polsce i/lub na świecie (SDS – ścieżka dyplomacja i polityka zagraniczna).

Metodyka pisania pracy dyplomowej obejmuje etapy przygotowawcze, jak: sprecyzowanie tematu pracy, przygotowanie planu i konspektu pracy, gromadzenie i analiza literatury i/lub zgromadzenie i analiza materiału badawczego, pisanie i redakcja pracy. Studenci kierunku Historia SPS uczestniczą najpierw w proseminarium (w II semestrze), a następnie w seminariach licencjackich (semestry III-VI). Studenci SDS uczestniczą w seminarium magisterskim w semestrach I-IV.

W ramach indywidualnej pracy z promotorem student studiów SPS przygotowuje pracę dyplomową – licencjacką, gdzie student powinien wykazać się znajomością zasad konstrukcji pisania pracy naukowej, a w szczególności umiejętnościami związanymi z postawieniem tez i hipotez, pytań badawczych, posługiwaniem się właściwymi technikami gromadzenia materiału badawczego, poprawnym formułowaniem myśli, konsekwencją w technicznej konstrukcji pracy. W mniejszym stopniu oceniana jest strona naukowa (badawcza) poruszonej tematyki pracy. Treść pracy powinna być zgodna z założonymi w pracy celami i być prawidłowa pod względem struktury. Nie jest konieczne wprowadzenie do pracy elementów, które wyrażają polemikę z innymi autorami bądź stanowią opinię studenta. W pracy magisterskiej student studiów SPS powinien wykazać się nie tylko znajomością zasad konstrukcji pisania pracy naukowej, ale umiejętnościami związanymi z postawieniem tez i hipotez, polemiką z tezami i hipotezami autorów innych prac, stawianiem pytań badawczych, posługiwaniem się właściwymi technikami gromadzenia i opracowania materiału badawczego, oryginalnym formułowaniem myśli, konsekwencją w technicznej konstrukcji pracy. Szczegółnej ocenie poddawana jest również strona naukowa (badawcza) poruszonej tematyki pracy. Treść pracy powinna być zgodna z założonymi w pracy celami i być prawidłowa pod względem struktury. Praca stanowi oryginalne przedstawienie poruszanego tematu badawczego przez studenta.

Przykładem podejmowanych inicjatyw przez Dyрекcję oraz opiekunów lat jest przeprowadzanie rozmów i mobilizowanie studentów do terminowego przygotowania prac dyplomowych i podejścia do egzaminu dyplomowego. Jednym z narzędzi wspomagających ten proces jest pobieranie opłat za przedłużenie terminu złożenia pracy dyplomowej (Zař.1. 3.8), o ile za koniecznością przedłużenia nie stoją inne czynniki o charakterze losowym.

Monitorowanie i ocena postępów studentów na kierunku Historia, odbywa się w rozmaity sposób. Pod względem kontrolowania liczby kandydatów na studia zarejestrowanych w systemie e-rekrutacja, a następnie liczby osób przyjętych na studia Dyрекcję Instytutu Historii informuje Punkt Rekrutacji AP. Głównym narzędziem stosowanym przez tę Punkt Rekrutacji jest wykorzystywanie komunikacji za pośrednictwem poczty elektronicznej. Informowanie kadry opiera się na przesyłaniu w załącznikach raportów z postępu rekrutacji w tygodniowych odstępach przez cały okres rekrutacji; w zależności od potrzeb informacji takiej udziela się Instytutowi na bieżąco. Punkt rekrutacji zbiera, analizuje i przechowuje dokumentację kandydatów na studia, a także dokonuje zapisu na studia lub selekcji kandydatów według przedstawionego wcześniej przez Dyrektora Instytutu Zgłoszenia do uchwały rekrutacyjnej na dany rok akademicki (w dokumencie tym znajdują się m.in. wytyczne dot. podstaw przyjęcia na studia). Punkt Rekrutacji w porozumieniu z Biurem Obsługi Studenta i Doktoranta gromadzi również informacje nt. liczby studentów kończących studia.

Postępy studentów i osiągnięcie przez nich efektów uczenia się monitorowane są na bieżąco. Podstawowym sposobem monitorowania postępów jest weryfikacja poszczególnych efektów na zajęciach. Wykładowcy oceniają przygotowane przez studentów prace pisemne i ustne wykonywane w semestrze, jak również prace wykonywane na zaliczenie, ponadto dzienniki praktyk zawodowych oraz inne prace, wykonywane na polecenie wykładowcy. Pracą kończącą studia pozostaje praca dyplomowa przygotowana przez studenta na seminarium licencjackim lub magisterskim. Wszystkie prace dotyczą zagadnień związanych z historią. Kolejnymi sposobami weryfikacji efektów uczenia się jest przeprowadzanie sprawdzianów wiadomości i egzaminów, w tym egzaminu dyplomowego. Narzędziami wykorzystywanymi w tym zakresie są karty okresowych osiągnięć studentów oraz system J-HMS Wirtualny Dziekanat, które zawierają oceny ze wszystkich przedmiotów prowadzonych na prezentowanym kierunku. Analiza ocen studentów dokonywana przez Dyрекcję Instytutu oraz Komisję ds. Jakości Kształcenia pozwala na zdiagnozowanie trudności i zagrożeń, ocenę jakości prowadzonych zajęć i podejmowanie inicjatyw ukierunkowanych na potrzeby studentów, a związanych z modyfikowaniem programu studiów, zarządzaniem kadrami dydaktyczną czy ogólnymi warunkami studiów, jakie może stworzyć Instytut Historii.

Poza monitorowaniem ocen studentów analizie podlega m.in. stosunek liczby osób przyjętych na studia do liczby absolwentów, ale także stosunek liczby studentów-obcokrajowców do absolwentów-

obcokrajowców. Wyniki monitorowania uwzględniane są w planowanych działaniach doskonalących na nowy rok akademicki oraz doskonalenia oferty edukacyjnej.

Zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się dla wszystkich kierunków prowadzonych w AP, a więc i dla kierunku Historia zostały określone w Regulaminie Studiów (§ 31 - Zał.I. 2.8). Ocena osiągnięcia efektów uczenia się, w szczególności w ramach zaliczeń i egzaminów odbywa się przy zastosowaniu następującej skali ocen: bardzo dobry (5,0), dobry plus (4,5), dobry (4,0), dostateczny plus (3,5), dostateczny (3,0), niedostateczny (2,0). W karcie okresowych osiągnięć studenta wpisuje się ocenę końcową z zaliczenia każdej formy zajęć według zasady: 2,50 - 3,24 - dostateczny (3,0); 3,25-3,74 - dostateczny plus (3,5); 3,75-4,24 - dobry (4,0); 4,25-4,74 - dobry plus (4,5); 4,75-5,0 - bardzo dobry (5,0). Student, który nie zaliczył zajęć ma prawo do odwołania się w ciągu 7 dni do kierownika jednostki organizacyjnej prowadzącej dane zajęcia, który może zarządzić komisyjne sprawdzenie uzyskanych wyników. Przyjmuje się, że student osiągnął efekty uczenia się, jeśli uzyskał ocenę dostateczną i powyżej.

Proces walidacyjny osiągniętych efektów uczenia się jest szeroki i poprzedzony jest następującymi warunkami: systematycznym przygotowaniem do zajęć, systematyczną pracą i aktywnym udziałem w zajęciach, przygotowaniem i pozytywnie zaliczeniem prezentacji (jeśli przewiduje się taką formę) bądź referatu, uzyskaniem zaliczeń z kolokwium, a także obecnością na zajęciach. Sposób wyliczenia oceny i weryfikacji uczenia się oraz waga oceny (w procentach) został określony dla każdego przedmiotu w karcie przedmiotu. Wyliczenie oceny uwzględnia odniesienie do efektu uczenia się wskazanego w przedmiocie; w przypadku przedmiotów, na które składają się ćwiczenia i wykład, elementy walidacji stosowane są odrębnie do ćwiczeń i odrębnie do wykładów, a następnie do zdefiniowanych w kartach przedmiotów efektów uczenia się wskazanych do osiągnięcia w trakcie egzaminu i końcowego zaliczenia oceny. Dodatkowej ocenie podlegają efekty uczenia się osiągnięte przez pracę nad studium przypadku, poprzez testy wiedzy z pytaniami otwartymi i/lub zamkniętymi czy sprawdzenie i omówienie tekstów oraz prezentacji wykonanych przez studentów.

Zgodnie z zasadami dokumentowania osiągnięć studenta (Zał.I. 3.9) nauczyciel akademicki prowadzący przedmiot jest zobowiązany do wprowadzenia ocen z egzaminów i zaliczeń niezwłocznie po ich wystawieniu w systemie J-HMS Wirtualny Dziekanat.

Szczegółowe kryteria i warunki oceny osiągnięcia efektów uczenia się, w tym zaliczania prac etapowych są zawarte w kartach poszczególnych przedmiotów i są podawane do wiadomości studenta po rozpoczęciu zajęć; są również dostępne w opublikowanej na stronie AP dokumentacji programów studiów. Praktykuje się dodatkowo wysyłanie kart przedmiotów studentom za pośrednictwem poczty e-mail po zakończeniu pierwszych zajęć organizacyjnych. W Instytucie Historii funkcjonuje Zespół przy Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia ds. Oceny i Weryfikacji Efektów Uczenia się. Do zadań podkomisji należy m.in. gromadzenie prac zaliczeniowych studentów, przegląd prac zaliczeniowych studentów, sprawdzanie zgodności ich treści z efektami uczenia się dla przedmiotów i opiniowanie zgromadzonych prac zaliczeniowych. Podkomisja działa w oparciu o Regulamin (Zał.I. 3.10, Zał.I.3.10a).

Komisja ds. Jakości Kształcenia dodatkowo określiła szczegółowe Zasady dokumentowania prac okresowych, końcowych, zaliczeń i egzaminów w Instytucie Historii (Zał.I. 3.11). Do prac studentów podlegających dokumentacji zalicza się: prace studentów utrwalone w sposób pisemny lub cyfrowy (prace projektowe, kolokwia, testy, prezentacje multimedialne), zaliczeniowe prace studentów (kolokwia zaliczeniowe, egzaminy) czy inne prace zlecone studentom przez prowadzącego.

Dobór metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych – zarówno podczas studiów, jak i na zakończenie procesu kształcenia - są zróżnicowane i dostosowane do specyfiki poszczególnych zajęć. Sposoby te są uwzględnione w kartach przedmiotów w programie studiów. Przyjęte zasady umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, są przejrzyste i powszechnie

dostępne. Obowiązujące w Uczelni przepisy dają również możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami.

Program studiów na kierunku Historia obejmuje prowadzenie zajęć zarówno w formie zajęć teoretycznych (wykłady), jak i praktycznych (seminaria, lektoraty, ćwiczenia audytoryjne). Na zajęciach teoretycznych najczęstszymi sposobami sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się są zaliczenia pisemne (np. testy otwarte i zamknięte, testy problemowe, odpowiedzi na otwarte pytania). W przypadku zajęć praktycznych (ćwiczenia) stosuje się zazwyczaj pisemne kolokwia zaliczeniowe czy testy i inne prace wykonywane przez studentów na zaliczenie (np. prezentacje multimedialne). Zastosowane w ten sposób zróżnicowane metody sprawdzania weryfikują zarówno wiedzę teoretyczną, jak i praktyczną studenta. Odrębną metodę sprawdzania osiągniętych efektów uczenia się stosuje się w przypadku zaliczeń praktyk zawodowych. W celu weryfikacji i oceny efektów student przedstawia opiekunowi praktyk ze strony Uczelni dziennik praktyk oraz opinię wraz z oceną praktyk wystawioną przez opiekuna praktyk ze strony wybranej placówki. Instytutowy opiekun praktyk analizuje przedstawione dokumenty i na ich podstawie ostatecznie wystawia ocenę studentowi. Należy nadmienić, że stosowane w tym zakresie rozwiązania znajdują odzwierciedlenie dodatkowo w organizacji praktyk na ścieżce nauczycielskiej, spełniając reguły i wymagania programowe oraz sposobu organizacji kształcenia zawartych w standardach kształcenia w myśl art. 68 ust. 3 z 20.07.2018 r.

Wymaganie przygotowania do egzaminów, zaliczeń, czy opracowanie prac okresowych podporządkowane jest sprawdzeniu opanowania treści programowych z danych zajęć, gwarantujących uzyskanie przewidzianych kartą przedmiotu efektów uczenia się w zakresie wiedzy oraz umiejętności. W odniesieniu do kompetencji społecznych kluczowe są zachowania studentów przejawiane w czasie zajęć w kontakcie z grupą i prowadzącym, takie jak np.: aktywność w dyskusji, umiejętność pracy w grupie, indywidualne lub grupowe rozwiązywanie problemów, dyskusja i argumentacja.

Na zakończenie procesu kształcenia student zdaje egzamin dyplomowy. W tym przypadku warunkiem zaliczenia jest przygotowanie samodzielnie napisanej pracy licencjackiej lub magisterskiej przez studenta oraz pozytywny wynik ustnego egzaminu dyplomowego.

Monitorowanie losów absolwentów prowadzone jest w AP dla wszystkich kierunków. Z ostatnich dwóch lat raportów (Zał.I. 3.12, 3.13) wynika, że: absolwenci objęci badaniem ankietowym w większości przypadku, tj. w 92% podjęto pracę zawodową, 8% nie pracuje, ale podjęto dalsze kształcenie. Do pozytywnych aspektów podjęcia pracy przez absolwentów zalicza się fakt, że ponad połowa absolwentów wykonuje pracę, która ma związek z kierunkiem historia. Zastrzec jednakże należy, że liczba udzielonych odpowiedzi jest zbyt mała (w 2020 r. 11 osób udzieliło odpowiedzi; w 2021 r. tylko 1 osoba), toteż należy zachować ostrożność przy wysuwaniu wniosków.

Z punktu widzenia rozwoju kariery zawodowej bardzo ważne są także umiejętności nabywane na kierunku Historia, związane z umiejętnością współpracy w grupie, jak i pełnieniem w niej ról, w tym ról wiodących. Badanie prowadzone wśród absolwentów kierunku wykazało, że samoocena osiągniętych przez absolwentów efektów uczenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych była wysoka. Najwyżej została oceniona umiejętność dalszego kształcenia na studiach SDS, a także kompetencje interpersonalne oraz samoorganizacyjne, np. komunikatywność, umiejętność podejmowania decyzji i samodzielność.

W opinii absolwentów duże znaczenie miał ukończony kierunek studiów, mniejsze natomiast pozycja lub prestiż ukończonej uczelni. Konsekwencją wyrażonej powyżej opinii jest fakt, że po zakończonej edukacji na danym poziomie absolwenci często podejmowali dalsze kształcenie (55,1%) na studiach, bądź uczestniczyli w różnego rodzaju kursach lub samodzielnie doskonalili swoje umiejętności. Absolwenci AP za szczególnie istotne w procesie wejścia na rynek pracy i w dalszej karierze zawodowej uznali zdobyte w procesie kształcenia kwalifikacje formalne (dodatкова wiedza i kwalifikacje poświadczane świadectwem, dyplomem, certyfikatem i innymi dokumentami).

Kluczowe zatem znaczenie dla procesu kształcenia na kierunku Historia ma odpowiedni dobór efektów uczenia się, zwłaszcza z zakresu wiedzy i umiejętności pozwalających na wykonywanie pracy zawodowej pomimo ukończenia studiów o profilu ogólnoakademickim. Ważne, by studenci w ramach efektów uczenia się rozumieli znaczenie historii we współczesnym społeczeństwie, procesy historyczne i ich wpływ na teraźniejszość, a także potrafili korzystać z wiedzy historycznej, zarówno w formach jej tradycyjnych (publikacje, prasa historyczna radio, telewizja), jak i nowoczesnych formach (internet, multimedia), zaś nauczyciel historii potrafił wykorzystywać historię w pracy nauczyciela.

Na ocenianym kierunku stopień przydatności absolwenta na rynku pracy określony jest m.in. osiągnięciem następujących efektów uczenia się:

SPS:

WIEDZA:

K1_W08 – Ma uporządkowaną wiedzę o prawidłowościach w historii, zna ciągi genetyczne i rolę źródeł historycznych, pisanych i materialnych w rozumieniu historii.

UMIEJĘTNOŚCI:

K1_W11 – Zna zasady przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

K1_K02 – Jest gotów do inicjowania działania na rzecz interesu publicznego.

K1_K03 – Pełnienia odpowiedzialnej roli zawodowej historyka, w tym poprzez przestrzeganie zasad etyki zawodowej oraz poprzez dbałość o dorobek i tradycję zawodu.

K1_K04 – Inspirowania i inicjacji działań w środowisku społecznym, m.in. poprzez rozwiązania problemów, zasięgając opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

K1_K05 – Uzupełniania swoich kompetencji; korzysta z różnych form uczenia się, także w zakresie nauk społecznych, wykorzystując tę wiedzę w pracy zawodowej.

K1_K06 – Myśli i działa w sposób przedsiębiorczy. Działaniem tym inspirowuje innych.

K1_K07 – Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się.

K1_K08 – Jest gotów do współpracy w grupie.

K1_K09 – Jest gotów do inspiracji innych do nauki i organizacji procesu efektywnego uczenia się.

SDS:

WIEDZA:

K2_W02 – Ma pogłębioną i szczegółową wiedzę na temat różnych wydarzeń historycznych, które odegrały czołową rolę w procesie dziejowym.

K2_W10 – Zna i rozumie zasady związane z ochroną własności intelektualnej i praw autorskich. Zna pojęcia „prawa autorskie”, „prawa pokrewne”. W pogłębionym stopniu orientuje się we wkładzie legislacyjnym Unii Europejskiej w ochronę praw własności.

K2_W11 – Zna zasady rozwoju różnych form przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu historyka.

UMIĘTNOŚCI:

K2_U02 – Wykorzystuje pogłębioną wiedzę historyczną i źródła historyczne do prawidłowego i krytycznego formułowania ocen i opinii oraz rozwiązywania problemów w wyjaśnianiu zjawisk. Rozumie prawo jednostki do samodzielnych ocen zgodnie z zasadą wielości prawd historycznych.

K2_U03 – Wykorzystuje posiadaną wiedzę oraz formułuje i rozwiązuje złożone i nietypowe problemy, jak i innowacyjnie wykonuje zadania w nieprzewidywalnych warunkach w zakresie właściwego doboru źródeł i informacji, dokonywania ocen, krytycznej analizy i syntezy, twórczej interpretacji informacji oraz jej prezentacji.

K2_U04 – Prawidłowo wykorzystuje pogłębioną i szczegółową wiedzę w zakresie doboru i stosowania właściwych metod i narzędzi, specjalistycznej terminologii, w tym z wykorzystaniem odpowiednich technik informacyjno-komunikacyjnych, jak i poprzez przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi.

K2_U05 – Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej pogłębionej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy historycznej.

K2_U06 – Samodzielnie proponuje rozwiązania konkretnych wątpliwości i niejasności historycznych, szczególnie w odniesieniu do krytyki tekstu lub źródła historycznego.

K2_U07 – Wykorzystuje specjalistyczny język naukowy z zakresu historii w dyskusji naukowej i w pracach badawczych, formułuje i testuje hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi, tworzy i przedstawia własne oceny historyczne, broni swojego stanowiska.

K2_U09 – Kieruje pracą zespołu oraz współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych, jak i podejmuje wiodącą rolę w zespołach.

K2_U10 – Posiada umiejętność wystąpień naukowych z zakresu historii, także w języku obcym; potrafi komunikować się w zakresie specjalistycznych tematów ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, bierze udział w konferencjach i debatach, popularyzuje historię i nauki pokrewne historii, samodzielnie prowadzi debatę.

K2_U11 – Samodzielnie planuje i realizuje własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowuje innych w tym zakresie.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

K2_K01 – Potrafi inspirować innych do nauki, wypełnia zobowiązania społeczne oraz organizuje działalność na rzecz środowiska społecznego.

K2_K02 – Jest gotów do współpracy w grupie zawodowej historyków, jak i w innych grupach społecznych zajmujących się historią w sposób bezpośredni lub pośredni.

K2_K03 – Wyznacza priorytety służące realizacji określonych celów i realizuje je również z możliwością przewodniczenia grupom realizującym zadania w tym zakresie. Stawia cele zgodnie z taksonomią celów uczenia się.

K2_K04 – Jest gotów do właściwej identyfikacji i rozstrzygnięcia dylematów związanych z wykonywaniem zawodu historyka.

K2_K05 – Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się. Indywidualizuje pracę z grupami zajmującymi się historią zawodowo lub niezawodowo, zachęca do czytania literatury historycznej.

K2_K06 – Pełni odpowiedzialną rolę historyka z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, także poprzez rozwijanie dorobku zawodowego historyka, dbałość o etos zawodowy historyka oraz przestrzeganie i rozwijanie zasad etyki zawodowej, jak i poprzez działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Wyniki bezpośrednich konsultacji z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi w zakresie modyfikacji programu studiów ukazują występowanie pewnych luk kompetencyjnych i problemów z tym związanych wśród absolwentów historii. Pracodawcy zwracali uwagę na konieczność kształtowania w większym stopniu umiejętności miękkich absolwentów tj. większej kreatywności i samodzielności oraz własnej inicjatywy. Są to jednakże cechy indywidualne studenta i absolwenta. Ważnym problemem według ich opinii pozostaje w niektórych przypadkach poziom znajomości języków obcych. Elementy te systematycznie są rozbudowywane w programach studiów.

Niezwykle istotnym zagadnieniem dotyczącym losów absolwentów jest także możliwość kontynuowania kształcenia przez absolwentów. Absolwenci historii za szczególne istotne w procesie wejścia na rynek pracy i w dalszej karierze zawodowej uznali zdobyte w procesie kształcenia kwalifikacje formalne. Oczekują tego zarówno ze strony Uczelni, jak i w miejscu pracy. W odpowiedzi Instytut zorganizował kursy ustawiczne dla nauczycieli historii, a także oferuje możliwość studiów w Szkole Doktorskiej. Absolwenci SPS kierunku Historia mogą kontynuować dalsze kształcenie na studiach SDS w Instytucie Historii lub w innej uczelni, jak i na wybranych kierunkach prowadzonych w AP w Słupsku.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. wymagań stawianych kandydatom, warunków rekrutacji na studia oraz kryteriów kwalifikacji kandydatów na każdy z poziomów studiów,*
- 2. zasad, warunków i trybu uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej,*
- 3. zasad, warunków i trybu potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów,*
- 4. zasad, warunków i trybu dyplomowania na każdym z poziomów studiów,*
- 5. sposobów oraz narzędzi monitorowania i oceny postępów studentów (np. liczby kandydatów, przyjętych na studia, odsiewu studentów, liczby studentów kończących studia w terminie) oraz działań podejmowanych na podstawie tych informacji, jak również sposobów wykorzystania analizy wyników nauczania w doskonaleniu procesu nauczania i uczenia się studentów,*
- 6. ogólnych zasad sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się,*
- 7. doboru metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych osiągniętych przez studentów w trakcie i na zakończenie procesu kształcenia (dyplomowania), w tym metod sprawdzania efektów uczenia się osiągniętych na praktykach zawodowych (o ile praktyki zawodowe są uwzględnione w programie studiów),*

z ukazaniem przykładowych powiązań metod sprawdzania i oceniania z efektami uczenia się odnoszącymi się do działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których kierunek jest przyporządkowany, stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego,

8. doboru metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich, z ukazaniem przykładowych powiązań tych metod z efektami uczenia się, w przypadku kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera,
9. spełnienia reguł i wymagań w zakresie metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Ponadto warto dla każdego z ocenianych poziomów studiów zwięźle:

1. opisać rodzaje, tematykę i metodykę prac etapowych i egzaminacyjnych, projektów,
2. scharakteryzować rodzaje, tematykę i metodykę prac dyplomowych, ze szczególnym uwzględnieniem nabywania i weryfikacji osiągnięcia przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem działalności naukowej oraz kompetencji inżynierskich (w przypadku, gdy oceniany kierunek prowadzi do uzyskania tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera),
3. opisać sposoby dokumentowania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów (np. testy, prace egzaminacyjne, pisemne prace etapowe, raporty, zadania wykonane przez studentów, projekty zrealizowane przez studentów, wypełnione dzienniki praktyk, prace artystyczne, prace dyplomowe, protokoły egzaminów dyplomowych.),
4. przedstawić wyniki monitoringu losów absolwentów ukazujące stopień przydatności na rynku pracy efektów uczenia się osiągniętych na ocenianym kierunku oraz luki kompetencyjne, jak również informacje dotyczące kontynuowania kształcenia przez absolwentów ocenianego kierunku.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy wprowadzić selektywne zasady rekrutacji na studia drugiego stopnia.	Wprowadzono selektywne zasady rekrutacji na studia drugiego stopnia. Podstawą przyjęcia jest lista rankingowa sporządzona na podstawie oceny na dyplomie licencjackim w ramach ustalonego limitu przyjęć na kierunek, a dodatkowo na ścieżkach po uprzednim wyborze preferencji przez kandydatów: a) archiwistyka i historia Pomorza - dla absolwentów wszystkich kierunków studiów (kandydaci, którzy nie posiadają ukończonych studiów historycznych pierwszego stopnia, zobowiązani zostaną do zaliczenia bloku przedmiotów uzupełniających); b) dyplomacja i polityka

		zagraniczna – dla absolwentów wszystkich kierunków studiów (kandydaci, którzy nie posiadają ukończonych studiów historycznych pierwszego stopnia, zobowiązani zostaną do zaliczenia bloku przedmiotów uzupełniających); c) <i>public history</i> : historia w przestrzeni medialnej – dla absolwentów wszystkich kierunków studiów (kandydaci, którzy nie posiadają ukończonych studiów historycznych pierwszego stopnia, zobowiązani zostaną do zaliczenia bloku przedmiotów uzupełniających); d) nauczycielska - dla absolwentów studiów historycznych pierwszego stopnia kierunku historia.
2.	Należy w sposób systemowy umożliwić uzupełnienie wiedzy i umiejętności niezbędnych do podjęcia pracy badawczej na studiach drugiego stopnia absolwentom innych kierunków studiów pierwszego stopnia niż przyporządkowane do historii jako dyscypliny wiodącej.	Włączenie do programu studiów przedmiotów do wyboru o charakterze wyrównawczym i uzupełniającym: Historia Polski (1000-1989) w wymiarze 30 h wykładów i 30 h ćwiczeń oraz Historia powszechna (X w.-1945 r.) w wymiarze 30 h wykładów i 30 h ćwiczeń.
3	Należy sformułować osobne wymagania merytoryczne wobec pracy licencjackiej i pracy magisterskiej, specyficzne dla kierunku studiów, wskazujące na różnicę między kształceniem na 6. i 7. poziomie PRK oraz odpowiadające im kryteria oceniania.	Sformułowano osobne wymagania merytoryczne wobec pracy licencjackiej i magisterskiej dla kierunku historia wraz z opracowaniem istotnych różnic pomiędzy kształceniem na 6. i 7. poziomie PRK oraz katalog różnic pomiędzy pracą magisterską i licencjacką (Zał. I. 3.14 – 3.16).
4	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się przyczyną do sformułowania powyższych zaleceń.	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji, w tym w zakresie organizacji procesu dydaktycznego. Działania te realizowane są stale i dostosowywane do zmian wynikających z analizy i wniosków przeprowadzonego procesu dyplomowania i trendów rekrutacyjnych.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 3:

.....

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

W roku akademickim 2022/2023 w Instytucie Historii zatrudnionych jest 16 osób na stanowiskach badawczo-dydaktycznych (stan na dzień 1.09.2022 r.), w tym 3 profesorów, 8 doktorów habilitowanych, 4 doktorów i 1 magister. W Instytucie zatrudniony jest także pracownik administracyjny (obsługa Sekretariatu) na pełnym etacie. Uczelnia jest podstawowym miejscem pracy dla wszystkich pracowników, co daje pełne wykorzystanie wiedzy i kwalifikacji nauczycieli akademickich w realizacji programu studiów. By spełnić warunki doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz obsady zajęć, zawartych w standardach kształcenia w myśl art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zajęcia realizowane są przez kadrę Instytutu Pedagogiki. Podstawowym celem prowadzonej polityki kadrowej w Instytucie Historii jest realizacja celu strategicznego Uczelni i Instytutu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu kształcenia, ale również budowanie zespołu o wysokim potencjale naukowym z możliwością indywidualnego rozwoju naukowego pracownika.

Kadra dydaktyczna realizująca zajęcia na kierunku Historia składa się nie tylko z pracowników Instytutu, ale także spośród innych jednostek dydaktycznych AP, co sprawia, że jest tak dobrana, aby w najpełniejszy sposób wykorzystała potencjał i kompetencje pracowników. Zajęcia dydaktyczne na kierunku Historia realizuje 16 pracowników etatowych oraz 3 osoby zatrudnione na umowy cywilnoprawne (profesorowie wizytujący). Zajęcia prowadzi ponadto 1 pracownik Instytutu Nauk Ścisłych i Technicznych oraz pracownicy jednostek ogólnouczelnianych tj. 4 pracowników Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych oraz 2 pracowników Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Kadra realizująca zajęcia na kierunku Historia posiada uprawnienia w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. Na ścieżkach archiwistycznej i nauczycielskiej pracownicy są zatrudnieni dodatkowo jako nauczyciel historii w szkole ponadpodstawowej i starszy archiwista w archiwum państwowym. Na umowy cywilnoprawne zatrudniono 3 osoby - profesorów wizytujących (z Czarnomorskiego Uniwersytetu Narodowego w Mikołajowie i Przykarpacki Uniwersytet Narodowy w Iwano-Frankiwsku). Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku Historia posiadają odpowiednie kwalifikacje do realizacji zajęć, które znajdują odzwierciedlenie w ich dorobku naukowym, doświadczeniu dydaktycznym i praktycznym. Są przygotowani pod względem merytorycznym, o czym świadczą ich publikacje, prowadzone badania, realizowane projekty, awanse zawodowe oraz praktyczne osiągnięcia związane z doskonaleniem umiejętności zawodowych (dydaktycznych i pozadydaktycznych). Systematycznie również doskonalą swoje umiejętności dydaktyczne i praktyczne (Zał.cz.III. nr 2 pkt 4). Należy podkreślić, iż prowadzący zajęcia na kierunku Historia są przygotowani do realizacji zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Kadra dydaktyczna miała możliwość uczestniczenia w cyklu szkoleń dotyczących obsługi narzędzi e-learningowych, które odbywały się w roku akademickim 2019/2020 (semestr letni) i w roku akademickim 2020/2021 (semestr zimowy). Zajęcia w formie zdalnej odbywały się w semestrze zimowym roku akademickiego 2021-2022 od 6.12.2021 r. do 14.01.2022 r. zgodnie z Zarządzeniem Rektora Nr R.021.136.21 (Zał.I. 4.1) oraz od 15.01.2022 r. do 6.02.2022 r. w oparciu o Zarządzenie Rektora Nr R.021.2.22 (Zał.I. 4.2). Do prowadzenia zajęć w trybie zdalnym wykorzystywano następujące narzędzia: Google Meet, MS Teams, Zoom, platformy e-learningowe Moodle. Zajęcia w trybie zdalnym zostały w semestrze letnim 2019/2020 poddane ankietyzacji, kwestionariusz ankiety został skierowany do nauczycieli oraz studentów. Wyniki ankiety zostały przedstawione w Raporcie z ewaluacji zajęć dydaktycznych prowadzonych w trybie zdalnym (Zał.I. 4.3). Pracownicy Instytutu Historii prowadzą również zajęcia w językach obcych (Zał.cz.III. nr 2 pkt 2).

Pracownicy Instytutu Historii w ostatniej ewaluacji uzyskali w kryterium I (dorobek naukowy) kategorię A, w ogólnym wyniku ewaluacyjnym jednostka otrzymała kategorię B+. Do najważniejszych osiągnięć naukowych i dydaktycznych zaliczyć należy m.in. udział w grantach międzynarodowych Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki (Moduł 3a, Umiejętności międzynarodowe) oraz Scholarly

Publications Support Grant przyznanego przez Canadian Foundation for Ukrainian Studies w Toronto, opracowanie zagadnień dotyczących ludności rodzimej z nad jeziorem Łebsko i Gardno, pionierskie na gruncie polskim badanie sztuki realizmu socjalistycznego w Słowacji (tzw. *soreli*) i relacji między polskim socrealizmem, badania nad demokracją ludową w praktyce - wyborami do Sejmu i rad narodowych w województwie koszalińskim w latach 1950-1975, opracowanie słownika biograficznego dotyczącego duszpasterzy Polonii i Polaków za granicą, publikacji polsko- i anglojęzycznych o ludobójstwie Polaków w Związku Sowieckim w latach 30. XX w., publikacja „Wyhnały i zabrały. Pozbawieni ukraińców ichniemi małymi bałkiwsczyny w komunistycznych Polsce”, publikacje za 200 pkt, opracowanie zespołów archiwalnych w archiwach państwowych, prace w ogólnopolskich zespołach przy konstrukcji nowych standardów opisu archiwalnego. Za ważne osiągnięcia należy uznać aktywności o charakterze popularyzatorskim tj. wykłady i promocję kierunku w szkołach ponadpodstawowych, udział w programach radiowych i telewizyjnych promujących historię, organizację jednej z największych imprez na Pomorzu o charakterze historycznym – Słupskiego Festiwalu Historycznego, konkursu wiedzy historycznej, a także cykliczne imprezy tj. „Historyczne Czwartki” i inne odczyty i prelekcje o tematyce historycznej.

Obsada personalna zajęć zawartych w programie studiów dokonywana jest zgodnie z kompetencjami nauczycieli akademickich na podstawie Kart kompetencji pracowników. Karty kompetencji nauczyciela akademickiego zawierają szczegółowe informacje dotyczące dorobku naukowego pracownika, również informacje o doświadczeniu zawodowym nauczyciela akademickiego tj. o ukończonych kursach zawodowych czy stażach. Karty kompetencji pozwalają także na analizę doświadczenia dydaktycznego pracownika oraz jego osiągnięć dydaktycznych. Szczegółowe zasady obsady zajęć dydaktycznych w Instytucie Historii zostały określone w Zasadach przydziału zajęć dydaktycznych w Instytucie Historii (Załącznik I. 4.4). Kadra prowadząca zajęcia na kierunku Historia posiada udokumentowane kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, co umożliwia właściwą realizację zajęć. Przy obsadzie zajęć dydaktycznych brane są pod uwagę również wyniki ankietyzacji nauczycieli akademickich przez studentów, wyniki ewaluacji zajęć oraz stosunek pracownika do studentów.

Nauczyciele akademicy Instytutu Historii i inni łączą działalność dydaktyczną z prowadzoną działalnością naukową. Dobrym przykładem jest wykorzystywanie wiedzy podczas pisania prac dyplomowych, prezentowania wyników badań na wykładach, czy wykorzystywanie wiedzy na zajęciach terenowych. Pracownicy ponadto zachęcają studentów do publikowania, najczęściej wyników badań na podstawie przygotowanych prac dyplomowych, a także do udziału w konferencjach naukowych. Studenci występują jako prelegenci w ramach m.in. „Słupskich Czwartków Historycznych”.

Podstawowym celem prowadzonej polityki kadrowej w Instytucie Historii jest zapewnienie wysokiego poziomu kształcenia, w tym osiągnięcie zamierzonych efektów uczenia się dla kierunku, ale również budowanie zespołu o wysokim potencjale naukowym. Należy również zaznaczyć, iż w trosce o wysoką jakość kształcenia pozyskiwanie odpowiednich pracowników odbywa się w trybie otwartego postępowania konkursowego. Procedura określona jest w Statucie AP, a tryb i warunki postępowania konkursowego precyzuje Zarządzenie Rektora Nr R.021.73.21 (Załącznik I. 4.5). Rekrutacja zaś odbywa się w trybie otwartych konkursów ogłaszanych na stronie AP w Biuletynie Informacji Publicznej.

Prowadzona polityka kadrowa w Instytucie Historii opiera się o transparentne zasady i kryteria oceny jakości kadry, które zostały określone w Zasadach oceny kompetencji merytorycznych i pedagogicznych nauczycieli akademickich w Instytucie Historii (Załącznik I. 4.6). Jednym z narzędzi oceny pracy nauczyciela jest ankietyzacja. W AP w oparciu o Zarządzenie Rektora Nr R.021.7.22 (Załącznik I. 4.7) wprowadzono „Zintegrowany system monitorowania i ewaluacji jakości kształcenia w Akademii Pomorskiej w Słupsku – ankietyzacji” (Załącznik I. 4.7). W badaniach ankietowych mogą uczestniczyć wszyscy studenci zgodnie z zasadą anonimowości i dobrowolności, a informacje w nich zawarte podlegają ustawie o ochronie danych osobowych. Ocenie przez studentów na podstawie Karty

ewaluacyjnej przedmiotu (KEP-S) podlegają nauczyciele lub inne osoby prowadzące zajęcia, które w danym semestrze prowadziły zajęcia. KEP-S student może wypełnić po zakończeniu przedmiotu (po zakończeniu semestru zimowego i letniego) w systemie eHMS - Wirtualny Dziekanat. Raport przygotowywany jest po zakończeniu semestru, czyli po 30.09. każdego roku akademickiego. Do stycznia 2022 r. funkcjonował system ankietyzacji, w którym studenci byli poddawani dobrowolnej ankietyzacji w systemie „Wirtualny Dziekanat” (ankiety dotyczące oceny nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia, ocena opiekuna roku, ocena praktyk zawodowych). W roku akademickim 2020/2021 do oceny nauczycieli akademickich brano więc pod uwagę raport ankietyzacji oceniający nauczycieli akademickich wg starych procedur (Załącznik I. 4.8). Zgodnie z nową procedurą do oceny całokształtu procesu kształcenia służy kwestionariusz ankiety skierowany do absolwentów (przeprowadzana w ostatnim semestrze kształcenia). Pozwala on m.in. na ocenę opiekuna roku (pyt. 4.5.), promotora pracy dyplomowej (pyt.4.6) i ocenę pracy administracji (pyt.7), (Załącznik I. 4.7). Poprzednio do oceny opiekuna roku brano pod uwagę raporty z ankietyzacji oceniającej opiekunów roku (Załącznik I. 4.9). Studenckie oceny to element analizy własnej pracy nauczyciela, a także okresowej oceny pracowników. Wspomagają również Dyrekcję Instytutu Historii w podejmowaniu decyzji o obsadzie prowadzących zajęcia w ramach programu studiów oraz pomagają lepiej zarządzać ofertą dydaktyczną. Ankietyzacji podlegają także praktyki zawodowe, ankiety skierowane są do studentów i pracodawców. Ważnym elementem ankiety skierowanej do studentów jest ocena opiekuna praktyki. Nowością jest przygotowana Ankieta ewaluacyjna praktyk zawodowych – ocenia pracodawca, która pozwoli na ocenę kompetencji i zaangażowania studenta oraz wniesienie uwag dotyczących programu studiów, czy też organizacji praktyk zawodowych (Załącznik I. 4.7). Poprzednio do oceny pracodawców i opiekunów praktyk brano pod uwagę raporty dotyczące oceny praktyk zawodowych wg starej procedury ankietyzacji tj. za rok akademicki 2020-2021 (Załącznik I. 4.10). Uzyskane informacje pozostają dobrym źródłem nie tylko o jakości prowadzonych praktyk zawodowych, ale pozwalają na doskonalenie pracy wyznaczonych opiekunów praktyk. Nowym narzędziem jest również ocena pracy studentów na zajęciach dokonywana przez nauczycieli na podstawie Kart ewaluacji przedmiotu (KEP-N) (Załącznik I. 4.7). Z założenia prowadzący zajęcia powinien również móc ocenić zaangażowanie studentów w realizacji przedmiotu. Obecnie trwa dostosowywanie systemu informatycznego do gromadzenia tego typu informacji, jednakże zebrane już wyniki ankiet za rok akademicki 2022/2023 umożliwiły na wysunięcie wniosków o atrakcyjności, w opinii studentów, studiów (studenci wystawili ogólną ocenę na 5,0 na SPS oraz 4,97 na SDS). Wysoko oceniani są prowadzący akademicy (oceny w przedziale 4,66-5,00), a także organizację praktyk zawodowych (SPS – 4,87, SDS – 4,77).

Istotną, opartą na transparentnych zasadach oceny pracy kadry jest okresowa ocena nauczycieli akademickich. Uczelniane Komisje Oceniające (oddzielnie dla pracowników badawczo-dydaktycznych i dla pracowników dydaktycznych) zgodnie z Uchwałą Nr R.000.65.19 Senatu AP (Załącznik I. 4.11) i na podstawie Regulaminu oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w AP w Słupsku (Załącznik I. 4.11) dokonują oceny pracy nauczycieli. Celem oceny jest ustalenie stopnia wypełniania przez nauczycieli akademickich obowiązków, o których mowa w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Art. 115 Ustawy) oraz w Statucie AP (§ 106 ust. 2 - Załącznik I. 4.12), jak również w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych, a także prawa własności przemysłowej.

Ważnym narzędziem w ocenie jakości pracy nauczyciela są hospitacje (Załącznik I. 4.13). Wg obowiązującego w AP regulaminu hospitacje prowadzone są w podziale na: 1. Hospitacje oceniające jakość pracy nauczyciela (systemowa oraz interwencyjna) oraz 2. Hospitacje oceniające jakość procesu dydaktycznego. Pozwalają one na sprawdzenie i ocenę zarówno jakości pracy nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia, jak również procesu dydaktycznego pod względem jakości oraz realizacji efektów uczenia się oraz służą do zmotywowania pracowników w celu podnoszenia kompetencji dydaktycznych. Odbywają się one na poziomie Instytutu, zgodnie z obowiązującym harmonogramem hospitacji na dany rok akademicki (Załącznik I. 4.14). W roku akademickim 2021/2022 w Instytucie Historii odbyło się 5 hospitacji oceniających jakość procesu dydaktycznego, w tym 5 zajęć dydaktycznych.

Realizowana polityka kadrowa kreuje warunki pracy stymulujące i motywujące kadrę do rozwoju zawodowego, naukowego oraz podnoszenia kompetencji dydaktycznych. Jedną z form jest system nagród za osiągnięcia naukowe i artystyczne, dydaktyczne, organizacyjne i całokształt dorobku w oparciu o Regulamin przyznawania nagród Rektora dla nauczycieli akademickich AP w Słupsku (Załącznik I. 4.15). W 2020, 2021 i 2022 r. pracownicy Instytutu Historii uzyskiwali nagrody zespołowe i indywidualne za osiągnięcia naukowe i organizacyjne. W Uczelni funkcjonuje również dobrowolny wewnętrzny system motywacyjny, którego zasady określa Regulamin przyznawania nagród Rektora dla nauczycieli akademickich AP, (§23 Regulaminu). Pracownicy uzyskują również wsparcie finansowe na prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w ramach subwencji badawczej przydzielanej na zasadzie procedur konkursowych (Załącznik I. 4.16), poprzez dodatek motywacyjny (Załącznik I. 4.17) i mają możliwość uczestniczenia i organizacji konferencji naukowych, udziału w stażach badawczo-dydaktycznych, korzystania z urlopu naukowego, czy dofinansowania publikacji w czasopiśmie wysoko punktowanym. Od 2020 r. pracownicy otrzymują nagrody za publikacje wysoko punktowane Pracownicy Instytutu Historii motywowani są również do podnoszenia swoich kompetencji dydaktycznych poprzez organizację szkoleń i warsztatów. Biorą systematyczny udział w szkoleniach i stażach zawodowych, np. udział w szkoleniach doskonalących kompetencje dydaktyczne, np. w ramach projektu „Akademia Pomorska 5 plus – rozwój dla jakości”, uczestniczą w zagranicznych stażach badawczo-dydaktycznych, np. w Instytucie Polskim i Muzeum gen. Sikorskiego w Londynie oraz Instytucie Józefa Piłsudskiego w Londynie. Pracownicy, także w ramach poszerzenia wiedzy popularno-naukowej, doskonalą swoje kompetencje dydaktyczne, przykładowo podczas wykładów dla słuchaczy Uniwersytetu III Wieku. Nowo zatrudnieni nauczyciele akademicy oraz osoby zatrudniane na umowy cywilnoprawne obowiązkowo uczestniczą w kursie metodycznym, który ma ich przygotować do realizacji zajęć dydaktycznych zgodnie z metodyką kształcenia akademickiego oraz zasadami obowiązującymi w AP (Załącznik I. 4.18). Z kolei w oparciu o Zarządzenie Nr R.021.16.22 (Załącznik I. 4.19) dla pracowników etatowych, którzy chcą zdobyć oraz pogłębić swoją wiedzę, a także praktyczne umiejętności w zakresie kształcenia w szkole wyższej istnieje możliwość podjęcia bezpłatnych studiów podyplomowych – doskonalących „Dydaktyka szkoły wyższej”.

Realizowana polityka kadrowa obejmuje przejrzyste zasady rozwiązywania konfliktów, służy ochronie godności pracownika, przeciwdziałaniu mobbingowi i dyskryminacji (Załącznik I. 4.20). W 2021 r. na podstawie Zarządzenia Rektora Nr R.021.26.21 (Załącznik I. 4.21) został powołany Pełnomocnik Rektora ds. Równego Traktowania w AP w Słupsku, a Zarządzeniem Nr R.021.27.21 wprowadzono procedurę przeciwdziałania dyskryminacji dla wszystkich członków społeczności akademickiej AP (Załącznik I. 4.22).

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. liczby, struktury kwalifikacji oraz dorobku naukowego/artystycznego nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami na ocenianym kierunku, jak również ich kompetencji dydaktycznych (z uwzględnieniem przygotowania do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz w językach obcych). W tym kontekście warto wymienić najważniejsze osiągnięcia dydaktyczne jednostki z ostatnich 5 lat w zakresie ocenianego kierunku studiów (własne zasoby dydaktyczne, podręczniki autorstwa kadry, miejsca w prestiżowych rankingach dydaktycznych, popularyzacja),*
- 2. obsady zajęć, ze szczególnym uwzględnieniem zajęć, które prowadzą do osiągnięcia przez studentów kompetencji zawiązanych z prowadzeniem działalności naukowej oraz inżynierskich (w przypadku, gdy oceniany kierunek prowadzi do uzyskania tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera),*
- 3. łączenia przez nauczycieli akademickich i inne osoby prowadzące zajęcia działalności dydaktycznej z działalnością naukową oraz włączania studentów w prowadzenie działalności naukowej,*

4. *założeń, celów i skuteczności prowadzonej polityki kadrowej, z uwzględnieniem metod i kryteriów doboru oraz rekrutacji kadry, sposobów, zasad i kryteriów oceny jakości kadry oraz udziału w tej ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów, a także wykorzystania wyników oceny w rozwoju i doskonaleniu kadry.*
5. *systemu wspierania i motywowania kadry do rozwoju naukowego lub artystycznego oraz podnoszenia kompetencji dydaktycznych. W tym kontekście warto przedstawić awanse naukowe kadry związanej z ocenianym kierunkiem studiów,*
6. *spełnienia reguł i wymagań w zakresie doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz obsady zajęć, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.*

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy zapewnić obsadę zajęć przez osoby o dorobku naukowym lub doświadczeniu zawodowym zdobytym poza uczelnią umożliwiającym prawidłową realizację tych zajęć zgodnie ze szczegółową informacją dotyczącą nieprawidłowej obsady zajęć, która znajduje się w załączniku do uchwały.	W trakcie planowania obsady zajęć dydaktycznych na wynikających z realizacji programów na kierunku Historia, brane są pod uwagę zasadnicze przesłanki – a) kompetencje, predyspozycje i doświadczenie nauczycieli akademickich do prowadzenia danego przedmiotu (również na podstawie doświadczeń z zajęć w okresach poprzednich); b) indywidualne zainteresowania badawcze pracowników, potwierdzone publikowanymi pracami naukowymi lub (i) projektami badawczymi; c) rozwój osobisty w kontekstach form kształcenia: studia podyplomowe, szkolenia i kursy oraz nabyte w ich trakcie kompetencje i umiejętności rozumiane tu jako doskonalenie umiejętności i nabywanie nowych; d) opinię studentów wyrażoną w ankietach oceny zajęć dydaktycznych i pracy nauczycieli akademickich; e) prowadzenie seminariów dyplomowych przez samodzielnych pracowników badawczych i dydaktycznych – nie stoi to w sprzeczności realizacji tego zadania na studiach SDS, przy czym „Regulamin studiów w AP w Słupsku” dopuszcza możliwość wykonania zarówno pracy licencjackiej, jak i magisterskiej pod kierunkiem nauczycieli ze stopniem doktora); f) równomierne obciążenie pracowników obowiązkami dydaktycznymi w ramach pensum zgodnie z przepisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jak i regulacjami uczelnianymi oraz prawem pracy; g) możliwością prowadzenia zajęć przez pracowników dydaktycznych lub specjalistów spoza IH i AP, w tym profesorskiej kadry zagranicznej (visiting profesor). Właściwe przyporządkowanie kadry do realizacji poszczególnych przedmiotów programowych opiera się w dużej mierze na uwzględnieniu

		charakteru, potencjału badawczego i kompetencji pracownika, których uszczegółowienie zawarte zostało w „Karcie kompetencji nauczyciela”.
2.	Należy wprowadzić politykę kadrową powiązaną z zakresem kształcenia na kierunku historia i planami rozwoju tego kierunku, w tym uwzględnić liczebność studentów.	Polityka kadrowa w Instytucie Historii opiera się o przejrzyste zasady i kryteria oceny jakości kadry, które zostały określone w Zasadach oceny kompetencji merytorycznych i pedagogicznych nauczycieli akademickich w Instytucie Historii (Załącznik I. 4.6), a dodatkowym narzędziem wspierającym jest ankietyzacja pracy nauczyciela (Załącznik I. 4.7) przez studentów mogących w sposób anonimowy i dobrowolny dokonać oceny pracy dydaktycznej nauczyciela. Polityka kadrowa uwzględnia dodatkowo zagrożenia wyszczególnione w koncepcji kształcenia na kierunku historia (Załącznik I. 1.2), do których zalicza się m.in. spadek zainteresowania kandydatami na studiami historycznymi i wynikającą z tego koniecznością częstej aktualizacji i stałego uatrakcyjnienia oferty edukacyjnej.
3	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się przyczyną do sformułowania powyższych zaleceń.	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji, w tym w zakresie organizacji procesu dydaktycznego. Działania te realizowane są stale i dostosowywane do zmian wynikających z analizy i wniosków przeprowadzonego procesu ankietyzacji nauczycieli i aktualizacji kart kompetencji pracowników (zadanie o charakterze stałym).

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 4:

.....

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Infrastruktura dydaktyczna służąca realizacji zajęć na kierunku Historia obejmuje bazę lokalową pozostającą w dyspozycji Instytutu Historii. Z bazy tej korzystają zarówno studenci ścieżek nauczycielskich, którzy mają w ten sposób zagwarantowany dostęp do infrastruktury dydaktycznej i naukowej określonej w standardach kształcenia wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jak i studenci pozostałych, nienauczyielskich ścieżek.

Budynek Jednostki zlokalizowany jest przy ul. Arciszewskiego 22a. Jego kubatura obejmuje 16 625m², powierzchnia użytkowa 1 834,98 m². Zajęcia dydaktyczne planowane są tutaj w pięciu salach wykładowych:

nr 18 – 40 miejsc (48 m²), niski parter,

nr 20 – 16 miejsc (44 m²), niski parter,

nr 28 – 18 miejsc (22 m²), parter,

nr 26 – 25 miejsc (51 m²), parter,

nr 55 – 95 miejsc, sala wspólna ze Studium Języków Obcych, (72 m²), I piętro.

W 2022 r. sale nr 18, 20 i 26 zostały doposażone w łącznie 15 komputerów przenośnych z dostępem do Internetu (nastąpiło ich zwiększenie o dwa komputery w roku 2022), 2 rzutniki multimedialne, rzutnik pisma, telewizor, odtwarzacz DVD i sprzęt nagłaśniający. Całość sprzętu ma charakter przenośny i daje się podłączyć do sprzętu użytkowanego w salach: 20, 26 i 55. W salach, obok podstawowego wyposażenia w ławki i krzesła, znajdują się tablice suchościeralne, przenośne laptopy i rzutniki multimedialne, interaktywne tablice, zestawy komputerowe z głośnikami, skanery A3, aparat fotograficzny, kamery internetowe, wizualizer Full HD, a ponadto w siedzibie Instytutu Historii ekrany projekcyjne i projektory przenośne, czytnik do mikrofilmów, 2 kserokopiarki. Studenci mają możliwość korzystania z ogólnodostępnego komputera zlokalizowanego wewnątrz budynku Instytutu Historii z dostępem do internetu, zaś zajęcia wymagające wykorzystania infrastruktury teleinformatycznej odbywają się w budynku Zakładu Informatyki, Instytut Nauk Ścisłych i Technicznych, ul. Arciszewskiego 22d. Sale 18, 20, 26 i 55 są skomputeryzowane z dostępem do internetu za pomocą sieci LAN oraz Wi-Fi, a także posiadają sprzęt umożliwiający wykorzystanie multimedialnych technik kształcenia (Załącznik III. nr 2 pkt 5).

W roku akademickim 2023/2024 planuje się również uruchomienie samodzielnej Pracowni Digitalizacji umożliwiającej nie tylko naukę umiejętności obsługi systemów teleinformatycznych funkcjonujących w archiwach, ale i również umożliwiającej pracę na stanowiskach komputerowych studentom ścieżek: archiwistyki z historią Pomorza, nauczycielskiej i *public history*.

Jednorazowa pojemność sal dydaktycznych i pracowni specjalistycznych pozwala na realizację procesu dydaktycznego w Instytucie Historii dla łącznie 194 osób w salach wykładowych i ćwiczeniowych.

Dodatkowo podczas realizacji kształcenia na kierunku Historia studenci korzystają także z bazy Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych (ul. Arciszewskiego 22a) udostępnia sale przeznaczone do realizacji lektoratów językowych w grupach łączonych pod względem stopnia zaawansowania w posługiwaniu się językiem obcym w mowie i piśmie (Załącznik III. nr 2 pkt 5). Studium Wychowania Fizycznego i Sportu (ul. Arciszewskiego 22a) obejmuje dwie hale sportowe (282 m², 245 m²), z wyposażeniem do prowadzenia ćwiczeń gimnastycznych oraz gier zespołowych oraz boisko wielofunkcyjne o wymiarach 44,0 m x 28,0 m (Załącznik III. nr 2 pkt 5).

Na kierunku Historia poza uczelnią realizowane są przewidziane w toku kształcenia ćwiczenia terenowe oraz programowe praktyki zawodowe. Przykładem ćwiczeń prowadzonych w terenie, wykorzystujących infrastrukturę i wyposażenie innych instytucji są zajęcia z bloku przedmiotów archiwistyki, nauczycielskiej i *public history*. Zajęcia z archiwistyki realizowane są w oparciu o istniejącą w regionie infrastrukturę teleinformatyczną baz ZOSiA, nauczycielskiej w istniejących w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych bazach danych, zaś *public history* w oparciu o infrastrukturę teleinformatyczną podmiotów realizujących praktyki zawodowe (np. TV Słupsk).

Biorąc pod uwagę praktyki zawodowe studenci mają możliwość odbywania ich przede wszystkim w archiwach państwowych (Koszalin, Słupsk, Szczecinek), mediach (TV Słupsk), instytucjach promujących historię (Miejska Biblioteka Publiczna w Słupsku, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, grupy rekonstrukcyjne), w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Rozbudowana, nowoczesna infrastruktura podmiotów, z którymi współpracuje Instytut Historii pozwala na wzbogacenie oferty dydaktycznej, np. poprzez organizację konferencji, promocji własnego zasobu, organizacji wystaw itp. Wpływa to na szerokie możliwości przekazania studentom dodatkowej wiedzy i umiejętności praktycznych.

W zakresie dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnej w strukturach AP funkcjonuje Sekcja Informatyki, która działa w obszarze informatyzacji i komputeryzacji, odpowiadając jednocześnie za zarządzanie bezprzewodową siecią WiFi Eduroam na terenie Uczelni i za jej funkcjonowanie. Każdy student ma możliwość uzyskać dostęp do bezprzewodowego internetu bez konieczności kontaktowania się z lokalnymi administratorami. Instrukcje dotyczące przystąpienia do sieci Eduroam dostępne są na stronie Sekcji (<https://www.apsl.edu.pl/struktura/administracja/sekcja-informatyki>). Ponadto wszyscy studenci posiadają także dostęp do Wirtualnego Dziekanatu poprzez stronę główną Akademii bądź stronę Instytutu (<https://ehms.apsl.edu.pl/standard/>).

W związku z sytuacją pandemiczną panującą na świecie oraz koniecznością realizacji procesu dydaktycznego w formie zdalnej, AP wdrożyła rozwiązania umożliwiające osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. W tym celu 15 stycznia 2021 r. wprowadzono Regulamin organizacji kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (Załącznik 2.1). Dla pracowników i studentów udostępniono usługę informatyczną „Office 365” również na potrzeby przeprowadzania egzaminów, obron prac dyplomowych z możliwością nagrywania i przechowywania. (Załącznik 5.1). Pakiet ten zawiera takie programy jak Word, Excel, PowerPoint, Outlook, SharePoint, Teams. W programie MS Teams, jak i Google Meet prowadzono zajęcia w formie zdalnej. AP zorganizowała szkolenia mające na celu zdobycie wiedzy i umiejętności z zakresu wykorzystywania tej platformy w procesie kształcenia. Poprzez program MS Teams i Google Meet prowadzone były wykłady, zajęcia seminaryjne oraz ćwiczenia. Na wykładach wykorzystywano prezentacje multimedialne. Na potrzeby ćwiczeń prowadzący dodatkowo przygotowywali również odpowiednie materiały dydaktyczne. Za pośrednictwem platform możliwe było także przeprowadzenie zaliczeń i egzaminów. Dodatkowo wykładowcom umożliwiono również wykorzystywanie innych platform umożliwiających kształcenie zdalne jak np.: Zoom, Google Classroom, Moodle.

AP zapewnia pracownikom, jak i studentom, dostęp do platformy e-learningowej (<https://moodle3.apsl.edu.pl/>). Była ona wykorzystywana podczas okresów kształcenia zdalnego, a także może służyć jako narzędzie wspomagające prowadzącego podczas zajęć w formie tradycyjnej.

Budynek Instytutu Historii jest przystosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Do udogodnień zaliczyć należy: windę zewnętrzną umożliwiającą dostęp do poszczególnych kondygnacji wraz z komunikacją głosową, oznaczenie wejść do sal dydaktycznych w języku Brailła, wyznaczenie miejsc parkingowych dla osób niepełnosprawnych na parkingu wewnętrznym budynku, a także przystosowanie dla osób niepełnosprawnych toalety (damskiej i męskiej) na parterze budynku.

Studenci wykonujący ćwiczenia i zadania w ramach pracy własnej mają możliwość korzystania z dostępnej w Instytucie infrastruktury. Podczas konsultacji z wykładowcami lub po wcześniejszym ustaleniu dogodnego terminu dla osób zainteresowanych udostępnia się stanowiska w sali nr 26. Stanowiska te posiadają stały dostęp do internetu, oprogramowania biurowego oraz specjalistycznego, wykorzystywanego na zajęciach dydaktycznych. Oprócz tego, w ramach wypożyczenia, studenci mogą również korzystać ze sprzętu komputerowego. Dostęp do materiałów dydaktycznych możliwy jest za pośrednictwem Wirtualnego Dziekanatu, gdzie mogą być one zamieszczane przez poszczególnych wykładowców. Materiały te są również przekazywane studentom podczas zajęć bądź za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Studenci oraz kadra dydaktyczna kierunku Historia posiadają dostęp do Biblioteki Uczelnianej AP, zlokalizowanej na terenie kampusu akademickiego przy ulicy Arciszewskiego 22, która jest największą biblioteką naukową na Pomorzu Środkowym. Obejmuje swoją działalnością studentów stacjonarnych i niestacjonarnych, doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych i innych form kształcenia, studentów Uniwersytetu III Wieku oraz kadre akademicką. Użytkownikami Biblioteki Uczelnianej AP są także m.in. studenci publicznych szkół wyższych Trójmiasta w oparciu o Porozumienie Zespołu Bibliotek Naukowych Województwa Pomorskiego oraz uczniowie szkół ponadpodstawowych m.in. klas historycznych i humanistycznych.

Księgozbiór Biblioteki Uczelnianej liczy ok. 400 tysięcy jednostek bibliotecznych, w tym 50 tysięcy jednostek inwentarzowych czasopism. Są to publikacje z zakresu wszystkich dyscyplin naukowych, ze szczególnym uwzględnieniem nauk humanistycznych i społecznych, nauk matematyczno-przyrodniczych oraz nauk o zdrowiu a także literatura regionalna tj. piśmiennictwo dotyczące Pomorza i jego historii. Literatura ta zgromadzona umożliwia prowadzenie badań naukowych z wielu obszarów wiedzy. Zasoby te pochodzą głównie z zakupów, wymiany z kilkudziesięcioma bibliotekami naukowymi w Polsce oraz darów od instytucji i osób prywatnych.

Księgozbiór jest systematycznie uzupełniany w oparciu o „Procedurę zakupu książek oraz prenumeraty czasopism krajowych i zagranicznych w Bibliotece Uczelnianej AP w Słupsku” (Załącznik 5.2), w której pod uwagę brane są m.in.: kierunki i specjalizacje kształcenia, literatura zalecana w kartach przedmiotu, zamówienia pracowników i studentów („Zgłoś książkę do zakupu”).

Studenci, doktoranci i pracownicy AP, w tym także studenci kierunku Historia mogą również korzystać z bibliotek naukowych Trójmiasta w oparciu o Porozumienie Zespołu Bibliotek Naukowych Województwa Pomorskiego. Dodatkowo studenci i kadra dydaktyczna mają zapewniony dostęp do wielu tysięcy czasopism, książek i innych dokumentów elektronicznych m.in. poprzez Wirtualną Bibliotekę Nauki (Załącznik 5.3) (od 2003 roku w ramach ówczesnych Konsorcjów EBSCO i Science Direct) - bezpośrednio przez stronę WBN (<https://wbn.icm.edu.pl/>) lub poprzez link „Zasoby” na stronie Biblioteki Uczelnianej (<https://www.apsl.edu.pl/struktura/biblioteka-uczelniana/zasoby>) oraz ponad 2 tysięcy książek elektronicznych poprzez bazę IBUK. Bezpłatny dostęp do baz jest możliwy z całego kampusu Uczelni, a w przypadku niektórych baz, np. EBSCO i IBUK również z komputerów domowych. Biblioteka umożliwia też dostęp do Cyfrowej Naukowej Wypożyczalni Międzybibliotecznej książek i czasopism naukowych „Academica” (Załącznik 5.4). Ponadto Biblioteka współtworzy Międzynarodową Bazę Nauk Wodnych i Rybołówstwa ASFA oraz Bałtycką Bibliotekę Cyfrową (m.in. zamieszczono w niej kolekcję starodruków ze zbiorów BU AP, w której merytoryczne prace prowadzą m.in. pracownicy Instytutu Historii i partnerzy Instytutu).

Zasoby biblioteczne dla kierunku Historia obejmują niemal 40 000 tytułów książek (Załącznik 5.5) oraz 89 publikacji elektronicznych (w tym czasopisma) w bazie IBUK (Załącznik 5.6). Są to publikacje stanowiące aktualną literaturę dla studentów oraz literaturę naukową, umożliwiającą prowadzenie badań naukowych z historii. Biblioteka posiada ogółem 3 047 tytułów czasopism w formie drukowanej. Prenumeruje ok. 200 tytułów czasopism na tradycyjnych nośnikach (papierowych), w tym 45 tytułów dla kierunku Historia (Załącznik 5.7).

Biblioteka Uczelniana AP w Słupsku oferuje również dostęp do ponad 850 000 publikacji w formie elektronicznej (artykułów, książek, czasopism, rozdziałów, fragmentów, raportów, materiałów konferencyjnych, itp., w tym częściowo w pełnym tekście) w poszczególnych bazach w ramach zasobów bibliograficzno-pełnotekstowych Wirtualnej Biblioteki Nauki (Załącznik 5.8.).

Dodatkowo z terenu Uczelni istnieje także dostęp do interdyscyplinarnych baz cytowań: Scopus i Science, systemu informacji prawnej LEX oraz prestiżowych czasopism NATURE i SCIENCE (Załącznik 5.9).

Biblioteka Uczelniana AP w Słupsku pracuje w systemie komputerowym PROLIB, wszystkie czynności biblioteczne są skomputeryzowane, m.in. działa komputerowy moduł zdalnego zamawiania i rezerwacji zbiorów poprzez Internet, istnieje także Strefa Wolnego Dostępu do zbiorów z samoobsługowym systemem wypożyczania RFID (selfcheck) i zwrotów (wrzutnia). Na terenie Biblioteki istnieje możliwość korzystania z szerokopasmowego Internetu (Wi-Fi). Biblioteka posiada 100 miejsc w Czytelnii oraz 38 komputerów dla użytkowników (w tym z dostępem do Internetu oraz baz danych).

Od maja 2021 roku w Akademii Pomorskiej dokonuje się okresowej oceny bazy dydaktycznej i naukowej w oparciu o przyjęty Regulamin zarządzania infrastrukturą badawczo-dydaktyczną w Akademii Pomorskiej w Słupsku (Załącznik 5.10), który w maju 2022 roku uległ nieznacznej modyfikacji. Jednocześnie do wymagań ogólnouczelnianych dostosowano wewnętrzne zasady monitorowania bazy dydaktycznej (Załącznik 5.11). W celu oceny stopnia przygotowania obiektów do realizacji

przedsięwzięć dydaktycznych i zdefiniowania potrzeb w zakresie obsługi obiektu wykonuje się przeglądy bieżące, okresowe i roczne, a także przeglądy interwencyjne.

Przeglądy bieżące wykonywane są doraźnie przed rozpoczęciem zajęć lub innych przedsięwzięć dydaktycznych. Pozwalają one na określenie stanu technicznego obiektu, a także potrzeb w zakresie bieżącej obsługi wyposażenia sal, pracowni, laboratoriów, usunięcia usterek bądź realizacji bieżących napraw uszkodzonego sprzętu lub aparatury. Stanowią one podstawę do realizacji czynności w ramach obsługi bieżącego obiektu.

Przeglądy okresowe wykonywane są po zakończeniu semestru zimowego i roku akademickiego (semestru letniego). Ich celem jest przeprowadzenie prac konserwacyjnych, napraw i ewentualnej wymiany sprzętu i aparatury i przygotowanie obiektów do realizacji zajęć w kolejnym semestrze.

Przeglądy roczne organizowane są w ramach przeglądu rocznego infrastruktury badawczo-dydaktycznej w formie audytu wewnętrznego. Ich celem jest kompleksowa ocena stanu technicznego obiektu i jego wyposażenia oraz zdefiniowanie potrzeb w zakresie wykonania niezbędnych czynności konserwacyjnych, remontowych, naprawczych, pomiarowych i modernizacyjnych oraz kosztów związanych z opłatami umów licencyjnych itp., a także dostosowania infrastruktury do potrzeb kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów.

Za organizację obsługi bieżącego i okresowego odpowiada kierownik Sekcji Wsparcia Pracowni i Laboratoriów AP w Słupsku. Zgodnie z Regulaminem (Załącznik I. 5.10) przegląd roczny infrastruktury badawczo-dydaktycznej jest stałym przedsięwzięciem organizowanym w drugim kwartale roku. Obejmuje on przegląd techniczny obiektów i ich wyposażenia oraz przegląd funkcjonalno-użytkowy pod kątem dostosowania infrastruktury do wymogów programów studiów/kierunków kształcenia. Za organizację przeglądu rocznego odpowiada Prorektor ds. kształcenia. Przeglądu rocznego dokonuje Komisja powołana zarządzeniem Rektora (Załącznik I. 5.12).

Przeglądu funkcjonalno-użytkowego pod kątem dostosowania infrastruktury do wymogów programów studiów/kierunków kształcenia dokonuje podkomisja wyznaczona przez Dyrektora Instytutu Historii z pracowników badawczo-dydaktycznych jednostki i studentów (doktorantów). Przewodniczący podkomisji sporządza dla każdego kierunku karty oceny. Karta oceny zawiera w szczególności: krótki opis kierunku studiów, którego dotyczy ocena z uwzględnieniem wymogów dotyczących infrastruktury dydaktycznej zawartej w programach studiów; zasoby infrastruktury wykorzystywane do kształcenia studentów na danym kierunku studiów; stopień przystosowania infrastruktury do wymogów zdefiniowanych w programach studiów; stan wyposażenia obiektów, w tym oprogramowania informatycznego i innych pomocy dydaktycznych; ocenę dostosowania infrastruktury do wymogów otoczenia społeczno-gospodarczego i rynku pracy; ocenę dostosowania do prowadzenia badań naukowych; ocenę dostosowania infrastruktury do kształcenia zdalnego; uwag i wniosków zgłaszanych przez pracowników, studentów i doktorantów; potrzeb w zakresie modernizacji i rozbudowy. Dyrektor Instytutu stworzył możliwość zgłaszania uwag i wniosków dotyczących infrastruktury dydaktycznej wszystkim pracownikom i studentom. Uwagi te uwzględniane są przez Przewodniczącego podkomisji oceny dostosowania infrastruktury do wymogów programów studiów/kierunków kształcenia w przygotowywanej przez niego karcie oceny (Załącznik I. 5.13).

Przed przyjęciem powyższego Regulaminu oceny bazy dydaktycznej i naukowej dokonywano raz w roku. Przegląd wykonywany był przez trójosobową Komisję złożoną z Dyrektora i dwóch innych pracowników Instytutu. Na bieżąco przyjmowano i rozpatrywano również uwagi i spostrzeżenia zgłaszane przez wykładowców oraz studentów w trakcie trwania roku akademickiego.

W Regulaminie zarządzania infrastrukturą badawczo-dydaktyczną (Załącznik I. 5.10) zamieszczono również zapisy dotyczące doskonalenia bazy dydaktycznej i naukowej. Według nich podstawę modernizacji i rozwoju infrastruktury stanowią:

- plany związane z ewaluacją kierunków kształcenia, głównie w zakresie uruchamiania nowych ścieżek kształcenia wymagających nabywania specjalistycznych umiejętności;
- zakres i charakter prac badawczych prowadzonych w AP mających swoje przełożenie na proces kształcenia;
- zakres i charakter prac badawczych prowadzonych w ramach projektów badawczych w Akademii;
- plany w zakresie uruchamiania nowych kierunków kształcenia;
- potrzeby wynikające z analizy oczekiwań otoczenia społeczno-gospodarczego w stosunku do efektów uczenia się osiągniętych przez studentów w ramach studiów;
- obowiązujące dla wybranych kierunków studiów standardy zewnętrzne;
- potrzeby zgłaszane przez środowisko akademickie w ramach przeglądów rocznych infrastruktury, w tym studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych.

Uwagi i zapotrzebowanie związane z modernizacją i rozwojem infrastruktury będącej w dyspozycji Instytutu są zgłaszane każdorazowo podczas przeprowadzanych przeglądów i uwzględniane w kartach oceny. Zależnie od możliwości finansowych Instytutu Historii oraz Uczelni są one akceptowane i przekazywane do realizacji. Jednym z przykładów jest Pracownia Digitalizacji, która zacznie funkcjonować w 2023 r. Wprowadzenie wyżej opisanych, ujednoliconych standardów zapewnia możliwość stałego monitorowania oraz unowocześniania bazy dydaktycznej i naukowej co pozwala m.in. na wzbogacanie i urozmaicanie procesu kształcenia oraz podwyższanie jego jakości.

Monitorowanie i doskonalenie systemu biblioteczno-informacyjnego, w tym poszerzanie księgozbioru, opiera się o procedurę uzupełniania zasobów „Procedurę zakupu książek oraz prenumeraty czasopism krajowych i zagranicznych w Bibliotece Uczelnianej AP w Słupsku” (Zał.I. 5.2), w której pod uwagę brane są m.in.: kierunki i specjalizacje kształcenia, literatura zalecana w kartach przedmiotu, zamówienia pracowników i studentów („Zgłoś książkę do zakupu”). Dostosowane do tego są także zasady systematycznego przeglądu zasobów bibliotecznych i uzupełniania księgozbioru adekwatnie do prowadzonych kierunków studiów w Instytucie Historii (Zał.I. 5.14). Każdego roku z Instytutu przygotowywane jest zapotrzebowanie na zakup i uzupełnianie literatury z zakresu historii, mające na względzie uzupełnianie i unowocześnianie zasobów bibliotecznych. Kadra dydaktyczna zgłasza do Dyrekcji Instytutu potrzeby w zakresie uzupełnienia określonych pozycji literatury, głównie pod kątem prowadzonych przedmiotów, ale także w zakresie wykorzystania do własnych badań.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

1. *stanu, nowoczesności, rozmiarów i kompleksowości bazy dydaktycznej i naukowej służącej realizacji zajęć oraz działalności naukowej na ocenianym kierunku w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których kierunek jest przyporządkowany,*
2. *infrastruktury i wyposażenia instytucji, w których prowadzone są zajęcia poza uczelnią oraz praktyki zawodowe (w przypadku, gdy w planie studiów na ocenianym kierunku zostały uwzględnione praktyki zawodowe),*
3. *dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnej (w tym Internetu a także platformy e-learningowej, w przypadku, gdy na ocenianym kierunku prowadzone jest kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość) oraz stopnia jej wykorzystania w procesie nauczania i uczenia się studentów oraz w działalności i komunikacji naukowej,*
4. *udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia dostosowanych do potrzeb studentów z niepełnosprawnością,*

5. dostępności infrastruktury, w tym aparatury naukowej, oprogramowania specjalistycznego i materiałów dydaktycznych, w celu wykonywania przez studentów zadań wynikających z programu studiów w ramach pracy własnej,
6. systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni, w tym dostępu do aktualnych zasobów informacji naukowej w formie tradycyjnej i elektronicznej, o zasięgu międzynarodowym oraz zakresie dostosowanym do potrzeb wynikających z procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku, a także działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których przyporządkowany jest kierunek, w tym w szczególności dostępu do piśmiennictwa zalecanego w sylabusach,
7. sposobów, częstości i zakresu monitorowania, oceny i doskonalenia bazy dydaktycznej i naukowej oraz systemu biblioteczno-informacyjnego, a także udziału w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów,
8. spełnienia reguł i wymagań w zakresie infrastruktury dydaktycznej i naukowej, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy zapewnić dostęp wszystkim studentom ścieżek archiwistycznych (<i>archiwistyka i zarządzanie dokumentacją w urzędzie i firmie oraz archiwistyka cyfrowa</i> na studiach pierwszego stopnia; <i>archiwistyka z pomoroznawstwem</i> na studiach drugiego stopnia) do specjalistycznego oprogramowania i sprzętu na terenie Uczelni, umożliwiającego praktyczne nabywanie kompetencji do obsługi zasobów archiwalnych z wykorzystaniem technologii cyfrowych	Instytut Historii zapewnił dostęp do specjalistycznego oprogramowania i sprzętu studentom ścieżki archiwistyka i historia Pomorza (ścieżki o nazwach <i>archiwistyka i zarządzanie dokumentacją w urzędzie i firmie</i> oraz <i>archiwistyka cyfrowa</i> na studiach pierwszego stopnia uległy likwidacji; nazwa ścieżka <i>archiwistyka z pomoroznawstwem</i> uległa zmianie na <i>archiwistyka z pomoroznawstwem</i>). W latach 2021-2022 r. sale nr 18, 20 i 26 zostały wyposażone w 15 komputerów przenośnych z dostępem do Internetu (nastąpiło ich zwiększenie o dwa komputery w roku 2022), 2 rzutniki multimedialne, rzutnik pisma, telewizor, odtwarzacz DVD i sprzęt nagłaśniający. Całość sprzętu ma charakter przenośny i daje się podłączyć do sprzętu użytkowanego w salach: 20, 26 i 55. W salach, obok podstawowego wyposażenia w ławki i krzesła, znajdują się tablice suchościeralne, przenośne laptopy i rzutniki multimedialne, interaktywne tablice, zestawy komputerowe z głośnikami, skanery A3, aparat fotograficzny, kamery internetowe, wizualizer Full HD, a ponadto w siedzibie Instytutu Historii ekrany projekcyjne i projektory przenośne, czytnik do mikrofilmów, 2 kserokopiarki. Ponadto Instytut otrzymał zgodę Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych na nieodpłatne wykorzystanie bazy danych ZOSiA (w wersji edukacyjnej) na 10 stanowiskach (Zał. I. 5.15).
2.	Należy wyposażyć co najmniej jedną salę w sprzęt umożliwiający kształcenie z wykorzystaniem technik	Zostały wyposażone dwie sale w tablicę multimedialną (wizualizery) niezbędną do kształcenia nauczycieli. Sale nr 18, 20 i 26 zostały wyposażone w 15 komputerów przenośnych z dostępem do

	informatycznych oraz tablicę multimedialną niezbędną do kształcenia nauczycieli.	Internetu.
3.	Należy dostosować obiekt dydaktyczny Instytutu Historii do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową.	Obiekt dydaktyczny Instytutu Historii został dostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową. W budynku została zainstalowana winda zewnętrzna o udźwigu 630 kg (8 osób). Dane techniczne urządzenia: prędkość 1 m/s, liczba przystanków: 3 (obsługa wszystkich kondygnacji budynku), liczba dojeżdż: 3, wymiary 1100 x 1400 mm, powierzchnia 1,54 m ² , typ: elektryczny z napędem ciernym, rok budowy: 2021, moc i typ silnika: 4,3 kW Ziehl Abegg, sterownik Arkel Arcode, drzwi kabinowe teleskopowe 900 x 2000 mm, obsługa osób z dysfunkcjami wzrokowymi i niewidomymi funkcją głosową i systemem Braille'a. Wejścia do sal dydaktycznych budynku Instytutu Historii zostały oznakowane systemem Braille'a.
4	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się przyczyną do sformułowania powyższych zaleceń.	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji, w tym w zakresie monitoringu bazy dydaktycznej Instytutu Historii. Prowadzone jest okresowe (raz w roku kalendarzowym i raz w roku akademickim przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego) diagnozowanie potrzeb związanych z rozbudową bądź konserwacją bazy, co odbywa się na poziomie Instytutu Historii oraz AP, a także jest podstawą do działań związanych z polepszeniem istniejących już zasobów dydaktycznych i badawczych.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 5:

.....

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Rola otoczenia społeczno-gospodarczego dla potrzeb tworzenia koncepcji, uruchamiania i prowadzenia kształcenia na kierunku Historia ma istotny wpływ na zapotrzebowanie na specjalistów z zakresu archiwistyki, promocji historii, działalności samorządowej i państwowej oraz na nauczycieli historii. Znajduje to odzwierciedlenie w 3 ścieżkach kształcenia na obu poziomach (archiwistyka z historią Pomorza, nauczycielska, *public history* oraz dodatkowo 1 na SDS: dyplomacja i polityka zagraniczna. Najnowszy opracowany i realizowany program studiów daje tym samym potencjalnym studentom wybór możliwości kształcenia dostosowany do ich indywidualnych wymagań, potrzeb i zainteresowań. Opracowane ścieżki kształcenia kierunku studiów Historia pozwalają na szerokie wykorzystanie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych podczas wykonywania pracy zawodowej. Nabyta wiedza i umiejętności przygotowują studenta do podjęcia pracy w podmiotach gospodarczych związanych z historią i jej promocją, tj. szkołach podstawowych i ponadpodstawowych archiwach prywatnych i państwowych, mediach, instytucjach państwowych i samorządowych, itp.

Istotnym działaniem podejmowanym przez Instytut Historii w ramach realizacji programu studiów na kierunku Historia jest realizacja staży i praktyk studenckich, realizowanych zgodnie z programem studiów w wymiarze 90h w V semestrze 3 roku studiów (SPS) i w wymiarze 90 h na II semestrze 1 roku studiów (SDS), na ścieżce nauczycielskiej zaś 30+90 h w semestrach III-VI (SPS) i 30+120 h w

semestrach I-IV (SDS). Celem praktyk zawodowych jest w szczególności poszerzenie wiedzy zdobytej w trakcie studiów. Praktyka zawodowa służy w szczególności nabyciu umiejętności powiązania wiedzy teoretycznej z jej praktycznym wykorzystaniem i ma na celu poznanie warunków panujących w miejscu odbywania praktyk, a także nabycia umiejętności praktycznego funkcjonowania na rynku pracy. Praktyki zawodowe odbywają się w instytucjach, które zostały zatwierdzone przez Instytut Historii. Odbywanie praktyk połączone jest z formalnym nawiązaniem współpracy podmiotu realizującego praktyki a AP w Słupsku, reprezentowaną w takich przypadkach przez Instytut Historii. Ścieżki nauczycielskie realizują praktyki na warunkach określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 68 ust. 3 z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz Obwieszczenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6.04.2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Obok podstawowej formy współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jaką są staże zawodowe i praktyki studenckie, realizowana jest również współpraca polegająca na konsultowaniu programu studiów, możliwości przygotowywania prac dyplomowych z zakresu historii, np. inicjowanych przez podmioty z otoczenia społeczno-gospodarczego (Archiwum Państwowe w Koszalinie Oddział w Słupsku, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, Urząd Miejski w Słupsku oraz szkół podstawowych i ponadpodstawowych w odniesieniu do praktyk na ścieżkach nauczycielskich).

W ramach działalności dydaktycznej Instytutu Historii w zakresie sposobów, częstości i zakresu monitorowania, oceny i doskonalenia form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji powołana została Rada Pracodawców na kierunku Historia, która funkcjonuje zgodnie z Regulaminem Rady Pracodawców (Załącznik I. 6.3) i składa się z przedstawicieli instytucji mających związek z promocją historii i jej nauk pokrewnych (Załącznik I. 6.4). Głównym zadaniem Rady jest konsultowanie kształcenia na kierunku Historia oraz wspieranie tworzenia i modyfikowania koncepcji kształcenia oraz programu studiów w celu osiągnięcia wysokiej adekwatności i przydatności kształcenia do wymagań rynku pracy (Załącznik I. 6.5). Obok Rady Pracodawców przy Instytucie Historii funkcjonuje Rada Gospodarczej przy AP, której rolą jest wspieranie i wypracowywanie narzędzi oraz projektów, które wpływałyby na rozwój Uczelni, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb gospodarczych.

Współpraca z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego jest rozwijana i kontynuowana w możliwie najszerszym stopniu obejmując działania dydaktyczne, naukowe, eksperckie ze strony pracowników naukowo-dydaktycznych oraz szeroko rozumianą współpracę szkoleniowo-dydaktyczną poprzez liczne praktyki i staże studenckie w kraju i za granicą.

IH utrzymuje kontakty ze swoim otoczeniem społeczno-ekonomicznym, uwzględniając specyfikę swojego profilu naukowo-dydaktycznego. Do działań tych zaliczyć należy szereg przedsięwzięć realizowanych przez IH na rzecz jak najszerszych kręgów odbiorców. Ma to charakter bądź to otwartych wykładów zarówno na terenie AP, jak i wykładów, prelekcji i pokazów realizowanych poza AP na obszarze byłego województwa koszalińskiego i słupskiego. Zadania te wpisują się również w aktywną i żywą współpracę z Uniwersytetami Trzeciego Wieku (Bytów, Człuchów, Darłowo, Sławno, Słupsk, Ustka), jak i Uniwersytetem dla Dzieci w Słupsku. Pracownicy udają się w teren z wykładami otwartymi do świetlic wiejskich regionu koszalińsko-słupskiego, a także uczestniczą w cyklach prelekcji, wykładów i pokazów historycznych w nadmorskich miejscowościach w sezonie turystycznym (m.in. we współpracy z Miejską Biblioteką Publiczną w Łebie). Sztandarową imprezą jest Słupski Festiwal Historyczny, stanowiący cykliczną imprezę przygotowywaną przez Instytut Historii, Studenckie Koło Historyków oraz podmioty administracji samorządowej w Kobylnicy i Słupsku, a także organizacja konkursów o zasięgu regionalnym, w którym uczestniczą uczniowie szkół z subregionu gdańskiego, słupskiego, koszalińskiego i pilskiego. Dodatkowo, wskutek współpracy AP ze Słupską Izbą Przemysłowo-Handlową, IH może liczyć na pomoc finansową i rzeczową w zakresie realizowanych przedsięwzięć promocyjnych. Wymiernym skutkiem takiej współpracy jest omawianie

w sposób doraźny z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych z udziałem pracowników Instytutu Historii (np. z pracującymi studentami, którzy ze względu na posiadane już doświadczenie zawodowe mogą wyrazić opinię nt. zgodności realizowanych treści kierunkowego uczenia się i nabywanych umiejętności z oczekiwaniami swoich pracodawców). W ten sposób pozyskiwane są również zwrotne informacje dotyczące oczekiwań potencjalnych pracodawców w odniesieniu do efektów uczenia się, a przede wszystkim wobec propozycji zmian w planie studiów. Należy zaznaczyć, że większą płaszczyzną do współpracy charakteryzują się praktyki zawodowe, o ile ich odbycie ma charakter bezpłatny (tzn. podmiot zewnętrzny nie ponosi kosztów). Zdaniem przedstawicieli podmiotów zewnętrznych nie zachodzi potrzeba dalszego formalizowania etapów poprawy jakości uczenia się.

Koordinator ds. praktyk studenckich w porozumieniu z opiekunami przygotowuje raport na temat wieloaspektowego monitorowania przebiegu praktyk na kierunku Historia, m.in. pod kątem warunków ich odbywania, kontroli, oceny, związków z założonymi efektami uczenia się oraz opinii pracodawców na temat przygotowania zawodowego studentów kierunku, co jest podstawą kształtowania programów studiów z uwzględnieniem postulatów i potrzeb otoczenia (przykładowy – Zał.I. 6.6). Przedstawiciele otoczenia umożliwiają Instytutowi samodzielne kształtowanie zadań realizowanych w ramach praktyk zawodowych u potencjalnych pracodawców poprzez konstrukcję planów praktyk; te zaś konstruowane są w oparciu o uprzednio określone efekty uczenia się. Prowadzi to do weryfikacji i oceny stopnia realizacji efektów kształcenia przez otoczenie, jak i wpływa na określenie efektów kształcenia w przypadku konieczności konstrukcji nowego bądź modyfikacji istniejącego programu studiów. W ramach procedury współpracy z otoczeniem uzyskuje się informację dotyczącą jakości procesu dydaktycznego wobec aktualnych uwarunkowań rynku pracy.

Pełny wykaz umów oraz podmiotów, z którymi współpracuje IH znajduje się w Biurze Rektora.

W AP periodycznie organizowane są spotkania z pracodawcami, u których studenci odbywają praktyki, i którzy docelowo mogą być miejscem stałego zatrudnienia dla absolwentów. W zależności od potrzeb, organizowane są spotkania z przedstawicielami archiwów państwowych (Koszalin, Słupsk), czy prywatnymi podmiotami. W trakcie tych spotkań dokonano oceny dostosowania efektów uczenia się do potrzeb rynku pracy, omówiono obowiązujące programy studiów, przedstawiono propozycje ich udoskonalenia oraz dyskutowano o możliwych ułatwieniach organizacyjnych względem odbywania praktyk przez studentów. Spotkania z interesariuszami wewnętrznymi potwierdzają bardzo dobre przygotowanie studentów i dostosowanie programów studiów do potrzeb i oczekiwań potencjalnych pracodawców. Zgłaszane przez interesariuszy zewnętrznych sugestie i propozycje są później omawiane na spotkaniach Rady Instytutu, pod kątem celowości, zgodności z programem studiów i możliwości ich wprowadzenia do programów.

Należy podkreślić, że stan pandemii Covid-19, a także znacząca liczba studentów spoza regionu słupskiego, a zwłaszcza z zagranicy (Ukraina, Białoruś) jest przyczyną bardzo znaczącego zróżnicowania geograficznego możliwości odbywania praktyk oraz staży zawodowych. W związku z tym AP podpisała kilkadziesiąt porozumień o współpracy (Zał.I. 6.1). Współpraca jest prowadzona z podmiotami zlokalizowanymi w Słupsku, regionie słupskim, Pomorzu Środkowym, na całym wybrzeżu, a nawet w innych częściach kraju, a dzięki licznym umowom i porozumieniom międzynarodowym, także na obszarze Ukrainy i Białorusi. Podpisanych jest 86 porozumień, w tym z podmiotami ze Słupska (16), regionu słupskiego (25), Pomorza Środkowego (9), wybrzeża M. Bałtyckiego (2), dalszych obszarów kraju (4), Ukrainy (8) i Białorusi (21). Zawarte umowy i porozumienia umożliwiają współpracę przy wyborze przez studentów miejsc praktyk i staży, a także konsultowanie programu studiów i przebiegu praktyk.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. zakresu i form współpracy uczelni z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami oraz jej wpływu na koncepcję kształcenia, efekty uczenia się, program studiów*

i jego realizację, w tym realizację praktyk zawodowych (w przypadku, gdy w planie studiów na ocenianym kierunku zostały uwzględnione praktyki zawodowe),

- 2. sposobów, częstości i zakresu monitorowania, oceny i doskonalenia form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji.*

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Zaleceń nie sformułowano

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.		
2.		
...		

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 6:

Pracownicy Instytutu Historii, od 2021 r. w ramach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym aktywnie współpracują z Akademickim Centrum Komercjalizacji Badań, wspierając realizację projektu „Interdyscyplinarny Inkubator Innowacyjności 4.0”, w ramach którego przygotowywane są koncepcje tworzenia spółek spin-off owych i spółek celowych powoływanych w celu realizacji w pełni samodzielnych projektów komercjalizacyjnych. Instytut Historii włączył się w prace nad utworzeniem Muzeum w Krągu (pow. koszaliński); pracownicy Instytutu biorą aktywny udział nie tylko w sferze kształtowania koncepcji Muzeum, ale i w procesie organizacyjnym i w tworzeniu wystaw tematycznych.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Proces umiędzynarodowienia kierunku Historia stanowi integralną część koncepcji i planów rozwojowych kierunku. W Instytucie Historii dostrzega się istotną rolę umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku Historia w sposób dwutorowy, poprzez umiędzynarodowienie procesu kształcenia, jak i poprzez nawiązywanie i rozwój kontaktów naukowo-dydaktycznych pracowników Instytutu. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia jest realizowane w kilku sferach. Na płaszczyźnie naukowej przejawia się w uczestnictwie kadry naukowo-dydaktycznej Instytutu w międzynarodowych konferencjach naukowych oraz we wspólnych przedsięwzięciach o charakterze naukowo badawczym. Umiędzynarodowienie studiów odbywa się zarówno na studiach SPS, jak i SDS. W latach 2020-2022 pracownicy badawczo-dydaktyczni Instytutu uczestniczyli w 41

międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, w trakcie których wygłosili 41 referatów. Ponadto opublikowano 130 publikacji, w tym we współpracy z autorami zagranicznymi (Zał.I. 7.1).

W celu rozwoju procesu umiędzynarodowienia studiów na kierunku Historia podejmowane są działania ukierunkowane na podniesienie atrakcyjności programu studiów dla studentów z zagranicy. Należy tu wymienić:

- 1) Podtrzymanie i zwiększenie współpracy z uczelniami w Chersoniu, Czerkasach, Iwano-Frankiwsku, Mikołajowie i Użhorodzie w ramach tzw. „podwójnego dyplomu” z ukraińskimi uczelniami.
- 2) Procesowi umiędzynarodowienia na studiach SPS sprzyja wprowadzenie od roku akademickiego 2021/2022 do programu studiów przedmiotów w języku obcym (do wyboru): Historia starożytna powszechna (j. pol. lub ang.), Historia powszechna nowożytna (j. pol. lub ang.), Historia powszechna 1918-1939 (j. pol. lub ang.), Historia Pomorza w XIX i XX w. (j. pol. lub niem.) seminarium licencjackie (j. pol. lub ang.), w roku 2022/2023 wprowadzenie przedmiotów: Historia stosunków polsko-ukraińskich w XIX i XX wieku (j. pol. lub ukr.), Totalitaryzm sowiecki (j. pol. lub ukr.), Historia społeczna obszaru postsowieckiego (j. pol. lub ang.), seminarium licencjackie (j. pol. lub ukr.);
- 3) Procesowi umiędzynarodowienia na studiach SDS sprzyja wprowadzenie od roku akademickiego 2021/2022 do programu studiów przedmiotów w języku obcym i o charakterze wyrównawczym (do wyboru): Historia Polski (1000-1989) (j. pol. lub ukr.), Historia Ukrainy (1000-1991) (j. pol. lub ukr.); od roku 2022/2023: seminarium magisterskie (j. pol. lub ukr.), Polacy na Ukrainie i Ukraińcy w Polsce w XX w. (j. pol. lub ukr.)
- 4) wprowadzenie konsultacji w językach obcych: angielskim, ukraińskim, niemieckim dla studentów zagranicznych uczestniczących w programach Erasmus+ oraz innych programach wymiany międzynarodowej dla studentów obu poziomów studiów.

Ponadto planuje się w kolejnych latach rozwój wspólnych inicjatyw mających na celu podniesienie atrakcyjności studiów dla studentów zagranicznych poprzez:

- organizację imprez integracyjnych dla studentów polskich i zagranicznych ukierunkowaną na wzajemne poznawanie kultury, obyczajów, języka własnych krajów przez studentów zagranicznych oraz polskich,
- cykliczne (przynajmniej jedna w semestrze) wycieczki przybliżające historię, kulturę (w tym materialną) Pomorza dla studentów zagranicznych uczestniczących w programach Erasmus+ oraz wymianie międzyuczelnianej,
- zaangażowanie studentów zagranicznych w działalność Studenckiego Koła Historycznego przy Instytucie Historii.

Na kierunku Historia realizuje się działania prowadzące do uzyskania efektów uczenia się w zakresie znajomości języka obcego w powiązaniu z zapewnieniem osiągnięcia kompetencji językowych na poziomie biegłości co najmniej B2 (SPS) i B2+ (SDS) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Studenci w ramach realizowanych zajęć są objęci nauczaniem wybranego języka obcego: angielskiego, rosyjskiego, niemieckiego. Zajęcia z języka obcego realizowane są w trakcie pierwszych 4 kolejnych semestrów. Zajęcia te realizowane są w wymiarze 120 godzin ćwiczeń audytoryjnych (po 30 godzin w semestrze). Za udział w zajęciach studenci uzyskują 12 punktów ECTS. Studenci odbywają zajęcia z lektoratów językowych dostosowane do poziomu znajomości języka weryfikowanego wstępnym testem kwalifikacyjnym. Pozwala to na przypisanie studenta do odpowiedniego poziomu realizowanych zajęć. Zajęcia z języka obcego kończą się egzaminem. Pracownicy mają również możliwość uczestnictwa w zajęciach doskonalących znajomość języka angielskiego realizowanych dla kadry dydaktyczno-naukowej w AP dostosowanych

do aktualnego poziomu znajomości języka. Dodatkowo, studenci obcojęzyczni uczestniczą w lektoracie języka polskiego dla obcokrajowców w pierwszym semestrze studiów.

Zarówno studenci jak i kadra badawczo-dydaktyczna Instytutu uczestniczą aktywnie w mobilności międzynarodowej o charakterze naukowo-dydaktycznym. W okresie 2020-2022 studenci kierunku Historia mieli możliwość wyjazdu do innych europejskich ośrodków naukowych. Mobilność międzynarodowa dotyczy wyjazdów w formule programu Erasmus+, ale także na podstawie innych umów o współpracy zawartych pomiędzy AP w Słupsku a zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Pracownicy badawczo-dydaktyczni Instytutu na bieżąco współpracują z kadrą naukową kilkunastu zagranicznych ośrodków naukowych, przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych, Ukrainie, Czechach, Słowacji, Niemczech. W latach 2020-2022 wyjazdy zostały utrudnione z powodu epidemii koronawirusa, zmniejszyła się przez to tym samym mobilność nauczycieli akademickich.

Instytut był celem przyjazdu 3 zagranicznych pracowników badawczo-dydaktycznych (realizacja zajęć na studiach SPS i SDS) oraz 9 studentów w ramach programu Erasmus+ (na studia SDS). Najwięcej przyjazdów kadry oraz studentów odnotowano z uniwersytetów w Chersoniu, Czerkasach, Iwano-Frankiwsku, Mikołajowie i Użhorodzie. Na staże naukowe do Instytutu w 2022 r. przyjechało 5 pracowników badawczo-dydaktycznych z uczelni ukraińskich. Procesowi umiędzynarodowienia sprzyja także systematyczne pozyskiwanie studentów z zagranicy. W latach 2010-2022 na kierunku Historia studiowało 16 studentów w ramach wymiany semestralnej, przyjeżdżających głównie z uczelni w Ukrainie (Zał.I. 7.4) oraz w latach 2020-2022 – 17 studentów w ramach podwójnego dyplomu na podstawie umów podpisanych z ukraińskimi uniwersytetami w Chersoniu, Czerkasach, Iwano-Frankiwsku, Mikołajowie i Użhorodzie. W Instytucie wykłady prowadzili profesorowie Harvard University na prawach wykładów otwartych, zorganizowanych przez Instytut Historii (prof. Serhiia Plohiia i Patrice Dabrowski; zał.I. 7.5).

W najbliższych latach planuje się realizację działań umożliwiających kontynuację współpracy zagranicznej zarówno w wymiarze dydaktycznym, jak i naukowym. Ponadto będą podejmowane starania celem pozyskania nowych partnerów zagranicznych celem rozwoju umiędzynarodowienia procesu dydaktycznego na studiach na kierunku Historia. Planowane jest również podjęcie szeregu działań ukierunkowanych na wzrost zainteresowania przyjazdem na studia na kierunku Historia wśród studentów zagranicznych, jak wprowadzenie do programu studiów nowych przedmiotów wykładowych w językach obcych, jak i prace na rzecz poprawy rozpoznawalności Instytutu Historii poza Uczelnią.

W latach 2020-2022 Instytut Historii był celem przyjazdów kadry naukowej z zagranicznych ośrodków naukowych. Instytut odwiedziło 3 pracowników naukowych z Chersońskiego Uniwersytetu Państwowego oraz 2 z Czerniowskiego Uniwersytetu Narodowego i Przykarpackiego Uniwersytetu Narodowego. Łącznie zagraniczni profesorowie przeprowadzili odbyli 640 godzin stażu.

Międzynarodowa współpraca kadry Instytutu jest realizowana również w wymiarze naukowym, czego efektem są wspólne projekty badawcze pracowników Instytutu i kadry naukowej z zagranicznych ośrodków (w charakteryzowanym okresie 4 wspólne projekty). Dyrekcja Instytutu Historii wyraża przekonanie, że nawiązane wcześniej kontakty naukowe oraz wyjazdy w ramach programów Erasmus+ i innych związanych z wymianą kadry akademickiej dają podstawy dalszego rozwoju współpracy międzynarodowej zarówno w wymiarze dydaktycznym jak i naukowym.

W ramach rozwoju współpracy międzynarodowej planuje się w kolejnych latach:

- podjąć wysiłki w celu realizacji wspólnych przedsięwzięć o charakterze naukowo-badawczym z pracownikami z uniwersytetów z Ukrainy,
- podjąć wspólne starania z partnerami zagranicznymi ukierunkowane na pozyskanie środków finansowych w formie grantów na wspólne przedsięwzięcia o charakterze naukowo-badawczym,

- podjąć starania ukierunkowane na pozyskanie współpracy z większą niż dotychczas liczbą profesorów wizytujących i wykładów gościnnych z innych ośrodków naukowych, np. ze Stanów Zjednoczonych, Ukrainy i Niemiec,
- podjąć starania związane z pozyskaniem nowych kontaktów naukowo-dydaktycznych, które pozwoliłyby na poszerzenie oferty wyjazdów naukowo-dydaktycznych w ramach programu Erasmus + oraz innych umów międzyuczelnianych.

Rozwój umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku Historia wymaga stałego monitorowania i oceny zgodnie z wypracowanym Zasadami systematycznej analizy i oceny umiędzynarodowienia procesu kształcenia w Instytucie Historii (Załącznik 7.6). W tym aspekcie realizowany jest: m.in. monitoring mobilności zagranicznej kadry naukowo dydaktycznej w oparciu o rejestrację wyjazdów na konferencje naukowe, staże zagraniczne Erasmus+ oraz inne programy wymiany międzynarodowej, bieżące monitorowanie liczby studentów przyjeżdżających w ramach różnych umów międzynarodowych oraz Programu Erasmus+ na studia na kierunku Historia, ankietyzacja studentów zagranicznych powracających do krajów macierzystych ze studiów na kierunku Historia celem weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się oraz rozpoznania obszarów modyfikacji w kolejnych edycjach programu studiów, wywiady z kadrą badawczo-dydaktyczną ośrodków naukowych poprzedzające przyjazdy studentów zagranicznych w ramach wymiany semestralnej i podwójnego dyplomu ukierunkowane na właściwe dopasowanie programu realizowanych zajęć z odpowiednich przedmiotów, stałą współpracę z Biurem ds. Rozwoju i Współpracy AP w Słupsku.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

1. roli umiędzynarodowienia procesu kształcenia w koncepcji kształcenia i planach rozwoju kierunku (przy uwzględnieniu każdego z ocenianych poziomów studiów),
2. aspektów programu studiów i jego realizacji, które służą umiędzynarodowieniu, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia w językach obcych,
3. stopnia przygotowania studentów do uczenia się w językach obcych i sposobów weryfikacji osiągnięć przez studentów wymaganych kompetencji językowych oraz ich oceny,
4. skali i zasięgu mobilności i wymiany międzynarodowej studentów i kadry,
5. udziału wykładowców z zagranicy w prowadzeniu zajęć na ocenianym kierunku,
6. sposobów, częstości i zakresu monitorowania i oceny umiędzynarodowienia procesu kształcenia oraz doskonalenia warunków sprzyjających podnoszeniu jego stopnia, jak również wpływu rezultatów umiędzynarodowienia na program studiów i jego realizację.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Zaleceń nie sformułowano

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym

1.		
2.		
...		

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 7:

.....

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Wsparcie udzielane studentom w zakresie ich potrzeb wynikających z procesu dydaktycznego, jest jednym z zadań realizowanych w procesie dydaktycznym w AP. Wsparcie studentów kierunku Historia ma różnorodną postać, w zależności od indywidualnych potrzeb studenta. Studiujący mają zapewniony dostęp do wszelkich form pomocy materialnej, której zakres i formę regulują przepisy prawa. Wsparcie socjalne jest zapewniane przez Sekcję ds. Pomocy Socjalnej w Biurze ds. Studentów. Zasady przyznawania, kryteria i formy świadczeń dla studentów określa Regulamin świadczeń dla studentów i doktorantów AP wprowadzony Zarządzeniem Nr R.021.107.21 Rektora Akademii Pomorskiej w Słupsku (Załącznik I. 8.1). Student może ubiegać się o: stypendium socjalne, stypendium dla osób niepełnosprawnych, stypendium rektora, zapomogę, stypendium finansowane przez jednostkę samorządu terytorialnego oraz stypendium za wyniki w nauce lub w sporcie finansowane przez osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą osobą państwową ani samorządową osobą prawną. Przyznanie świadczenia następuje w drodze decyzji administracyjnej. W szczególnie uzasadnionych przypadkach o stypendium socjalne może ubiegać się cudzoziemiec studiujący w AP (Załącznik I. 8.1). W latach 2020-2022 studenci kierunku Historia skorzystali z następujących świadczeń: stypendium socjalne – 6 osób, stypendium dla osób niepełnosprawnych – 3 osoby, stypendium Rektora – 1 osoba. Studenci mogą ubiegać się również o przyznanie miejsca w domach studenta (DS), za które wysokość odpłatności określa Rektor zarządzeniami nr R.021.98.20 (Załącznik I. 8.2) i R.021.113.20 (Załącznik I. 8.3).

Regulamin studiów (Załącznik I. 2.8) zawiera zapisy regulujące rozwiązywanie najważniejszych potrzeb studentów wynikających z kształcenia. Na przykład studenci kierunku Historia, zgodnie z regulaminem studiów, mają możliwość studiowania w ramach Indywidualnej Organizacji Studiów (IOS). Wnioski studentów w tym zakresie są pozytywnie oceniane i studenci, jeśli mają taką uzasadnioną potrzebę, mogą z tej formy wsparcia skorzystać. Regulamin określa tryb postępowania przy ubieganiu się o IOS i wskazuje, kogo i w jakich sytuacjach on dotyczy.

Wsparcie studentów realizowane jest także w innych formach, do których należy np. korzystanie z zasobów bibliotecznych (również w postaci ebook), korzystanie z systemów stypendialnych i innych. Wszyscy studenci i doktoranci AP mają możliwość skorzystania z darmowej opieki psychologicznej. Studenci mają także wsparcie Samorządu Studenckiego, którego przedstawiciele występują we wszystkich organach kolegialnych i komisjach rozpatrujących sprawy studenckie.

Uczelnia podejmuje działania mające na celu stworzenia warunków sprzyjających wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnością. Studenci z niepełnosprawnościami mogą korzystać ze wsparcia Biura ds. Osób z Niepełnosprawnościami, które oferuje w zależności od potrzeb indywidualne bezpłatne konsultacje psychologiczne, wsparcie doradcy edukacyjnego, doradcy zawodowego, wsparcie asystenta dydaktycznego dla studentów z niepełnosprawnościami, możliwość zmiany miejsca/terminu egzaminu, wydłużenie czasu trwania egzaminu/zaliczenia, zorganizowanie

zajęć/egzaminów w miejscu wolnym od barier architektonicznych. Wsparcia studentom z niepełnosprawnością udziela głównie Pełnomocnik ds. osób z niepełnosprawnościami (Załącznik I. 8.4), a także Koordynator ds. dostępności (Załącznik I. 8.5). W grudniu 2022 r. wprowadzono dodatkową pomoc ze strony liderów-asystentów oraz adwokatów społecznych, pełniących pomoc personalną wspomagającą osobie niepełnosprawnej w osiągnięciu efektów uczenia się, funkcjonowaniu w otoczeniu społecznym, w tym uczelnianym, przeciwdziałającemu wykluczeniu osób neuronietypowych (Załącznik I. 8.7). W Bibliotece Uczelni utworzono stanowisko dla osób z niepełnosprawnościami. Studenci z niepełnosprawnością mogą ubiegać się zarówno o dostosowanie organizacji i właściwej realizacji procesu dydaktycznego, w tym warunków odbywania studiów, do rodzaju i stopnia niepełnosprawności (§10 - Załącznik I. 2.8) jak i korzystać z IOS, (§25 i §64 - Załącznik I. 2.8). W latach 2020-2022 na kierunku Historia studiowało 6 osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. AP w 2019 r. podpisała umowę o dofinansowanie Projektu „Dostępna Akademia Pomorska” realizowanego do chwili obecnej w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Głównym celem projektu jest wsparcie zmian organizacyjnych, podniesienie świadomości i kompetencji kadry z zakresu niepełnosprawności poprzez realizację działań, mających na celu zapewnienie przez AP dostępności komunikacyjnej, administrowanie stron internetowych, narzędzi informatycznych, procedur w kształceniu na poziomie wyższym, wprowadzenie do programów studiów modyfikacji zapewniających ich dostępność dla studentów z niepełnosprawnościami oraz działań z zakresu dostępności architektonicznych. Uczelnia czyni starania, by w jak największym stopniu ułatwić swoim studentom z niepełnosprawnością edukację na poziomie wyższym.

Studenci kierunku Historia mają zapewnione warunki do rozwoju w procesie uczenia się. Uczestniczą w badaniach naukowych, realizowanych przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w Instytucie Historii. Efektem tej współpracy są publikacje naukowe, głównie w czasopiśmie o zasięgu krajowym, m.in. „Polska i Sąsiedzi na Przestrzeni Wieków”. Ponadto studenci kierunku Historia otrzymują wsparcie naukowe, umożliwiające im rozwój swoich zainteresowań, między innymi poprzez aktywne uczestnictwo w konferencjach naukowych, seminariach i wykładach gościnnych, odbywających się w Instytucie. Studenci kierunku Historia byli współorganizatorami wielu prelekcji i projekcji multimedialnych w ramach Słupskiego Festiwalu Historycznego, które obejrzało kilka tysięcy osób. Studenci mają również możliwość angażowania się w działalność kół naukowych. Przy Instytucie Historii działa Studenckie Koło Historyczne. Celem działalności koła naukowego jest czynne wspieranie i popularyzacja rozwoju historii i jej nauk pomocniczych w środowisku akademickim Instytutu, jak i na zewnątrz, szczególnie w Słupsku poprzez: organizację imprez historycznych, organizację spotkań, konferencji, wykładów tematycznych.

Opieka naukowa sprawowana jest także w ramach seminarium dyplomowego (§47 do §50 - Załącznik I. 2.8). System opieki naukowo-dydaktycznej odnosi się również do IOS (§25 i §64 - Załącznik I. 2.8). Dla obcokrajowców AP oferuje bezpłatne intensywne kursy języka polskiego.

Kolejną formą wsparcia studentów kierunku Historia w uczeniu się są konsultacje z nauczycielami akademickimi, którzy zobowiązani są do odbywania regularnych konsultacji, trwających co najmniej 2 godziny dydaktyczne w tygodniu (zarówno w trakcie roku akademickiego, jak i sesji egzaminacyjnej). Terminy oraz miejsce konsultacji są umieszczane na stronie internetowej Instytutu, tablicy ogłoszeń oraz podawane do wiadomości studentów podczas zajęć. O każdej nieobecności na konsultacjach wykładowca informuje studentów w formie pisemnej na tablicy ogłoszeń (w miejscu prowadzenia konsultacji) oraz przekazuje informację do sekretariatu Instytutu Historii. Ze wszystkimi nauczycielami studenci mogą kontaktować się również za pośrednictwem służbowej poczty elektronicznej lub komunikatorów internetowych.

Wychodząc naprzeciw różnym możliwym problemom pojawiającym w procesie uczenia się dla każdego rocznika studiów powołuje się opiekuna roku, który m.in. organizuje zebrania ze studentami podczas trwania roku akademickiego, pomaga studentom przy wyborze zajęć fakultatywnych i ścieżek kształcenia, współpracuje z władzami Instytutu Historii, organami Samorządu Studenckiego w

sprawach związanych z procesem kształcenia oraz w sprawach socjalno-bytowych studentów, pozostaje w stałym kontakcie ze starostą roku w sprawach bieżących związanych z organizacją procesu dydaktycznego, w miarę możliwości służy radą i pomocą w rozwiązywaniu trudności osobistych studentów.

AP w Słupsku oferuje zarówno studentom jak i nauczycielom akademickim możliwość wymiany doświadczeń w ramach mobilności międzynarodowej w programach: wymiany semestralnej, podwójnego dyplomu czy programu Erasmus+ (szerzej na ten temat w kryterium 7).

Uczelnia podejmuje liczne działania mające na celu przygotowania studentów do wejścia na rynek pracy i do dalszej edukacji. Z jednej strony prowadzone są systematyczne analizy efektów uczenia się w aspekcie potrzeb rynku pracy, a wynikające z nich wnioski uwzględnia się w projektowanych rozwiązaniach programu studiów, z drugiej strony rozwijane są stałe kontakty z pracodawcami, którzy mogą podczas targów pracy, spotkań z regionalnymi przedsiębiorcami, organizowanymi systematycznie w AP oraz poza nią, składać oferty pracy. Praktyki studenckie, realizowane w Instytucie, pośrednio inicjują do szukania kontaktów z potencjalnymi pracodawcami. Studenci mają też wsparcie władz Uczelni i uzyskują zgodę na IOS w przypadku pracy zawodowej podejmowanej w trakcie studiów. Szczególną rolę w zakresie tego wsparcia pełni Biuro Karier, które służy m.in. doradztwem zawodowym oraz organizacją spotkań z przedsiębiorcami. Biuro Karier organizuje między innymi coroczne Akademickie Spotkania z Przedsiębiorczością, we współpracy z lokalnymi partnerami (np. PUP w Słupsku), realizuje szkolenia i warsztaty, podnoszące kwalifikacje oraz kompetencje zawodowe. Świadczy wsparcie w formie poradnictwa grupowego ukierunkowanego na potrzeby pracodawców i pracowników (Asertywność, Praca z trudnym klientem, Komunikacja, Kreatywność, Wypalenie zawodowe, Poczucie własnej wartości, Zarządzanie stresem z elementami inteligencji emocjonalnej, Motywacja – skąd ją czerpać? Zmiana nawyków). Studenci i doktoranci kierunku Historia mogą korzystać ze wsparcia w formie poradnictwa dotyczącego promowania i inicjowania przedsiębiorczości (Zakładanie firmy krok po kroku, Osobowość przedsiębiorcy – sprawdź czy ją posiadasz, Personal branding – zbuduj swoją markę, Jak to robią inni? – zainspiruj się i zostań swoim szefem, Zmotywowany szef – najlepszy szef, Komunikacja w marketingu, Zarządzanie relacjami z klientem, Nowa szansa – własny biznes, Savoir vivre w biznesie, Zarządzanie czasem w firmie, Zarządzanie stresem) oraz specyficznych potrzeb klientów („Twoja wizytówka zawodowa”, „Gotowość do zmian – przełam swoje bariery”, „Wyznaczaj, planuj, działaj – skuteczne osiągnięcie celów”, „Networking – zbuduj pozytywne relacje i swój sukces zawodowy”, „Nowa praca – nowe wyzwania”, „Ja – teraz i w przyszłości – budowanie swojej ścieżki kariery”, „Mój wizerunek online”, „Odkryj ocean możliwości” – trening kreatywności, „Chcieć i móc” – rozwój motywacji, „Mosty zamiast murów” Komunikuj się swobodnie, „Obudź w sobie swój potencjał” – trening twórczości, „W Tobie jest moc” – budowanie poczucia własnej wartości, „Wyraż siebie – trening asertywności”, „Czas to pieniądz – nauka skutecznego zarządzania czasem”, „Stresuj się dobrze – trening zarządzania stresem”, „Mapa marzeń, mapa celów”).

Wsparcie w zakresie rozwijania pasji sportowych zapewnia studentom kierunku Historia Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, poprzez organizację różnego rodzaju wydarzeń sportowych dedykowanych zarówno społeczności akademickiej (w tym osobom z niepełnosprawnościami) jak i mieszkańcom regionu. Studenci z niepełnosprawnościami oraz chorobami przewlekłymi mają możliwość wyboru zajęć z wychowania fizycznego dostosowanych do swoich możliwości, w ramach grup dla studentów z ograniczeniami zdrowotnymi.

W AP funkcjonuje system motywowania studentów do osiągania lepszych wyników w nauce oraz działalności naukowej oraz sposobów wsparcia studentów wybitnych w przygotowywaniu wniosków do Ministerstwa (stypendia, nagrody). Szczegóły zawiera Regulamin świadczeń dla studentów i doktorantów (Zał.I. 8.1). Stypendia Rektora za wyniki w nauce przyznawane są na okres semestru i na kolejny semestr student ma obowiązek złożyć nowy wniosek. Stypendium rektora przyznawane jest dla 10% studentów danego kierunku studiów. Na każdy rok akademicki ustalane są wysokość średniej uprawniającej do otrzymania stypendium i stawki stypendiów, w zależności od liczby złożonych

wniosków i liczebności studentów na poszczególnych kierunkach. Studenci uzdolnieni mogą także wnioskować o indywidualizację procesu kształcenia zgodnie z Regulaminem studiów. Studenci, w przypadku problemów w nauce mogą liczyć na wsparcie samorządu studenckiego i pomoc władz AP. Otrzymują również wsparcie finansowe na cele związane z pokryciem kosztów wyjazdów w ramach programu Erasmus+ czy udziałem w konferencjach naukowych.

Informacje o systemie wsparcia i pomocy materialnej dla studentów umieszczone są na stronie AP: <https://www.apsl.edu.pl/studenci/biuro-ds.-studentow> w zakładce Pomoc Socjalna. Szczegółowych i bieżących informacji dotyczących poszczególnych form wsparcia udziela studentom Biuro ds. Studentów. Działania informacyjne w tym zakresie świadczy studentom kierunku Historia także sekretariat Instytutu oraz opiekunowie poszczególnych lat podczas spotkań organizacyjnych i innych ze studentami. Wykorzystywane są do tego także media społecznościowe uczelni, które studenci chętnie odwiedzają (Facebook).

Sposoby rozwiązywania sytuacji kryzysowych i skarg studentów są zawarte w Regulaminie studiów AP (§4 i §5 - Zał.I. 2.8). Zgodnie z Regulaminem studiów indywidualne sprawy studentów są załatwiane w drodze decyzji administracyjnych i rozstrzygnięć. Decyzje administracyjne wydaje się w sprawach: 1) zmiany formy lub kierunku studiów w przypadku cudzoziemców; 2) skreślenia z listy studentów; 3) zwolnienia z opłaty lub obniżenia opłaty za usługi edukacyjne; 4) przyznania stypendium socjalnego, stypendium dla osób niepełnosprawnych, zapomogi, stypendium rektora lub stypendium z własnego funduszu uczelni na stypendia; 5) zawieszenia w prawach studenta w przypadku, o którym mowa w art. 316 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r.; 6) nadania tytułu zawodowego, przy czym nadanie tego tytułu następuje w drodze decyzji ustnej odnotowanej w protokole z egzaminu dyplomowego; 7) stwierdzenia nieważności dyplomu. Rozstrzygnięcie organ wydaje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia podania, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Od decyzji administracyjnych i rozstrzygnięć dotyczących indywidualnych spraw studentów przysługuje odwołanie do Rektora. Od decyzji administracyjnych Rektora wydanych w pierwszej instancji przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Rozstrzygnięcie Rektora jest ostateczne. Odwołanie składa się za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżaną decyzję administracyjną – w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W AP wprowadzona została Zarządzeniem Rektora nr R.021.133.19 z dnia 12 grudnia 2019 r. procedura przeciwdziałania mobbingowi i dyskryminacji roku (Zał.I. 4.20). W AP funkcjonuje Rektorska Komisja ds. Równego Traktowania, której zadaniem jest m.in. przygotowywanie projektów procedur i praktyk dotyczących przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy oraz równego traktowania, wspieranie społeczności akademickiej we wdrażaniu obowiązujących procedur antydyskryminacyjnych i inicjowanie rozwiązań na rzecz równego traktowania, wdrażanie opinii w sprawie skarg dotyczących naruszeń w sprawie równego traktowania na wniosek Rektora lub Rzecznika Dyscyplinarnego, podejmowanie działań na rzecz upowszechniania wiedzy w zakresie przestrzegania zasad równego traktowania, w szczególności w formie spotkań lub szkoleń kierowanych do społeczności akademickiej, inicjowanie działań na rzecz osób i grup narażonych na dyskryminację lub jej doświadczających. Procedurę przeciwdziałania dyskryminacji w AP określa Zarządzenie Rektora nr R.021.27.21 z dnia 17 lutego 2021 r. (Zał.I. 4.22). Procedura określa zasady i sposób postępowania w procesie przeciwdziałania dyskryminacji w AP i ma zastosowanie do wszystkich członków społeczności akademickiej. Przeciwdziałanie dyskryminacji służy kształceniu postaw obywatelskich, jest elementem społecznej odpowiedzialności nauki oraz sprzyja tworzeniu gospodarki opartej na innowacjach. AP dąży do wdrażania najwyższych standardów mających na celu zapewnienie równego traktowania wszystkich członków społeczności akademickiej.

Uczelnia zapewnia skuteczną i sprawną obsługę administracyjną procesu dydaktycznego. Zadania te realizują: Biuro Obsługi Studenta i Doktoranta (BOSiD), Biuro Karier zajmujące się doradztwem zawodowym, praktykami, monitoringiem absolwentów i kontaktem z pracodawcami, Biuro Współpracy i Rozwoju, Biblioteka, zapewniająca niezbędne książki, czasopisma i wydawnictwa

elektroniczne, Kwestura, zajmująca się m.in. kwestią rozliczeń płatności studenckiej, Biuro ds. Kształcenia, zajmujące się organizacją procesu dydaktycznego, Sekcja Informatyki zapewniająca obsługę informatyczną i internetową AP.

Opiekę administracyjną nad studentami zapewniają pracownicy Biura Obsługi Studenta i Doktoranta. Opiekę nad studentami poszczególnych lat studiów na kierunku Historia pełni opiekun roku, działający zgodnie z zatwierdzonym na poziomie ogólnouczelnianym Regulaminem obowiązków opiekuna roku (Załącznik 8.6). Opiekę nad studentami w procesie realizacji praktyk sprawuje akademicki opiekun praktyk, a w Instytucie Historii – Instytutowy opiekun praktyk, powoływany przez Dyrektora Instytutu.

Publiczny dostęp do informacji o procesie kształcenia, procedurach obowiązujących w toku studiów i warunkach rekrutacji odbywa się za pomocą strony internetowej <https://www.apsl.edu.pl/>. Ponadto każdy student posiada indywidualne konto w „Wirtualnym Dziekanacie” gdzie po zalogowaniu dostępne są informacje o harmonogramie studiów, karty przedmiotów, czy materiały do zajęć. System ten jest sukcesywnie modernizowany w ramach projektu „Zintegrowane Programy Uczelni”. Szczegółowe informacje o kierunku Historia zamieszczone są na stronie internetowej Instytutu Historii: <https://ih.apsl.edu.pl/instytut-historii/aktualnosci>. Wychodząc naprzeciw potrzebom studenta, informacje bieżące udostępniane są również za pomocą strony Facebook. Studenci mają również możliwość kontaktu z każdym z nauczycieli za pomocą poczty mailowej, konsultacji bezpośrednich oraz poprzez komunikatory internetowe. W ten sposób (również poprzez indywidualne adresy mailowe studentów) rozsyłane są informacje, dokumenty i inne materiały od opiekunów lat.

Studenci kierunku Historia, a także pracownicy AP przechodzą obowiązkowe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, które minimalizują ryzyko wystąpienia na uczelni niebezpiecznych dla zdrowia i życia zdarzeń. Opiekunowie roku i opiekunowie praktyk, podejmują działania informacyjne i edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa, przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak i pomocy jej ofiarom, informując o istniejących procedurach i komórkach rozwiązujących trudne sytuacje tj. procedurze przeciwdziałania dyskryminacji dla wszystkich członków społeczności akademickiej AP (Załącznik 4.22) oraz powołaniu Pełnomocnika Rektora ds. Równego Traktowania w AP w Słupsku (Załącznik 4.21). W możliwie skutecznym zakresie inicjatywę tę przejmują poszczególni wykładowcy, których studenci darzą swoim zaufaniem.

We wszystkich obszarach działań dotyczących wsparcia studentów biorą udział organy Samorządu Studenckiego oraz organizacje studenckie, które w zakresie ich statutowej działalności mają prawo do występowania wobec władz Uczelni w sprawach dotyczących studentów. Przedstawiciele studentów uczestniczą w życiu AP, m.in. poprzez stałą obecność na posiedzeniach Senatu oraz w uczelnianych gremiach działających na rzecz zapewnienia jakości kształcenia, są członkami Rady Instytutu Historii, czy Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia. Oprócz bezpośredniego udziału przedstawicieli studentów we wszystkich organach kolegialnych AP, podstawową formą wpływu studentów na jakość realizowanego w Uczelni procesu kształcenia jest system powszechnej ankietyzacji studentów. Władze Uczelni, w porozumieniu z Samorządem Studenckim, podejmują działania mające na celu upowszechnianie wśród studentów wiedzy na temat celowości przeprowadzania ankietyzacji oraz uświadamiania studentom, jak istotne dla jakości prowadzonego kształcenia są jej wyniki. Doskonalenie programu studiów i jego efektów dokonywane jest poprzez uwzględnienie uwag i sugestii z rocznej oceny efektów uczenia się, hospitacji oraz wyników badań kariery zawodowej absolwentów. Opinie dotyczące preferencji zgłaszane są też w formie bezpośredniej. Konkluzje z tego rodzaju spotkań i wyniki ankiet podlegają dalszym dyskusjom na poziomie Instytutu, czego efektem mogą być konkretne zmiany w programie studiów. Ponadto wszystkie istotniejsze zmiany w programie studiów są przedstawiane do zaopiniowania Radzie Samorządu Studenckiego.

Uczelnia dysponuje zasobami materialnymi oraz infrastrukturą wspierającą proces kształcenia. Instytut zachęca studentów do udziału w krajowych i międzynarodowych programach mobilności oraz oferuje studentom i absolwentom szereg form wsparcia, które mają na celu ułatwić im start na rynku pracy. Zapewniona jest również skuteczna i kompetentna obsługa administracyjna. Zauważalny jest również rozwój wsparcia elektronicznego; wszyscy pracownicy AP mają pocztę służbową. Można stwierdzić, że wspieranie i motywowanie studentów jest w AP zadaniem wszystkich pracowników, z których rolę szczególną pełnią opiekunowie poszczególnych roczników, opiekunowie praktyk zawodowych, a także opiekunowie kół naukowych.

Monitorowanie systemu wsparcia odbywa się między innymi poprzez system ankietyzacji (Załącznik 4.7). W ramach ankietyzacji absolwentów uwzględnia się ocenę zadowolenia i dostępności systemu wsparcia w różnych obszarach. Wyniki w postaci rocznych raportów dostarczają cennych informacji, które są przedmiotem analiz na poziomie instytutowym i ogólnouczelnianym.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

- 1. dostosowania systemu wsparcia do potrzeb różnych grup studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością,*
- 2. zakresu i form wspierania studentów w procesie uczenia się,*
- 3. form wsparcia:*
 - a. krajowej i międzynarodowej mobilności studentów,*
 - b. prowadzenia działalności naukowej oraz publikowania lub prezentacji jej wyników, jak również w uczestniczeniu w różnych formach komunikacji naukowej lub twórczości artystycznej,*
 - c. we wchodzeniu na rynek pracy lub kontynuowaniu edukacji,*
 - d. aktywności studentów: sportowej, artystycznej, organizacyjnej, w zakresie przedsiębiorczości,*
- 4. systemu motywowania studentów do osiągania lepszych wyników w nauce oraz działalności naukowej oraz sposobów wsparcia studentów wybitnych,*
- 5. sposobów informowania studentów o systemie wsparcia, w tym pomocy materialnej,*
- 6. sposobu rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów oraz jego skuteczności,*
- 7. zakresu, poziomu i skuteczności systemu obsługi administracyjnej studentów, w tym kwalifikacji kadry wspierającej proces kształcenia,*
- 8. działań informacyjnych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa studentów, przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy, zasad reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy jej ofiarom,*
- 9. współpracy z samorządem studentów i organizacjami studenckimi,*
- 10. sposobów, częstości i zakresu monitorowania, oceny i doskonalenia systemu wsparcia oraz motywowania studentów, jak również oceny kadry wspierającej proces kształcenia, a także udziału w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów.*

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Zaleceń nie sformułowano

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.		
2.		
...		

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 8:

.....

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Kandydaci na studia w AP mają zapewniony dostęp do informacji m.in. poprzez przygotowaną stronę internetową <https://rekrutacja.apsl.edu.pl/>. Zainteresowani mogą znaleźć tam wszelkie niezbędne informacje dotyczące procesu rekrutacji takie jak: aktualną ofertę, zasady rekrutacji, terminy postępowania kwalifikacyjnego, wysokość opłat rekrutacyjnych, wzory niezbędnych dokumentów czy uchwałę rekrutacyjną stanowiącą podstawę prawną naboru. Na stronie publikowane są również wiadomości istotne dla kandydatów z orzeczeniami o niepełnosprawności. Dodatkowym udogodnieniem są zakładki „For Foreigners” i „For Ukraine”, gdzie zamieszczone są informacje dla kandydatów zagranicznych w przekładzie na język angielski, rosyjski i ukraiński. Dostęp do powyższej witryny możliwy jest również z poziomu strony internetowej AP (zakładka: Kandydaci – Rekrutacja) oraz strony internetowej Instytutu Historii za pomocą zakładki REKRUTACJA. Aktualizacja informacji publikowanych pod adresem: <https://rekrutacja.apsl.edu.pl/> odbywa się każdorazowo przed rozpoczęciem procesu rekrutacji na podstawie przyjętej przez Senat AP uchwały rekrutacyjnej.

Stały dostęp do informacji o procesie kształcenia studentom, absolwentom i pracownikom, czy o procedurach obowiązujących w toku studiów udostępnia się poprzez stronę internetową <https://www.apsl.edu.pl/>. W zakładce „Kształcenie” publikowane są obowiązujące w AP: cele i zasady polityki jakości kształcenia, system jakości kształcenia i jego schemat organizacyjny, zasady wprowadzania i wykaz procedur, zasady funkcjonowania Jednolitego Systemu Antyplagiatowego (JSA). Istotnym elementem jest umieszczony w tej sekcji odnośnik dotyczący przepisów prawnych związanych ściśle z jakością kształcenia. W tej części zainteresowani mogą zapoznać się z aktualnymi: aktami normatywnymi MEN, uchwałami Senatu AP, zarządzeniami Rektora, a także skorzystać z linku do Biuletynu Informacji Publicznej AP (<http://bip.apsl.edu.pl/>), gdzie udostępniane są pełne programy studiów dla wszystkich kierunków prowadzonych przez Uczelnię. Dla kierunku Historia upubliczniono programy studiów dla cykli 2019/20-2021/22 i 2020/21-2022/23. W przypadku dokonywanych modyfikacji programów oraz rozpoczynających się nowych cykli zamieszczone na stronie BIP programy studiów są na bieżąco aktualizowane. Dodatkowo w zakładce „Kształcenie” można również znaleźć dane na temat oceny jakości kształcenia. Do wiadomości publicznej podawane są informacje o bieżącej ocenie nauczycieli akademickich, opiekunów praktyk zawodowych, opiekunów poszczególnych kierunków oraz oceny pracy administracji, jak i zasadnicze

dokumenty powstałe w wyniku prac odpowiednich, zagadnieniowych komisji i zespołów. Treści prezentowane na stronie AP podzielone są w czytelny sposób, a poszczególne zakładki posiadają spójną szatę graficzną. Poszczególne zakładki można również przeglądać w opcji „dla osób niedowidzących”. Jest to działanie mające na celu skierowanie zawartych na stronie informacji do jak najszerszego grona odbiorców, w tym osób z niepełnosprawnością. Strona Uczelni funkcjonuje w języku polskim, jednak znajduje się na niej zakładka, w której najważniejsze informacje o Uczelni, władzach i kierunkach studiów można znaleźć również w języku angielskim. Uzupełnieniem wyżej wymienionych informacji są wiadomości na stronie Instytutu Historii publikowane i aktualizowane w zakładce „Komisja ds. Jakości Kształcenia”.

Każdy student kierunku Historia posiada indywidualne konto w „Wirtualnym Dziekanacie” gdzie po zalogowaniu dostępne są m.in. aktualne: harmonogram studiów, karty przedmiotów dla poszczególnych zajęć czy materiały do zajęć. System ten jest ciągle modernizowany w ramach projektu „Zintegrowane Programy Uczelni”. Głównym jego celem jest poprawa komunikacji środowiska uczelnianego, wykładowców i studentów w zakresie dotyczącym procesu kształcenia oraz wyeliminowanie papierowej dokumentacji i wprowadzenie centralnego punktu gromadzenia informacji.

Wiadomości dotyczące kierunku Historia upubliczniane są dodatkowo na stronie internetowej Instytutu Historii: <https://ih.apsl.edu.pl/>. Studenci i inni zainteresowani mogą tam znaleźć wszelkie aktualności dotyczące działań podejmowanych przez Instytut i pracowników. Oprócz tego odwiedzający witrynę mają dostęp do wiadomości dotyczących m.in: historii Instytutu, aktualnej struktury organizacyjnej, bieżącej oferty edukacyjnej i badawczej, redakcji periodyku „Scripta Historica”, materiałów promocyjnych itp. Poza tym na potrzeby studentów utworzono na stronie specjalnie dla nich dedykowaną zakładkę, gdzie publikowane są istotne informacje związane z kształceniem na ocenianym kierunku studiów, takie jak: godziny konsultacji pracowników, obowiązujące rozkłady zajęć oraz harmonogram studiów, wytyczne dotyczące technicznego przygotowania prac dyplomowych, regulamin i dokumentacja niezbędna do odbycia praktyk i staży zawodowych, obowiązujące programy studiów.

Ważne wydarzenia z życia Instytutu oraz etapów kształcenia studentów są także upubliczniane w mediach społecznościowych na Facebooku oraz Instagramie.

Publiczny dostęp do informacji m.in. o programach studiów, warunkach ich realizacji i osiągniętych rezultatach w AP jest przedmiotem działań związanych z pozyskiwaniem informacji na temat jakości informacyjnej w ramach systemu zapewniania jakości kształcenia w Instytucie Historii i uwzględniona została w Polityce Jakości Kształcenia Akademii Pomorskiej w Słupsku (Zał.I. 10.2).

Ocena publicznego dostępu do informacji dokonywana jest systematycznie na podstawie opinii studentów, pracowników i interesariuszy zewnętrznych, przekazywanych indywidualnie zarówno poszczególnym pracownikom, jak i władzom Instytutu. Strony te wskazywały na konieczność publikacji informacji na stronie Instytutu, rzadziej na stronie Uczelni. Postulaty te są uwzględniane w trakcie prac nad udoskonalaniem strony internetowej Instytutu, wprowadzając treści wprost dedykowane odbiorcom nawet, jeżeli znajdują one odzwierciedlenie w innych dokumentach czy procedurach. Powyższe problemy poruszane są również na zebraniach pracowników Instytutu, Rady Instytutu, Komisji ds. Jakości Kształcenia oraz w trakcie posiedzeń Rady Pracodawców, jak i w trybie doraźnym. Uwzględnianie zgłaszanych uwag przyczynia się do stałego doskonalenia stron www i mediów społecznościowych Uczelni i Instytutu. Prace w tym zakresie wykonywane są na bieżąco po zgłoszeniu istotnych spostrzeżeń lub propozycji usprawnień.

Każdy student kierunku Historia posiada dostęp do indywidualnego konta w Wirtualnym Dziekanacie, poprzez które ma możliwość dokonywania oceny nauczycieli akademickich jak również posiada dostęp do skierowanych do nich ankiet. Wyniki ankietyzacji w zakresie ocen nauczycieli akademickich, opiekunów roku, praktyk zawodowych są analizowane na posiedzeniach Komisji ds. Jakości Kształcenia, w skład której wchodzi przedstawiciele studentów. Ponadto wyniki ankietyzacji

prezentowane są na posiedzeniach UKJK, w skład której także wchodzi przedstawiciele studentów i doktorantów. Publikowane są one również na stronie internetowej AP w zakładce „Kształcenie” w podzakładce „Ocena i monitorowanie jakości kształcenia”. Studenci mogą zapoznać się tu z raportami ankietyzacji, gdzie dostępne są m.in. raporty: ocen opiekunów roku, nauczycieli akademickich, praktyk zawodowych (<https://www.apsl.edu.pl/ksztalcenie/ocena-i-monitorowanie-jakosci-ksztalcenia2/raporty-z-ankietyzacji>). W tym miejscu upubliczniane są również dane dotyczące monitoringu losów zawodowych absolwentów (<https://www.apsl.edu.pl/ksztalcenie/ocena-i-monitorowanie-jakosci-ksztalcenia2/monitorowanie-losow-absolwentow>).

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

1. zakresu, sposobów zapewnienia aktualności i zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców, w tym przyszłych i obecnych studentów, udostępnianej publicznie informacji o warunkach przyjęć na studia, programie studiów, jego realizacji i osiągniętych wynikach,
2. sposobów, częstości i zakresu oceny publicznego dostępu do informacji, udziału w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów, a także skuteczności działań doskonalących w tym zakresie.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Zaleceń nie sformułowano

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.		
2.		
...		

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 9:

.....

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Zasadniczym celem polityki jakości kształcenia w Instytucie Historii i na kierunku Historia jest zapewnianie wysokiej jakości edukacji zgodnej z oczekiwaniami studentów i otoczenia społeczno-gospodarczego. Do głównych celów związanych z zapewnieniem jakości kształcenia w Instytucie, co wynika bezpośrednio z założeń Systemu obowiązującego w AP w Słupsku należy projektowanie, monitorowanie i ewaluacja programów studiów, zagwarantowanie wysokiego poziomu organizacji procesu dydaktycznego, realizowanie polityki antyplagiatowej, podnoszenie kompetencji

merytorycznych i dydaktycznych nauczycieli akademickich, dbałość o ilościowy i jakościowy rozwój infrastruktury i zasobów materialnych Instytutu dla potrzeb kształcenia oraz doskonalenie systemu informacji o kształceniu i jakości. Działaniem polityki jakości kształcenia objęci są studenci kierunku Historia i kadra dydaktyczna, jak i podmioty uczestniczące w procesie kształcenia.

Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem Historia jest określony przez dokument przyjęty Uchwałą Senatu AP nr R.000.24.22 z 25.05.2022 r. w sprawie wprowadzenia aneksu nr 1 do Uchwały nr R.000.63.19 z 30.10.2019 r. w sprawie przyjęcia Zasad organizacji i funkcjonowania Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia w AP w Słupsku (Załącznik I. 10.1). System Zarządzania Jakością Kształcenia służy wzmocnieniu potencjału dydaktycznego Uczelni oraz budowaniu i rozwijaniu uczelnianej kultury jakości. Nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem Systemu sprawuje Rektor, natomiast za prace związane z projektowaniem, wdrażaniem, funkcjonowaniem i doskonaleniem Systemu odpowiada Prorektor ds. Kształcenia. W skład Systemu wchodzi komisje senackie, uczelniane oraz instytutowe, a także pełnomocnicy i koordynatorzy na szczeblu uczelnianym oraz instytutowym. Szczególną rolę w kształtowaniu systemu jakości kształcenia w Uczelni odgrywa Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia (UKJK) oraz Pełnomocnik ds. Jakości Kształcenia. Na forum UKJK odbywają się dyskusje i propozycje wdrażania rozwiązań doskonalących system oraz jakość kształcenia w AP. Całościowo jakość kształcenia na Uczelni opiera się na zasadach zatwierdzonych w Polityce Jakości Kształcenia w AP w Słupsku (Załącznik I. 10.2). Dodatkowo w AP funkcjonuje Uczelniany Zespół ds. Kształcenia Nauczycieli, który odpowiada za organizację kursów i szkoleń doskonalących kompetencje nauczycieli akademickich.

Za funkcjonowanie Systemu na poziomie Instytutu, w tym zarządzanie jakością procesu kształcenia na kierunku Historia odpowiada Dyrektor Instytutu. W celu zapewnienia właściwych warunków funkcjonowania Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia w Instytucie, Dyrektor Instytutu powołuje Instytutową Komisję ds. Jakości Kształcenia (IKdJK). W skład IKdJK wchodzi: przewodniczący, przedstawiciele pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych oraz przedstawiciele społeczności studenckiej (Załącznik I. 10.3). IKdJK działa zgodnie z przyjętym *Regulaminem Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia* (Załącznik I. 10.4), przygotowanym w oparciu o zasady funkcjonowania *Wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w Instytucie Historii w AP Słupsku - zasady funkcjonowania* (Załącznik I. 10.5). Regulamin precyzuje kompetencje, zakres odpowiedzialności i zadania Komisji w zakresie zapewniania, monitorowania i ewaluacji oraz doskonalenia jakości kształcenia na kierunku Historia.

Organem doradczym i opiniotwórczym jest także Rada Instytutu, która wyraża opinie w sprawach przewidzianych przez procedury w zakresie: spraw kadrowych, projektów nowych programów studiów i zmian w funkcjonujących programach studiów na kierunku oraz spraw związanych z realizacją procesu kształcenia i weryfikacją efektów uczenia się. Zakres kompetencji Rady określa *Regulamin Rady Instytutu Historii* (Załącznik I. 10.6).

Należy zaznaczyć, że w realizację zadań związanych z jakością kształcenia zaangażowana jest cała społeczność Instytutu tj. pracownicy, studenci oraz interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni, którzy formalnie i realnie wpływają na przebieg procesu dydaktycznego.

W Instytucie powołano również Podkomisję ds. Oceny i Weryfikacji Efektów Uczenia się. Do zadań której należy: gromadzenie i przegląd prac zaliczeniowych studentów; sprawdzanie zgodności ich treści z efektami uczenia się oraz opiniowanie jakości zgromadzonych prac zaliczeniowych (Załącznik I. 3.10). Za prawidłowy przebieg i ocenę jakości praktyk zawodowych odpowiedzialny jest Instytutowy Koordynator ds. Praktyk i Staży oraz opiekun praktyk zawodowych. Ważne miejsce zajmuje również monitoring działań w ramach wymiany semestralnej, który podlega Instytutowemu Koordynatorowi ds. Wymiany Semestralnej oraz monitoring działań w ramach współpracy międzynarodowej, mobilności studentów i kadry, który podlega uczelnianemu Koordynatorowi programu ERASMUS. Istotną rolę w strukturze Systemu dla kierunku pełnią również opiekunowie poszczególnych lat, którzy na bieżąco monitorują potrzeby i trudności studentów w procesie kształcenia.

Zatwierdzanie oraz wprowadzanie zmian w programie studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o Zarządzenie Rektora AP nr R.021.140.19 z 13.12.2019 r. w sprawie wprowadzenia Procedury dotyczącej ustalania programu studiów/wprowadzania zmian w programie studiów w AP (Załącznik I. 10.7). Wszelkie zmiany i udoskonalenia programu studiów na kierunku Historia są inicjowane na poziomie Dyrektora Instytutu, IKdJK, Rady Instytutu lub pracowników Instytutu. W proces ten angażowani są studenci oraz interesariusze zewnętrzni. Dla opracowania zmian w programie studiów lub nowego projektu programu studiów lub ścieżki kształcenia Dyrektor powołuje Zespół, zgodnie z wytycznymi zawartymi w zasadach funkcjonowania systemu jakości kształcenia (Załącznik I. 10.5). W Instytucie, w ramach prowadzonego kierunku studiów, proponowane zmiany dotyczące programu studiów, do dnia 21.01.2022 r. zgłaszane były przez prowadzących zajęcia za pomocą Wirtualnego Dziekanatu. Propozycje te były zamieszczane w Karcie (WEK) dotyczącej wprowadzenia zmian w prowadzonym przedmiocie (Załącznik I. 10.8). Prowadzący miał możliwość wskazania propozycji zmian: efektów uczenia się, treści kształcenia, metod dydaktycznych, form zaliczenia przedmiotu, czy też kryteriów zaliczenia przedmiotu. Wypełniony dokument rejestrowany był w systemie Wirtualny Dziekanat oraz składany do Z-cy Dyrektora ds. Kształcenia. Propozycje zmian podlegały dyskusji w ramach prac IKJK. Zaakceptowane przez IKJK zmiany stanowiły podstawę do ich wprowadzenia w programie studiów. Dalsze postępowanie jest zgodne z procedurą dotyczącą ustalania programu studiów/wprowadzania zmian w programie studiów w AP (Załącznik I. 10.7). Od 21.01.2022 r. w ramach doskonalenia systemu jakości kształcenia rozpoczęło się wdrażanie nowego systemu ankietyzacji, który uregulowany jest Zarządzeniem Rektora AP w Słupsku nr R.021.7.22 z 21.01.2022 r. w sprawie wprowadzenia Procedury „Zintegrowany system monitorowania i ewaluacji jakości kształcenia w AP w Słupsku – ankietyzacja” (Załącznik I. 4.7). W wyniku tego procesu utraciły moc wprowadzane od 2013 r. procedury dotyczące ankietyzacji. Kartę WEK w pewnym stopniu zastąpiła Karta ewaluacyjna przedmiotu - KEP-N. Jednak z uwagi na proces wdrażania nowego systemu ankietowego i problemów wynikających z obsługi systemu internetowego Wirtualny Dziekanat, karty WEK uzupełniająco nadal funkcjonują i są cennym źródłem informacji dotyczących doskonalenia programu studiów zgłaszanych przez prowadzącego zajęcia. Niestety nie dostosowano jeszcze systemu do użycia nowych kart oceny przedmiotu dokonywanych przez prowadzącego zajęcia (tzw. KEP-N). Cechą pozytywną wdrażanego systemu (już funkcjonującą) jest umożliwienie studentom oceny prowadzonych zajęć i przedstawienie propozycji zmian w programach studiów (tzw. KEP-S). Dodatkowo studenci mają możliwość zgłaszania propozycji zmian w programach studiów poprzez swoich przedstawicieli na posiedzeniach IKdJK.

Monitorowanie i okresowe przeglądy programu studiów odbywają się w sposób systematyczny. Ocena programu studiów obejmuje ocenę efektów uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ocenie podlegają treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, system ECTS, praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, czy wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów, konieczność wprowadzania lub likwidowania określonych ścieżek kształcenia. Oceną programu studiów zajmuje się IKdJK, następnie opinię w tej sprawie wyraża Rada Instytutu. Ostatnią zmianę w programie studiów na kierunku Historia (na SPS i SDS) została wprowadzona w drodze Uchwały nr R.000.29.22 Senatu AP z 15.06.2022 r. w sprawie wprowadzenia zmian w programach studiów (Załącznik I. 10.9).

Głównymi źródłami danych w procesie monitorowania i oceny programu studiów są: wyniki badań ankietowych prowadzonych wśród studentów kierunku Historia na stronach Wirtualnego Dziekanatu, raporty z badań losów absolwentów, wyniki ankietyzacji absolwentów, Ankieta dla absolwentów – (SPS, SDS, JSM; załącznik nr 16) procedury „Zintegrowany system monitorowania i ewaluacji jakości kształcenia w AP w Słupsku – ankietyzacja” (Załącznik I. 4.7), wyniki ankiet przeprowadzanych wśród pracodawców – organizatorów praktyk i staży zawodowych studentów (Załącznik I. 4.7), opinie członków Rady Pracodawców powołanej przy Instytucie (Załącznik I. 6.5).

Weryfikacja i ocena osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się prowadzona jest dwutorowo. W pierwszym etapie ocena zakładanych i osiągniętych efektów uczenia się obejmuje przegląd prac etapowych (Podkomisja ds. Oceny i Weryfikacji Efektów Uczenia się), praktyk zawodowych (Instytutowy Koordynator ds. Praktyk i Staży Zawodowych), egzaminów dyplomowych (IKdJK), informacji zwrotnych od studentów na temat satysfakcji z programów studiów, warunków studiowania oraz wsparcia ich w procesie uczenia się (ankietyzacja). Sposoby osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się w obrębie poszczególnych zajęć określone są w kartach przedmiotu zatwierdzonych wraz z programem studiów, adekwatnie do ich ścieżki kształcenia i poziomu studiów. Ważne w tej kwestii są również informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców oraz informacje dotyczące losów zawodowych absolwentów. Celem tych działań jest ocena, czy przyjęte efekty uczenia się są przydatne na rynku pracy lub w dalszej edukacji studentów. W następnym etapie dokonuje się weryfikacji zakładanych efektów uczenia się za pomocą systemu HMS (Wirtualny Dziekanat) poprzez Kartę ewaluacyjną przedmiotu tzw. WEK (Załącznik 10.8); oraz zgodnie z procedurą „Zintegrowany system monitorowania i ewaluacji jakości kształcenia w AP w Słupsku – ankietyzacja”. Procedury umożliwiają osobie prowadzącej dany przedmiot ocenić, czy należy dokonać zmian w zakresie m.in. założonych przedmiotowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności czy kompetencji społecznych, doborze treści kształcenia, metod dydaktycznych, form zaliczenia przedmiotu, kryteriach zaliczenia przedmiotu czy w bilansie nakładu pracy studenta; zgodnie z procedurą Zintegrowanego systemu monitorowania i ewaluacji, informacje dostarczane są poprzez „Wniosek o wprowadzenie zmian w programie studiów”, dostępny w „Wirtualnym Dziekanacie”. Karty ewaluacyjne przedmiotu przechowywane są w Sekretariacie Instytutu. Dodatkowo brane są pod uwagę oceny pracowników prowadzących zajęcia (hospitacje zajęć, ankietyzacja). Osiągnięte efekty uczenia się podlegają weryfikacji i omówieniu w trakcie prac IKdJK, która zajmuje się formułowaniem wytycznych, wskazówek i zaleceń dotyczących jakości kształcenia na kierunku Historia.

W zapewnianiu jakości kształcenia, jak i w doskonaleniu i realizacji programu studiów, wpływ mają interesariusze wewnętrzni (studenci, kadra prowadząca kształcenie, uczelniane i instytutowe kolegia powołane do oceny jakości); istotną rolę odgrywa także współpraca z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Do interesariuszy wewnętrznych zalicza się: studentów, mających możliwość przedstawiania propozycji zmian w programach studiów za pomocą przedstawicieli w IKdJK, możliwość prezentowania zmian w kształceniu, w tym w jakości kształcenia poprzez przedstawicieli w UKJK, możliwość zgłaszania zmian i potrzeb poprzez Samorząd Studencki, oceny zajęć, oceny prowadzących zajęcia, oceny programu studiów, warunków studiowania w ramach ankietyzacji (Załącznik 4.7); kadrę dydaktyczną, która dokonuje aktualizacji treści, literatury obowiązkowej i fakultatywnej, sposobów weryfikacji efektów uczenia się w zakresie postępów w nauce, w ramach aktualizowanych kart przedmiotu, niezbędnych do osiągnięcia założonych efektów uczenia się, możliwość przedstawiania propozycji zmian w programach studiów za pomocą przedstawicieli w IKdJK, możliwość prezentowania zmian w kształceniu, jakości kształcenia poprzez przedstawicieli w UKJK, programu studiów w ramach ankietyzacji (Załącznik 10.8, Załącznik 4.7); uczelniane komisje i pełnomocnicy/koordynatorzy z możliwością proponowania i rekomendowania projektów doskonalących jakość kształcenia w AP (przedstawiciele Instytutu w komisjach uczelnianych); instytutowe komisje i koordynatorzy z możliwością proponowania i rekomendowania rozwiązań doskonalących jakość kształcenia w ramach posiedzeń IKdJK oraz bezpośrednio do Dyrektora Instytutu.

Grupę interesariuszy zewnętrznych stanowią podmioty prowadzące praktyki zawodowe poprzez możliwość doskonalenia programu studiów, zgłaszanie propozycji zmian w ramach współpracy z opiekunem praktyk oraz Instytutowym Koordynatorem ds. Praktyk i Staży; członkowie Rady Pracodawców poprzez opiniowanie programów studiów, zmian w programach studiów, możliwość zgłaszania projektów zmian do programów studiów lub projektów nowych programów studiów; instytucje naukowe i pozanaukowe poprzez współpracę w zakresie możliwości prowadzenia badań naukowych, aplikacyjnych z kadrą badawczo-dydaktyczną Instytutu i studentami, jak i poprzez

dyskusję i rekomendowanie dobrych praktyk; w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych współpraca ta przekłada się na propozycje i opiniowanie programu studiów, a także na opiniowanie preferencji uczniów w zakresie kierunków zainteresowań, organizację wspólnych przedsięwzięć propagujących naukę i kształcenie na kierunku Historia. Dodatkowo uczniowie mogą korzystać, w zależności od potrzeb, z infrastruktury Uczelni i Instytutu, uczestniczą również czynnie w działaniach promocyjnych, podobnie jak nauczyciele, którzy uczestniczą w przedsięwzięciach organizowanych przez szkoły czy pełnią rolę obserwatorów przebiegu matur.

Współpraca z podmiotami zewnętrznymi oparta jest na sformalizowanych umowach o partnerstwie oraz na mniej sformalizowanych formach, jak np. wymiana pracowników w ramach staży naukowych, udział profesorów z zagranicy w procesie dydaktycznym, organizacja imprez o charakterze popularno-naukowym dla lokalnych szkół. Zamierzeniem Instytutu jest rozwijanie sieci interaktywnego naukowego partnerstwa z krajowymi i zagranicznymi (Uniwersytet w Uppsala, Uniwersytet w Greifswaldzie) ośrodkami naukowymi, a także instytucjami pozanaukowymi, w tym z jednostkami samorządu terytorialnego, użyteczności publicznej, organizacjami pozarządowymi, podmiotami gospodarczymi oraz w zakresie doskonalenia nauczycieli. Aktywności tego rodzaju przyświecają zasady innowacyjności, przedsiębiorczości, wymiany wiedzy i umiejętności. Szeroka i ciągle aktualizowana współpraca z otoczeniem gwarantuje możliwość dynamicznej wymiany informacji w ramach realizacji i doskonalenia programu studiów na kierunku Historia. Instytut angażuje do współpracy z uczelnianym otoczeniem naukowym i pozanaukowym własnych pracowników oraz studentów. Formy współdziałania Instytutu Historii z zewnętrznym środowiskiem naukowym obejmują m.in. prowadzenie aktywności naukowo-badawczej w zakresie historii, organizowanie i współorganizowanie przedsięwzięć naukowych (edukacyjnych i badawczych), kulturalnych i promocyjnych, uczestnictwo pracowników i studentów w projektach edukacyjnych i badawczych (wyjazdy pracowników na staże i stypendia zagraniczne, wymiany studentów i wykładowców, kursy i szkolenia, zespołowe prace badawcze, wydawanie wspólnych publikacji), w konferencjach i sympozjach. Współpraca ze środowiskiem pozanaukowym polega na: świadczeniu i korzystaniu z usług badawczych, edukacyjnych, doradczych i eksperckich, informacyjnych i promocyjnych, organizowaniu i współorganizowaniu oraz uczestnictwie w imprezach naukowych. Stałym elementem współpracy z mieszkańcami subregionu, a szczególnie placówkami oświatowymi niższych poziomów nauczania jest m.in. współpraca z Archiwum Państwowym w Koszalinie Oddział w Słupsku, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, Urzędem Miejskim w Słupsku (odczyty, prelekcje promujące wiedzę historyczną). Pracownicy Instytutu prowadzą wykłady na Uniwersytetach Trzeciego Wieku oraz spotkania informacyjne w szkołach ponadpodstawowych na temat rekrutacji na studia historyczne, promując kierunek Historia w AP.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz jej wpływ na konstruowanie, realizację i doskonalenie programu studiów, realizowana jest również poprzez praktyki studenckie. Umożliwia ona, obok konsultacji na temat nabywanych kompetencji z oczekiwaniami stawianymi przez przyszłych pracodawców, zwiększenie szans na rozwój umiejętności praktycznych studentów. Analiza dzienników praktyk jest źródłem informacji zwrotnej o stopniu realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efekty uczenia się. Na podstawie opinii pracodawców w zakresie przygotowania zawodowego studentów dostosowywane są do oczekiwań lokalnego rynku pracy. Instytut nie poprzestaje w dążeniach do poszerzania współpracy z pracodawcami w zakresie organizacji praktyk studenckich, m.in. podpisując kolejne umowy i listy intencyjne o współpracy. Nieocenionym wsparciem dla kierunku jest Rada Pracodawców, której zadaniem jest m.in. wypracowywanie narzędzi, które wpływałyby na rozwój naukowo-dydaktyczny Instytutu, z poszanowaniem potrzeb partnerów zewnętrznych.

Przedstawiciele praktyki z otoczenia biznesowego uczelni brali udział w przygotowywaniu programu studiów oraz uczestniczą w jego doskonaleniu czy też w procesie dydaktycznym, prowadząc specjalistyczne zajęcia dla studentów i podejmując próbę przenoszenia rzeczywistości gospodarczej na płaszczyznę prowadzonych zajęć.

Wyniki zewnętrznych ocen jakości kształcenia i sformułowane zalecenia służą doskonaleniu programu studiów na kierunku Historia zgodnie z polityką jakości przyjętą w AP w Słupsku. W zakresie ostatniej oceny programowej z dnia 25.03.2021 r. zmodyfikowano program studiów poprzez likwidację zbędnych i niecieszących się zainteresowaniem ścieżek kształcenia, dostosowano efekty uczenia się do właściwych poziomów (6. i 7. PRK), zwiększono potencjał technologiczny bazy dydaktycznej oraz dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych, systematycznie podnoszono kompetencje kadry dydaktycznej zarówno poprzez udział w konferencjach z problematyki historycznej, jak i udział pracowników w konferencjach i szkoleniach przydatnych do prowadzenia zajęć na kierunku Historia.

Warto rozważyć i w raporcie odnieść się do:

1. sposobów sprawowania nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad kierunkiem studiów, kompetencji i zakresu odpowiedzialności osób odpowiedzialnych za kierunek, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku,
2. zasad projektowania, dokonywania zmian i zatwierdzania programu studiów,
3. sposobów i zakresu bieżącego monitorowania oraz okresowego przeglądu programu studiów na ocenianym kierunku oraz źródeł informacji wykorzystywanych w tych procesach,
4. sposobów oceny osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów ocenianego kierunku, z uwzględnieniem poszczególnych etapów kształcenia, jego zakończenia oraz przydatności efektów uczenia się na rynku pracy lub w dalszej edukacji, jak też wykorzystania wyników tej oceny w doskonaleniu programu studiów,
5. zakresu, form udziału i wpływu interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, i interesariuszy zewnętrznych na doskonalenie i realizację programu studiów,
6. sposobów wykorzystania wyników zewnętrznych ocen jakości kształcenia i sformułowanych zaleceń w doskonaleniu programu kształcenia na ocenianym kierunku.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy zapewnić udział w ocenie i doskonaleniu programu studiów reprezentantom absolwentów kierunku oraz innych interesariuszy zewnętrznym w sposób właściwy dla przyjętej dla kierunku koncepcji.	W Instytucie Historii prowadzona jest analiza informacji pozyskanych w badaniach ankietowych prowadzonych wśród absolwentów wraz z raportami z badań losów absolwentów, wyniki ankietyzacji absolwentów (ankieta prowadzona stacjonarnie po zdaniu egzaminu dyplomowego, obecnie również Ankieta dla absolwentów – (SPS, SDS, JSM; (zał. nr 16) procedury „Zintegrowany system monitorowania i ewaluacji jakości kształcenia w AP w Słupsku – ankietyzacja” (Załącznik I. 4.7), wyniki ankiet przeprowadzanych wśród pracodawców – organizatorów praktyk i staży zawodowych studentów (Załącznik I. 4.7), opinie członków Rady Pracodawców powołanej przy Instytucie, w skład której jednocześnie wchodzi absolwenci kierunku historia (Załącznik I. 6.5).

2.	Należy w sposób pełny i efektywny wdrożyć na kierunku zasady uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia implikujące wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do programu studiów i jego realizacji.	W Instytucie Historii wdrożono zasady uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia w oparciu o zasady określone w Zarządzeniu Rektora nr R.021.48.21 z dnia 15.04.2021 r. (Załącznik I. 1.1), Koncepcję kształcenia na kierunku historia (Załącznik II 1.2). Uchwała Senatu AP nr R.000.24.22 z 25.05.2022 r. w sprawie wprowadzenia aneksu nr 1 do Uchwały nr R.000.63.19 z 30.10.2019 r. w sprawie przyjęcia Zasad organizacji i funkcjonowania Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia w AP w Słupsku (Załącznik I. 10.1) jest podstawą funkcjonowania systemu jakości kształcenia w Instytucie Historii. Dodatkowo, jakość kształcenia na Uczelni i w Instytucie Historii opiera się na zasadach zatwierdzonych w Polityce Jakości Kształcenia w AP w Słupsku (Załącznik I. 10.2), realizowanej poprzez m.in. komisje senackie, uczelniane oraz instytutowe (przedstawiciele Instytutu Historii współtworzą uczelniany system jakości kształcenia i uczestniczą aktywnie w jego pracach), a także pełnomocnicy i koordynatorzy na szczeblu uczelnianym oraz instytutowym. Szczególną rolę w kształtowaniu systemu jakości kształcenia w Uczelni odgrywa Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia wraz z Pełnomocnikiem ds. Jakości Kształcenia. Na forum UKJK odbywają się dyskusje i propozycje wdrażania rozwiązań doskonalących system oraz jakość kształcenia w AP i tym samym na kierunku Historia. W Instytucie Historii funkcjonuje powołana przez Dyrektora Instytutu Historii Komisja ds. Jakości Kształcenia, działająca zgodnie z Regulaminem Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia (Załącznik I. 10.4), przygotowanym w oparciu o zasady funkcjonowania <i>Wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w Instytucie Historii w AP Słupsku - zasady funkcjonowania</i> (Załącznik I. 10.5). Regulamin precyzuje kompetencje, zakres odpowiedzialności i zadania Komisji w zakresie zapewniania, monitorowania i ewaluacji oraz doskonalenia jakości kształcenia na kierunku Historia i jest wykorzystywany do realizacji zadań o charakterze naprawczym, w powiązaniu z uczelnianym systemem jakości kształcenia.
3.	Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające w przyszłości nieefektywnemu działaniu systemu zapewniania jakości na kierunku	Instytut Historii podjął działania naprawcze w ramach programu naprawczego obejmującego eliminację nieprawidłowości. Dyrektor Instytutu Historii powołał 12.01.2021 r. zespół ds. wprowadzenia działań naprawczych i doskonalących, który opracował plan pracy nad realizacją zadań naprawczych z podziałem na etapy i ze wskazaniem stopnia realizacji, w tym w zakresie prowadzonej przez Instytut polityki jakości kształcenia. Zgodnie z Wewnętrznym systemem zapewniania jakości kształcenia w Instytucie Historii w AP Słupsku - zasadami funkcjonowania (Załącznik I. 10.5) realizowane są zadania naprawcze i doskonalące.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 10:

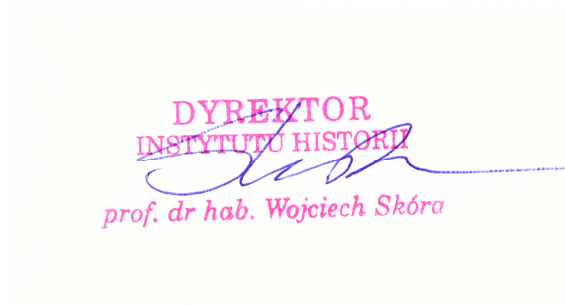
.....

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	Mocne strony należy wskazać <u>nie więcej niż pięć</u> najważniejszych atutów kształcenia na ocenianym kierunku studiów • funkcjonowanie Instytutu Historii w ramach największej i jedynej uczelni publicznej na Pomorzu Środkowym, • łatwy dostęp studentów do nauczycieli akademickich, • bardzo dobra współpraca z przedstawicielami otoczenia zewnętrznego, • wysoko wykwalifikowana i rozwijająca się kadra naukowo-dydaktyczna Instytutu, • dynamicznie rozwijająca się współpraca międzynarodowa.	Słabe strony należy wskazać <u>nie więcej niż pięć</u> najpoważniejszych ograniczeń utrudniających realizację procesu kształcenia i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się • stopniowo malejąca baza lokalowa Instytutu, • niskie dofinansowanie działań promocyjnych Instytutu, • zbyt częste zmiany przepisów regulujących funkcjonowanie Instytutu z zakresu organizacji procesu kształcenia, • niewystarczające wykorzystanie know-how w przełożeniu na efektywność pracy, • nadmierna biurokratyzacja procesu dydaktycznego.
Czynniki zewnętrzne	Szanse należy wskazać <u>nie więcej niż pięć</u> najważniejszych zjawisk i tendencji występujących w otoczeniu uczelni, które mogą stanowić impuls do rozwoju kierunku studiów • możliwość uzyskania statusu uniwersytetu, • możliwość pozyskania środków pozabudżetowych, • kontakt z biznesem i realizacja projektów badawczo-rozwojowych, • rozwój współpracy międzynarodowej, • wykorzystanie nabytych w okresie pandemii umiejętności ICT oraz nowoczesnych technologii do tworzenia poszerzonej oferty edukacyjnej na polu edukacji zdalnej (blended-learning; kursy online).	Zagrożenia należy wskazać <u>nie więcej niż pięć</u> czynników zewnętrznych, które utrudniają rozwój kierunku studiów i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się • niż demograficzny i starzenie się społeczeństwa, • bliskość innych ośrodków akademickich prowadzących kształcenie na kierunku historia, • mała atrakcyjność miasta Słupska dla studentów i kadry z powodu niewystarczającej infrastruktury komunikacyjnej regionu i spowolnienia gospodarczego w subregionie słupskim, • ograniczone środki finansowe umożliwiające rozwój infrastruktury instytutu, • zbyt częste i nieprzewidywalne zmiany w zakresie prawa regulującego działalność szkolnictwa wyższego.

(Pieczęć uczelni)

.....
(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....
(podpis Rektora)

Słupsk, dnia 16.01.2022 r.

(miejsowość)

Załącznik nr 2

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów

uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

